

Kansanääni

Nro 1/10

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Helmikuu 2010 - huhtikuu 2010

Irtonumero 1,70 e
8. vuosikerta

Kansanliike rakennettava nopeasti

Laman laskut ohjataan kuntien kontolle ja sitä kautta palvelujen heikentämiseen. Vanhukset, nuoret, työttömät kärsivät ja epävarmuus lisääntyy. Eläkkeitä heikennetään. Vaikka kova talvi onkin, tulisi sentään Helsingin pääkatujen auraukseen riittää rahaa. Kuva osoittaa millaista on Helsingin Hermannissa. Kansanliikettä tarvitaan.

Sivut 4-5 ja keskiaukeama

STP Työkansan vaihtoehto Tradekan vaaleissa

Osuuskunta Tradeka-yhtymän edustajiston vaalit järjestetään 5.-25.3.2010 postivaalina. Viime vuosina työväen osuusliike on etäännytynyt perustastaan ja omaksunut kovat markkina-arvot. Asiakkaan ääntä ei kuunnella ja myymälöiden henkilökunnalla ei ole valtuuksia ottaa liikkeeseen myyntiin edes paikkakunnan leipää. STP:n edustajat haluavat kehittää asiakaslähtöisyyttä. Koh-tuuhintaista lähiruokaa tulee saada kävely-matkan etäisyydeltä.

Sivu 3 ja takasivu

Kaikkien eläkeläisten asema turvattava

Aiemmin eläkeläiset organisoivat edus-kuntatalolle isoja mielenosoituksia. Hallitus-konsensuksen turvaamiseksi ne lopetettiin eläkeläisjärjestöjen taustapuolueiden mahti-käskyllä. Tänä h hallitus pyrkii raa'asti heikentämään eläkeläisten asemaa. Tähän tähtää mm. elinaikakerroin, mikä pakottaisi jatkamaan työuraa edes siedettävän eläke-turvan saavuttamiseksi. Meillä on paljon työtä edessämme

Sivu 7

Sivu 2

-Ydinvoima ja ilmastomuutos
-Pariisin rauhansopimuksesta
-Keskustelua perustulosta

Sivu 3

-E-liikkeen historiasta
-Vasalli vai itsenäinen

Sivut 4-5

-Manit pois vanhuksilta
-Leikkauksia Tampereella

Sivut 6-7

-Emme tarvitse NATO:a
-Eläkkeet pääoman hampaissa

Sivu 8-9

-Kirstysty taivutti irlantilaiset
-Ikääntymisen tilastohuijaus

Sivut 10-11, keskiaukeama

-Rakennettava kansanliikettä
-Viinasta ja väkivallasta

Sivut 12-13

-Haitin pimennetty historia
-Bolivaarinen vallankumous

Sivut 14-15

-Skandaali Venäjällä
-Sotasyllisten syyllisyyys

Sivut 16-17

-Järjestelmän muutos- ei ilmas-tomuutosta

- "Vapaata ajattelua"

Sivu 18

-Kansan ääni kuuluu

Sivu 20

-STP vaihtoehto Tradekan vaaleissa

Nato-herrat tulevat. Mielenosoitus NATOa vastaan Helsingissä to. 4.3.2010 Sivun 6

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki helmikuu 2010

Ydinvoima ja ilmastonmuutos

Ilmastonmuutoksen ratkaiseminen on planeettamme suurin ongelma. Ongelma on vain sanojen ja tekojen ristiriita. Suomen eduskunnassa hyväksytty ilmasto- ja energiastratégia vähentää päästöjämme vain 5% v 2020 mennessä. Työ- ja elinkeinoministeriön mukaan puuttuva 15% päästövähennys saadaan rakentamalla uusi 1 600 MW ydinvoimala. Ministeriö ei pysty osoittamaan ydinvoiman rakentamisen ja hiilidioksidipäästöjen vähenemisen välistä yhteyttä. Hyväksytty östrategia ole ilmastostrategia: se on ydinvoiman rakentamisen strategia. Ydinvoimasta ei ole apua ilmastonmuutokseen.

Ydinvoimateollisuus väittää, että viitisen prosenttia ilmastonmuutoksen torjumiseen tarvittavista päästövähennyksistä saataisiin aikaan ydinvoimalla. Seuraavien 20 vuoden aikana tarvittaisiin noin 350 uutta ydinvoimalaa ympäri maailmaa - ja silti 95 prosenttia päästövähennyksistä pitäisi saada aikaan muulla keinoin. Ydinvoiman pieni rooli päästövähennyksissä johtuu siitä, että ydinvoima tuottaa pelkkää sähköä. Esimerkiksi sähkön ja lämmön yhteistuotanto sekä liikenteen, lämmityksen ja teollisuusprosessien päästöt eivät ydinvoimalla vähene. Ilmastonmuutosta kiihdyttävät päästöt syntyvät monilla eri sektoreilla, joten sen torjumiseen tarvitaan monia ratkaisuja. Ydinvoimaloiden ongelmat ja riskit olisivat kohtuuttomat hyötyihin verrattuna. Satoja uusia ura-akivaivoksia pitäisi avata. Erilaisissa väliarasteissa makuavan korkea-aktiivisen ydinjätteen määrä sekä ydinmateriaalien kuljetukset maailman merillä ja maanteillä lisääntyisivät. Ydinvoimaloita pitäisi rakentaa nopeasti teollistuvien maihin, joissa energiankulutus kasvaa, mutta turvallisuuskulttuuri on heikko ja luonnonkatastrofit yleisiä.

Ydinvoiman rakentaminen on kuin pikkuvahinko pakkasella: se ensiksi hetken lämmittää, mutta hetken päästä paalettaa entistä enemmän. Ydinvoima on tekosyy lykätä toimia ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Jos lisää ydinvoimaa rakennettaisiin Suomeen, se tekisi mahdottomaksi toteuttaa sitoumukset uusiutuvan energian lisäyksestä.

Pohjolan Voiman konsultti **Paavo Lipponen** juksaa työkseen - puoluepamppujen ongelma on se, että 2-3 vuotta sitten he saivat rahaa voimayhtiöiltä ja lupaukset ovat tänään kiusallisia.

Pariisin rauhansopimus este Suomen Nato-jäsenyydelle

Ulkoankaappu- ja kehitysministeri Paavo Väyrynen kirjoitti, että jatkuva keskustelu Suomen mahdollisesta Nato-jäsenyydestä luo epävarmuutta. (HS 12.10.08) Näin varmasti on, sillä jäsenyys koskettaa suhteitamme Venäjään. Kokoomus, presidentti Martti Ahtisaari ja entinen europarlamentaarikko Lasse Lehtinen ovat hästämässä Suomea Natooon, vaikka liittymisen estää Pariisin rauhansopimus, joka Suomella on kymmenen valtion kanssa vuodelta 1947. Jäsenyyteen hästistelyä johtuen Suomessa on enää kaksi Naton vastustajaa: emeritusprofessori Matti Klinge ja Suomen kansa.

Nato-intoilijat väittävät, että Suomi katsoi Pariisin rauhansopimuksen yksipuolisesti rauenneeksi vuonna 1992. Näin ei ole, sillä Suomen hallitus ei ole sitä kumonnut mitään osin. Vain eduskunta tekee Suomea sitovia kansainvälisiä sopimuksia ja päättää niistä irtisanoutumisesta. Pariisin 1947 rauhansopimuksessa sopijapuolet Suomi ja Neuvostoliitto, sitoutuivat olemaan tekemättä mitään liittoja tai osallistumasta sellaisiin koalitiio-liittymiin, jotka ovat suunnatut jompaakumpaa sopimuspuolta vastaan. Venäjän presidentin Dmitrij Medvedevin äskettäin hyväksymä Venäjän uusi sotilasdoktriini pitää Natoa ja sen itälaajentumista Venäjän pääuhkana. Nato on siis Venäjän näkökulmasta sellainen koalitiio, joka on suunnattu sitä vastaan ja on este Suomen Nato-jäsenyydelle.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 e.

- Olen maksanut tilaushinnan 15 e
- Maksettu tilille OKO 554114-227966
- Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etu nimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki
Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Keskustelua kansalaisten perustulosta

Kommunistinen liike syntyi työväenluokan vapautusliikkeeksi tai, vielä abstraktimmin ilmaistuna, työn vapautusliikkeeksi. Työn vapauden aste, on ollut ja on edelleenkin yhteiskunnan kehitystason mittari.

Orjuus, maaorjuus, palkkaorjuus. Kussakin näissä on vapauden aste ollut edellistä suurempi, mutta siitä huolimatta työn tekemisen perusmallina on ollut jonkin asteinen orjuus. Edes kapitalismi, joka julisti työntekijän ja kapitalistin saman arvoiseksi lain edessä, ei purkanut tätä orjuuden perusrakennetta. Mitä on työntekijä verrattuna kansainvälisen suuryrityksen omistajaan? Hiekan jyvää erämaassa hukuttetuna miljooniin samanlaisiin.

Mikäli kapitalistisilla työmarkkinoilla vallitsisi tasapaino työvoiman tarjonnan ja kysynnän välillä, niin palkkatyön orjuusluonne ei juurikaan tulisi esiin, koska tällaisessa tilanteessa työntekijällä olisi valinnan mahdollisuuksia. Elleivät työehdot jossain yrityksessä tyydytä, niin varsin todennäköisesti työntekijä löytäisi itselleen toisen ja paremman työnantajan.

Tällaista työvoiman tarjonnan ja kysynnän tasapainoa ei kuitenkaan ole. Kapitalistinen palkkatyöjärjestelmä ei kykene yhdistämään toisiinsa tekemättömää työtä, jota on pilvin pimein, ja työn tekijöitä, jotka kärvistelevät ansioiden puutteesta. Tilanne on toisen maailmansodan jälkeisen kuudenkymmenen vuoden ajan jatkuvasti kärjistynyt. Suomeen krooninen massatyöttömyys asettui viime vuosituhanen 80-luvulla. Tällä hetkellä önormaali työttömyys on lähes 10 prosentin luokkaa. Tuotannon automatisointi kärjistää ongelmaa jatkuvasti, vaikkakin suurten ikäluokkien eläköityminen tukee siihen helkellistä helpotusta.

Massatyöttömyys tuo vahvasti esiin palkkatyön orjuusluonteen, jota kapitalismin sisällä käytävä tulojakotaistelu ei

muuta miksiäkään. Tulonjakotaistelu ei muuta palkkaorjuussuhdetta työnantajan ja työntekijän välillä, vaan vakiinnuttaa sitä. Tulonjakotaistelu vastaa kapitalismin logiikkaa.

Ennen kuin suuret ikäluokat on haudattu maan pöveen, on kehitys synnyttänyt jo uuden massatyöttömyyden. Samaan aikaan, kun bruttokansantuote kolminkertaistuu yhden ihmisen elämän aikana, niin samaan aikaan tapahtuu valtavaa polarisaatiota. Yhteisen työn hedelmät keskittyvät yhä harvempiin käsiin ja kansan enemmistöltä evätään mahdollisuus nauttia niistä.

* * *

Vallankumouksellisten voimien tilanne muuttui perusteellisesti reaaliosialismin romahduksen myötä. Aikaisemmin strategia oli kutakuinkin selvä: luotettiin siihen, että reaaliosialismin vetovoima tulee ennen pitkää niin vahvaksi, että työtätekevät ryhmittäytyvät kommunistien taakse. Sitten tehdään vallankumous ja käytetään haluttua otettua valtiovaltaa tuotannon kansallistamiseen. Kommunistien pätehtäväksi jäi hankkia työtätekevien luottamuksen tulojakotaistelulla sekä reaaliosialismin saavutusten ja marxismi-leninismien tunnetuksi.

Reaaliosialismin romahdus muutti perusteellisesti toimintaympäristöä. Enää ei ole sitä reaaliosialismia, jota voitaisiin esitellä tulevaisuuden mallina. Reaaliosialismin romahduksen syyksi on osoittautunut sen valtiomonopolistinen luonne. Kaikkien tuotantovoimien kattava kansallistaminen ei osoittautunut toimivaksi ratkaisuksi. Yhteiskunnan kehityksen ohjaamisen kannalta olisi ollut parempi, että vain talouden avainasemat, kuten esimerkiksi finanssisektori, olisi pidetty yhteiskunnan suorassa omistuksessa.

Uudessa tilanteessa vallankumouksellisten voimien on

siirryttävä odottelusta aktiiviseen strategiaan. Tulonjakotaistelun rinnalle tulee kehittää sellaisia aktiivisia taisteluteemoja, jotka rikkovat kapitalismin sisäistä logiikkaa, haastavat palkkaorjuusjärjestelmän.

Yksi tällainen on perustulo (kansalaistulo), josta on käyty ajoittain vilkastakin yhteiskunnallista keskustelua. Valitettavasti kommunistit ovat yksittäisiä poikkeuksia lukuun ottamatta loistaneet tässä keskustelussa poissaoloillaan. Tällä hetkellä Vihreät ovat ainoa eduskuntapuolue, jolla perustulo on ohjelmassaan.

Äärimmillen tiivistäen perustulo tarkoittaa sitä, että jokaiselle Suomen kansalaiselle maksetaan vastikkeettomasti tietty summa (esim. 450 p) kuukaudessa. Tulojen suuretassa perustulossa perittäisiin progressiivisella verotuksella pois pitäen kuitenkin huolta siitä, että työn tekeminen kannattaa aina.

Ei ole vaikea ymmärtää, että vaikka perustulo olisi pienikin, niin se parantaa kansalaisten elämäntilannetta oleellisesti. Siksi ei ole ihme, että palkkaorjuusjärjestelmän kannattajat pyrkivät kaikin voimin eroon tämän mallin mukaisista sosiaalietuuksista. Esimerkiksi suomalaisten eläkeratkaisut olisi aikoinaan voinut hyvin voitu järjestellä kansaneläkejärjestelmän raameissa. Se ei kuitenkaan tyydyttänyt kapitalismin kannattajia, sillä kansaneläke ei ollut sidottu palkkatyöhön. Tilalle piti rakentaa palkkatyöhön tiukasti sidottu työeläkejärjestelmä.

Kansantaloudellisesti ajatellen perustulo olisi tunnustus tuotannon yhteiskunnalliselle luonteelle. Siten se olisi myös vahva isku kapitalismin ideologialle. Meidän isovanhempamme, vanhemmamme, me ja meidän lapsemme olemme kaikki olleet luomassa ja luomme edelleen kansallisvarallisuuttamme. Meillä on oikeus Oy Suomi Ab:n osinkoihin.

Juhani Eero

Tradeka palautettava jäsenten osuuskunnaksi

Osuustoiminta nousi aikoinaan vastapainoksi yksityiselle voivotavoittelulle, jossa elintarvikkeiden hinnoilla ja muilla keinoin keinoiteltiin ja aiheutettiin ahinkona työstäville ja laajasti eri kansan kerroksille.

Osuustoiminnan tarve on yhtä ajankohtainen tänään. Se on keino, jolla voimme turvata oikeuksiamme, estää hintojen korotuksia ja suunnata ostojamme niin, että otamme huomioon sen, miten ja millaisia kulutustavaroita ja muita hyödykkeitä tuotetaan. Terveys- ja ympäristövaikutukset, työllisyyden edistäminen ja pienituloisten tukeminen ovat esimerkkejä asioista, joita voimme osuustoiminnan avulla edistää.

Osuusliikkeet olivat 1990-luvun laman aikana romahduspartaalla. Tradekan ja Elannon

tuleva kohtalo oli kyseenalainen. Oltiin pahasti epäonnistumassa eikä osuustoiminta ole edelleenkään saanut sitä asemaa, joka sillä parhaimmillaan voisi olla. Merkittävä syy on, että Tradekassa ja HOK-Elannon osuustoiminnasta monista keskeisistä osuustoiminnan lähtökohdista. Osuustoiminnallisuuteen tarvitaan sellaista jäsenvaltaisuu-teen nojaavaa suuntaa, jota Suomen Työväen Puolueen ohjelmassa on hahmoteltu. Tarvitaan myös vastauksia siihen, miksi kriisiin ajautettiin, että osataan tehdä oikeita johtopäätöksiä ja siksi on tarpeen tueta kehitys ja sen taustat.

Nykyisellään Tradeka on hallintayhtiö. Sen toiminta perustuu osakeyhtiöihin, joita ovat hotelli- ja ravintola-alalla toimiva Restel Oy ja Tradeka on vähittäiskauppaa harjoittavassa Suomen Lähikauppa Oy:ssä, johon kuuluvat Valintatalot ja Siwat. Osuustoimintaperiaatteella toimivia kauppia ei ole. Osuustoiminnasta on jäljellä sinänsä arvokas yksi ääni ja yksi jäsenperiaate, mutta toiminta ei ole osuustoimintaa.

Aikoinaan osuusliikkeet perustivat Yleisen Osuuskauppojen Liiton päätösvalvan perustessa kunkin osuuskaupan jäsenmäärään. Vuonna 1916 se jakaantui ja osuuskaupat muodostivat Osuusliike Elannon johdolla oman aatteellisen keskusjärjestön Kulutus-osuusliikkeen Keskusliiton (KK) muodostaen näin edistysmielisen

osuuskauppaliikkeen eli E-liikkeen. Samalla ne halusivat pitää keskusliikkeenään SOK:n. Tähän ei SOK suostunut, jolloin KK:n jäsenosuusliikkeet perustivat vuonna 1917 Suomen Osuustukku- ja kauppa (OTK), josta tuli 1920 Osuustukku- ja kauppa ja 1970 Keskusosuusliike OTK.

E-osuusliike laajensi sitten teolliseen toimintaan ja perustettiin vakuutusyhtiö Kansa ja Rakennuskunta Haka. OTK ajautui kuitenkin vaikeuksiin, kun se ei pystynyt uudistumaan. Valta keskittyi uudelle pääjohtajalle Eero Rantalalle, joka ajoi läpi 39 osuusliikkeen sulautumisen ja OTK:hon muodostui 1983 E-osuusliike Eka. Poikkeuksena oli ainoastaan yksi, mutta sitäkin suurempi eli noin neljännessä Osuusliikkeiden liikevaihdosta ja jäsenistöstä edustanut Elanto. Jo aiemmin samana vuonna KK:n nimi muutettiin tuotoon Kulutusosuustoiminnan Keskusliitto jäseninään fuusion jälkeen siis vain Eka ja Elanto. Vuonna 1992 Eka ja Elanto sekä SOK ja Suomen Osuuskauppojen Keskusliitto perustivat Suomen Kuluttajajärjestöliiton Liiton (KOL), jolloin samassa yhteydessä KK lopetti toimintansa ja E-liike siirtyi historiaan. (KOL:n toiminta puolestaan päättyi ainakin tosiasiallisesti vuoden 2003 lopussa.)

Kansa-vakuutus konsernin ja Haka-rakennusyhtiön mukaantulon

jälkeen E-osuusliike Eka muuttanut vuonna 1987 Osuusliike Eka-yhtymä.

Useat aiemmin kannattaneet osuusliikkeet katuivat myöhemmin ennen liittymistään EKA:aan, eivätkä kaikki jäsenet sitä edes hyväksyneet. Katuminen oli myöhäistä, kun EKA romahti taloudellisesti.

Ekan taloudellinen tilanne pysyi heikkona alusta alkaen ja yhtymä oli pahenevassa rahoituskriisissä. Investoinnit ja toiminta rahoitettiin viime vaiheessa Eläke-Kansan tuloilla. Lokakuussa 1993 tiedotusvälineissä alkoi liikkua tietoja Ekan taloudellisesta tilanteesta ja Hakan suurista tappioista. Utustisten johdosta Ekan säästö-kassa-asiakkaat alkoivat nostaa säästöjänsä joukkomitassa. Pankit kieltäytyivät rahoituksesta ja tämän johdosta Eka haki itsensä yrityssaneerauskeinoon. Ekan yrityssaneeraus aiheutti Eläke- ja Henki-Kansan sekä Hakan konkurssin. Aloitettu yrityssaneeraus päättyi vuonna 2003, mutta samalla osuustoiminnallisuus on jäänyt syrjään.

Ekan tuhokerie ajoi myös Elantoa ahinkoon. tsenäisen Elannon puolesta liike torjui liittämishankkeet 1980-luvulla, mutta EKA tuli pääkaupunkiseudulle Elannon alueelle. Elannon tilannetta vaikeutti Hakan konkurssi, koska Elanto menetti siinä varojaan samoin kuin siinä, että Elanto joutui

sopimuksen perusteella kattamaan Ekan eläkevastuuvajaus. Nämä eivät olleet ainoat syyt Elannon vaikeuksille, vaan laman kynnyksellä Elannon johto oli tehnyt virheläpääntöjä ja osuustoiminnan periaate menetti sijansa myös Elannon toimintaperiaatteissa ja jäsenvalta heikkeni. Kun Elannosta alkoi säästö-kassavarojen nostaminen, Elanto rahoittanut KOP ei ollut lainaamassa rahaa, koska se oli lopetettu ja yhdistetty SYP:n kanssa. Elanto joutui velkasaneerauskeinoon vuonna 1994 ja se myi arvokkaan omaisuutensa alhaisiin hintoihin. Pekka Tiainen teki myyjäjä vastustavan esityksen Anna-Liisa Kuitisen kannattamana, mutta se ei mennyt Elannon edustajistossa läpi. Elanto saatiin kuiville, vaikka velkojapankit ottivat siitä kaiken hyödyn irti, mutta sitten edustajiston enemmistö päättikin liittää Elannon HOK:n kanssa S-liikkeeseen.

Nykyisessä Tradekassa on 300 000 jäsentä. Ylintä päätösvaltaa osuuskunnassa käyttää jäsenistön kuudeksi vuodeksi kerrallaan yleisillä vaaleilla valitsema edustajisto. Edustajisto valitsee kahdeksi vuodeksi kerrallaan osuuskunnalle hallintoneuvoston, joka nimeää vuodeksi kerrallaan hallituksen. Edustajiston valinnan kautta voidaan yrittää vaikuttaa Tradekan suuntaan.

Pekka Tiainen

Vasalli vai itsenäinen E työtön vai työllinen

Suomi täyttää sata vuotta 2017. Millä tavalla se nyt täyttää palkkatyöläisten, työttömien ja muiden vähenemisen arvoisten silmin? Onko maa oikeasti itsenäinen vai edelleen EU:n vasalli?

Kesällä 1917 työväen enemmistöinen ja vuoden ikäinen eduskunta julisti maan itsenäiseksi, mutta porvariston toimesta ja porvarillisen Venäjän kasakoiden voimalla eduskunta hajotettiin. Porvaristo ei halunnut erota Venäjästä. Tilanne kuitenkin muuttui, kun bolshevikit ottivat porvaristolta vallan. Suomen porvaristo joutui kauhun valtaan. Nyt sekin halusi itsenäisyyden.

1918 alkoi Suomen verinen a kurjuuden kausi. Se päättyi vasta 1944. Poliittiset vangit vapautettiin ja todellinen vammistokin sai poliittiset oikeudet. Siitä alkoi porvarillinen demokratia ja ns. hyvinvointiyhteiskunnan rakentaminen. Se päättyi Neuvostoliiton hajottamiseen ja sosialismin alasajoon. Alkoi näennäisen itsenäisyyden aika, jossa ylin lainsäädäntö-, tuomio- ja budjetti valta on annettu vieraille, alkoi EU-vasallin aika. Nyt kierostu hoetaan ja härs-

kisti vastoin parempaa tietoa väitetään, että EU-Suomessa löpöä työvoimaa. EU:n liittymisen ehto, vapaakauppa, vei Suomen 90-luvun alussa lamaan. Siitä se ei noussut. Siihen viisitoista vuotta ei riittänyt. Ennen tämän nykyisen laman alkua töitä tehtiin vähemmän kuin 1990, vaikka samaan aikaan työvoima lisääntyi sadallatuhanella.

Nykyisestä lamasta huolimatta, tai sen vuoksi, kapitalisteilla riittää kanttia sanoa työläisten palkankorotuksille jyrkkä ei. Myös työttömien, pätkätyöläisten, eläkeläisten ja ikäänvaiteiden kimppeun käydään vaivalla työttömyysputken tukkimista, työurien pidentämistä ja ehkä vielä eläkeään nostamista.

Lisäksi valtamedia kehtaa vakavalla naamalla väittää, että lama menee ohi ja sitten kaikki on hyvin. Oikeiston julkisesti ja voimalla markkinoidut pelot ovat työvoiman loppuminen, eläkeläisten määrän räjähtäminen käsiin ja huoltosuhteen keskimääräinen vinoutuminen. Pelko on pelkkää turkin hihasta vedettyä pöytä!

Kapitalistitkin tietävät, että tulevaisuudessa työvoimaa riittää ihan ylen määrin, mutta työ vähenee, työn puute pahenee. Työ ei riitä. Se ei kuitenkaan kiinnosta ketään, vaikka työn puute jo nyt lähestyy totaalisen katastrofin mittoja. Kapitalisteja

kiinnostaa vain voitto. Siksi palkkoja ja eläkeitä poljetaan. Niistä halutaan miljardit kapitalistien pohjattomiin säkkeihin.

o o o

Englannissa pääministeri Margaret Thatcherin aikana työllisyystilastojen tekotapaa ja perusteita muutettiin 17 kertaa. Sen ansiosta tilastoissa työllisyys heikkeni ja työttömyys lisääntyi vain kerran, mutta työttömyys väheni kuusitoista kertaa.

Englannilla on suuri vaikutusvalta EU:ssa. Vuonna 1998 EU:n käskystä meillä otettiin käyttöön työvoimatutkimus. Sen ansiosta tilastoihin ilmaantui valtavasti haamuja. Lisäksi työllisyys lasketaan työpaikkoina, ei enää työvuosina. Nyt työllisyyttä on vaatimaton pätkätyöpaikkakin. Uuden tilastoinnin mukaan 2009 työttömyysaste saatiin alennettua 8,4 prosenttiin. Virallinen työttömyysaste on pelkkää potaskaa. Viime vuonna työikäisistä oli syrjäytettyjä kahdeksan prosenttia. Työvoimaksi lasketuilta työtunteja puuttui lähes tuhannen miljoonaa tuntia, 21,2 prosenttia!

Viimevuonna tuotanto supistui ja siitä lähtevä tuotannon kasvu on seitsemän vuoden kuluttua noin 10 prosenttia suurempi. Vuoden 2017 työikäiset syntyivät 1952:1999 joten työvoima tuotetaan. Tuotannon tapan tuottavuuskin kasvaa

hitaasti, mutta kuitenkin tuotantoa nopeammin. Siitä seuraa, kun töitä pitäisi riittää myös syrjäytetyille, että työnhakuun ja työttömyyteen kuluu julmat 25,7 prosenttia.

Tilastokeskuksen väestöennusteen mukaan työikäisten määrän kasvu pysähtyy ja kaudella 2011:2040 se vähenee noin 166 000 hengellä. Sen jälkeen määrä taas hiljalleen kasvaa. Tämän ja työministeriön tutkimuksen perusteella voi laskea, että talouden ja tuottavuuden hitaan ja hidastuvan kasvun seurauksena neljänkymmenen vuoden kuluttua työttömyyteen kuluu lähes puolet työvoiman tunneista. Näin ollen lama kehittyi katastrofiksi.

Julkiset tilastot ja varsinkin ennusteet ovat äärimmäisen epäluottavia. Esimerkiksi huoltosuhteissa ikääntyneiden määrät ovat ennusteissa rajusti ylimitoitettuja. Niihin on ilmestynyt haamuja ihan pilvin pimein. Kun tilastoista poistetaan haamut, ihmiset joita ei yksinkertaisesti ole syntynyt, saadaan oikea tieto. Tänä vuonna huoltosuhte on 55 henkeä sataa työikäistä kohden. Vuonna 2020 se on suurimmillaan eli 64. Sen jälkeen ikäihmisten määrä laskee ja huoltosuhte pienenee.

o o o

Suuret ikäluokat syntyivät 1945:60. Sen jälkeen syntyneet on vähentynyt. Vuonna 2025

suurten ikäluokkien nuorimmat ovat yli 65 ja vanhimmat 80 vuotiaita. Sen jälkeen suuret ikäluokat alkavat nopeasti pienentyä.

Työurien pidentämiseen ja työttömyysputken sulkemiseen ei ole mitään tarvetta. Se olisi vain valtava tuloinsiirto kapitalisteille. Vain ai harva viitsii tai edes uskaltaa katsoa totuutta silmiin. Sokeasti hoetaan vain oikeiston mantraa innovaatioista, jättäytyästä, työurien pidentämisestä, ahkeruudesta, riskinotosta ja muusta paskasta. Harva myöntää, että maan henkinen ilmapiiri on perin juurin oikeistolaisuuden saastuttama. Siksi maan asiat ovat täysin hunningolla.

Voidaksemme juhla itsenäisen maan eikä vasallin sata-vuotista taivalta, on erottava EU:sta. Vain siten voidaan ihmisille turvata työtä, voidaan lyhentää työuria, parantaa eläkeitä ja korottaa palkkoja. Se kuitenkin vaatii, että palkkatyöläiset yhteistuimien - työväenluokkana! - panevat kapitalistit ahtaalle. Miten maa elää riippuu meistä, minusta ja sinusta.

Palkkatyöläisten, työttömien ja muiden vähäarvoisten on jo korkea aika liittyä yhteen. Vain yhteisvoimin saamme aidosti itsenäisen Suomen, joka näyt-tää ja tuntuu hyvälle vuonna 2017!

Kai Kontturi

"Säästetään" manit pois vanhuksilta

Naton vas-taiset ruohonjuuriryh-mät.

Pääomapiirien keinottelupoliittikan romahduksen tuloksena syntyneet vastuut pyrkii hallitus kylmästi siirtämään yksityisten kansalaisten ja kuntien kannettavaksi. Kunnat leikkaavat menojaan ja toimintojaan. Valtion rahoitus kuntien lakisääteisissäkin menoissa ei ole vastannut todellisia kuluja. Kunnat tekevät jopa peruspalveluista epäinhimillisiä säästöpäätöksiä. Hämäävästi huononnuksia sanotaan ökehittämiseksi, rakennemuutokseksi tai tehostamiseksi. Vammaiset, eläkeläiset, perusterveydenhuolto ja koululaitos ovat kaikkialla säästötoimien kohteena.

Valkeakoskella vanhusten laitoshoidossa hoitajavaje.

Kolmannen sektorin ja hoitajien yhteistyöllä vanhuksille on Valkeakoskella tulossa tapahtuma, jossa moni vanhainkodin asukas kokee ihmeellisen asian: Pääsee käymään ulkona useamman vuoden tauon jälkeen. Hoitajien vähyden vuoksi kaikkein huonokuntoisimmat vanhukset jäävät väkisininkin sängyn pohjalle koko loppuelämäkseen. Lääni on patistanut Valkeakoskea lisäämään hoitajien määrää jo useamman vuoden ajan. Ylimmät viranhaltijat eivät ole ottaneet viestiä vakavasti. Kaupunginhallituksen puheenjohtaja muistuttaa, *ettei läänistä pystytä vaatimaan tai pakottamaan mihinkään. Kaupunki tekee viime kädessä niin kuin itse haluaa.* Pelastajaksi on tarjottu tehostetun palveluasumisen yksikköä, jonne vanhainkodeista siirtyä 120 vanhusta hoidettavaksi. Uudessa yksikössä puolet asukkaista on yksityisen palveluntarjoajan ja puolet kaupungin vastuulla. Tämän vuoksi kaupunki tekee tulevasta hoitajavajasta ainoastaan määräraikaisia. Ennustaa voi, että hoitajapula iskee seuraavaksi kaupungin kotihoitoon. Tehostetussa palveluasumisessa vanhuksia ei voida itsestään. Hoitajien apua tarvitaan jokaiselle. Tällainen sie-tämätön tilanne vallitsee lukemattomissa eri Suomen kunnissa.

(Lähde: Valkeakosken Sanomat 2.2.2010)

Myös Helsinki "säästää" rahat pois vanhuksilta. Helsingissä ja muissa Suomen kunnissa on keksitty, että tulee edullisemmaksi muuttaa pitkäaikaissairaala- ja vanhainkotipaikat palveluasumiseksi. Vanhainkotimallisissa hoitomaksuun sisältyivät kaikki, lääkkeitä ja par-turiamyöten. Helsingissä siirretään sadoittain pitkäaikaissairaita palveluasumisen muotoon, aluksi Riis-tavuoressa ja Kontulassa. Kela maksaa osan vuokrasta ja lääkekuluista mutta loput nykyistään vanhusten omasta rahapussista: lääkärin, lääkkeet, laboratoriot, tv-pula, ruoka yms. Laitoshoito tulee kunnalle kalliimmaksi, mutta potilaille edullisemmaksi.

Nykyinen systeemi kannustaaakin pysymään mahdollisimman pitkään kotona. Ikääntyneen ihmisen laitoshoidon tai palveluasumisen pääseminen tulee olemaan entistäkin vaikeampaa. Omatoimisuutta ja toimintakykyä mittaava RAVA- indeksin tasoa tullaan nostamaan siten, että entistä huonokuntoisempien on selvittävä kotona yksin tai kotihoiton avustamana. Palve-

pitäisi siis korvata yhdellä kotihoiton päivittäisellä käynnillä. Tämä on mahdoton ajatus. Meidän mielestä vanhuspalveluissa nimenomaan säästetään vanhusten kustannuksella. Muissa Pohjoismaissa vanhustenhoitoon käytetään lähes kaksinkertainen määrä rahaa ja siitä huolimatta esimerkiksi Ruotsissa laitoshoidon purkamisen tulokset eivät ole kovinkaan rohkaisevia, vaan siellä käydään

Kotihoitosta ei voida puhua, kun täysin liikuntakyvytön tai muistamaton vanhus hoidetaan muutamalla pikaisella käynnillä ja ostettavilla ateriapalveluilla. Pikemminkin kyse on *heiteille jättämisestä* harhaanjohtavan mielikuvan ökotona on aina paraso avulla. Tosiasiassa monille sairaille vanhuksille voi kodista muodostua turvaton vankisella loppuelämän ajaksi.

Vanhukset ja heidän omai-

yhä useampien vanhusten pärjäämistä ilman apua. Vuosia jatkunut, kaupungin omien hoitopaikkojen vähentäminen on välittömästi pysäytettävä. Yksityisten hoitolaitosten varaan perustuva järjestelmä on paitsi haa-voittuva (Ruotsissa kunta on joutunut ottamaan konkurssiin menneiden hoitoyrittäjien asiakkaat jälleen omaan hoitoonsa) myös veronmaksajille kalliimpi. Monissa kunnissa omaiset ovat tehneet lääneille eli nykyisille aluehallintovirastoille kanteluita ja valituksia.

Eduskunnan oikeusasiamies Riitta-Leena Paunio on oikella asialla vaatiessaan, että vanhustenhoitoon on puututtava jopa pakolla. Hänen mukaansa kunnat tulisi jopa pakottaa palkkaamaan lisää henkilökuntaa, jotta vanhusten hoito olisi parempaa.

Paunio sanoo, että vanhuksia hoitavien laitosten valvonnassa on puutteita henkilökunnan vähyden vuoksi.

Jos me haluamme hyvätasoista eikä ainoastaan tyydyttävää vanhustenhoitoa näissä hoitolaitoksissa niin silloin henkilöstömitoitusta, jota nykyään tällaisten laatusuosituksen pohjalta toteutetaan, ei ole riittävä. Velvoittava lainsäädäntö voisi olla yksi mahdollisuus. Paunio pohtii esimerkiksi, milloin turvatuoliin sitominen on turva ja milloin rangaistus.

- Vanhus saatetaan jättää tällaiseen tuoliin pitkiksi ajoiksi, jota hän ei sitten jaksaa. Tässä yksi ongelma on juuri se, että meillä ei ole kunnollista lainsäädäntöä, joka antaisi selkeän tuon sille, miten tämä yhteensovittaminen tapahtuu toisaalta turvallisuuden ja toisaalta liikkumisen mahdollistamisen välillä.

Myös kotona asuvien vanhusten palvelut vaatisivat sää-döksiä. Siellä on usein vanhuksia, jotka ovat tässä poliklinikkakierroissa. Kun tulee ongelma, siellä ei päivystävä lääkäri ehdi ottaa tarkasteluun koko lääkitystä ja koko elämäntilannetta. Mennään jälleen kotiin, ollaan vaihtuvien kotipalveluiden varassa ja tunnetaan myös turvattomuutta. Tässä on eräs osa lainsäädäntöä, jota tulisi kehittää.

Toimitti
Antero Nummiranta

Vallilassa vaadittiin kirjaston säilyttämistä. Kuka puhui vanhusten puolesta?!

lutalet tulevat täyttämään psykiatrisilla potilailla ja demen-tikoilla. Arvot näkyvät päätöksissä ja asukkaat ovat syyttä kysyneet, perustuvatko tehdyt suunnitelmat todellisiin säästöihin ja vanhusten kunnioitukseen.

Helsingin vanhuspalvelujohtaja Peiponen väitti HS:n kirjoituksessaan, *öettei Helsinki säästä vanhusten kustannuksella.* Kirjoituksessaan hän perusteli rakennemuutokseksi kutsuunsa hoitopaikkojen vähennystä jo päättyneellä vanhuspalveluohjelmalla, joka oli hyväksytty valtuustossa vuonna 2006 ja päättyi viime vuoden lopulla. Pro Kunta-palvelut- verkosto vastasi hänelle, että ohjelman tavoitteet kauniine visioineen öturvallisesta asumisesta ja vanhenemisestä eivät ole muuttuneet tänä aikana teoiksi. Palveluja on päivittäin su-pistettu ja vain kaikkein sa-raimmat kotona asuvat vanhukset ovat kotihoiton piirissä.

Palveluasumisen paikkoja on aikomus lisätä vuodesta 2008 vuoteen 2010 11 000 hoitovuorokaudella, samaa aikaa vähennetään vanhainkotien ja pitkäaikaissairaaloiden hoitovuorokausia 111 000. Pitkäaikaissairaanhoitoon ja palveluasumispäivien yhteismäärä vähenee 90 000 hoitopäivää eli 260 hoitopäivän verran v. 2009 ja 2010. Kotihoiton käynnit lisääntyvät samana aikana noin 100 000. Laitos- tai palveluasuntopäivä

jatkuvasti keskustelua vanhusten hoidosta.

Helsingissä asutaan ja eletään täysin erilaisissa olosuhteissa kuin maaseudulla. Monet vanhukset asuvat pienissä asunnissa hissittömässä kerrostalossa olosuhteissa, jotka eivät ole vertailukelpoisia pienten taajamien kanssa. Vetoaminen omaisiin ja valitukset omaishoitajien puutteesta ovat myös perustuslain vastaisia. Suomalainen yhteiskunta ei voi perustua sille, että viranomaiset velvoittavat omaiset ja läheiset ympärivuorokautiseen hoitotyöhön. On aika selkeyttää lopultakin myös, mitä tarkoitetaan palveluasumisella, hoidolla sekä hoivalla. Käsitteillä pallottelulla on hämärretty asioiden todellista läitää. Muistisairaan potilaan ongelmia ei ratkaise öasumistason parantaminen. Hän tarvitsee syöttämistä, lääkehoitoa ja vessassa käyntiä varten hoitoa, ei palvelua. Lastenhoitoakaan ei kukaan kuvittele ratkaisevansa tarjoamalla lapsille öasumispalveluita. Palveluasumista tulee toki lisätä ja kehittää. Erikoisesti huomiota pitäisi kiinnittää pienituloisten, kansaneläkkeen varassa elävien vanhusten elinolosuhteisiin.

Apua ja palveluita kaupungin tulee tarjota ennaltaehkäisevästi heti kun kotona pärjääminen vaikeutuu, eikä rajata sen saantia vain kaikkein sairaimmille, joiden ihmisarvoista elämää ei voida pelkillä kotikäynnillä saavuttaa.

sensa on otettava mukaan suunnitteluun, sillä perustuslaissa on määritelty, että jokaisella kansalaisella on oikeus saada tarvittava hoito ja huolenpito. *Vanhusten hoitoa ei pidä ulkoistaa ylikansallisten yritysten hoidettavaksi.* Heikosta vanhustenhoitosta kärsivät vanhuksien lisäksi omaiset ja ystävät ja koko yhteiskunta. Monet käyttävät hyvin paljon aikaa hoitopaikan hankkimiseen. Yhteiskunnallinen kustannus on myös omaisten ahdistus hoitopaikkojen puutteesta ja yleensä vanhusten hoidon puutteista.

Lähipalveluiden kehittämisen, päivävastoin kuin kaupungin johtavat virkamiehet ovat kaavailleet, on omalta osaltaan mahdollistamassa vanhusten pärjäämistä kodeissaan. Lääkäri-, laboratorio- ja muiden palveluiden keskittäminen ja karsiminen on päivävastaista toimintaa ja omiaan vaikeuttamaan

Kansainvälisen naistenpäivän tapaaminen

maanantaina 8.3.2009 klo 18.00

Hermannin kerholla, Hämeentie 67, Helsinki

**Avas: Timo Kangasmaa
Puhe: Raika Kontturi**

Ohjelmassa mm.myös konnakkööri ja Jussin teatteriesitys
Kahvitarjoilu **Tervetuloa joulukolla tilaisuuteen**

Järjestää: Hermannin Naiset, Sodan ja Fasimin Vastainen Työ sekä Kansan äänen järjestöt

Palveluiden leikkaukset nostavat liikehdintää Tampereella

TILTU leikkausten takana

Tuorein uutinen palveluiden nipistämisesä on Tampereen kaupungin virkamiesten esitys kouluverkon ja sosiaaliamien supistuksista. Esitetyt supistukset heikentävät olennaisesti palveluiden kätevää saatavuutta. Esitys esimerkiksi toimeentulotukiasiakkaiden keskittämisestä yhdelle asemalle vaarantaa lukuisten toimeentulotuki-asiakkaiden pääsyn hakemaan apua tilanteeseensa.

Samalla kun Tampereen kaupunki hakee laajoja säästöjä, se on tilaaja-tuottaja ó mallia (TILTU) hyväksikäyttäen ryhtynyt yksityistämään sellaisiakin kaupungin palveluita, jotka tuottavat: valtakunnan mediassakin huomiota saanut, rutkasti voittoa tuottaneen Tampereen tietokonekeskuksen yksityistäminen oli tästä kaikkein konkreettisin osoitus.

Köyhyys ja asunnottomuus eivät ellitä huoleta

Nyt kaavailut sosiaaliamien ja kouluverkon harvennukset ovat merkittäviä poliittikkaa, kun ottaa huomioon Tampereen sosiaaliset olosuhteet: - Tampereella on nimittäin köyhyysongelma, joita kaupunkia johtava porvaripuolueiden nk.XL-ryhmä on ummistanut silmänsä.

Tuoreimpien tilastojen mukaan peräti 17,2% tamperelaisista eli 35 000 asukasta on pienituloista. Tämä on yli 2% valtakunnallista ja lähes 3% Pirkanmaan keskiarvoa enemmän. Vuosien 2008-2009 välisenä aikana yksistään toimeentu-

Jo vuosien ajan Tampere on ollut maanlaajuisissa kyselyissä Suomen vetovoimaisin kaupunkialue. Tampere onkin onnistunut luomaan itsestään kuvan avoimena, trendikkäänä ja kodikkaana ympäristönä, joka ei rutista uusia tulokkaita massiivisuudellaan pääkaupunkiseudun tapaan. Tämä vetovoimaisuus saattaa kuitenkin olla vain näennäistä, sillä Tampereen harjoittama leikkauspolitiikka on viemässä palvelut asukkaiden ulottuvilta.

Myöskään Tampereella ei enää hyväksytä jatkuvia leikkauksia. "Pelastetaan Tampere asukkaille"- liike järjesti mielenilmauksen kaupungintalon edessä. Vaadittiin mm. vanhusten hoidon turvaamista

lotukea hakevien määrä kasvoi yli 2000:lla 14 000:een. Työtömiä Tampereella on reippaasti yli 15 000. Meneillään olevan taantuman vaikutuksia toimeentulotukiasiakkaiden määrään ei vielä uskalleta edes laskea.

Pienituloisten lisäksi toinen iso ongelma on asunnottomuus. Vuoden 2009 tilastojen mukaan Tampereella on yli 600 asunnottomia, joista 200 pitkäaikaisia. Asunnottomuuden

poistamiseen on annettu tähän asti lähinnä kauniita lupauksia, eikä tilannetta syystä tai toisesta tahdota kokonaisuudessaan ratkaista.

Ongelmat ovat lukuisat

Tilastojen ja todellisuuden valossa sosiaaliamien keskittäminen ei missään olosuhteissa palvele kuntalaisia. Pienituloisille jo yksistään joukkoliikenteen käyttö tulee kalliiksi ja näin ollen suuri joukko toi-

meentulotukea tarvitsevia on vaarassa vain sen vuoksi, ettei heillä ole varaa asioida asemilla.

Suunnitelmat sosiaaliamien keskittämisestä ovat vain jäävuoren huippu Tampereen harjoittamassa linjassa: jo aiemmin mainitun kouluverkon kuristamisen lisäksi Tampereella voimakasta arvostelua ovat herättäneet niin kaupungin tilakeskuksen toimet, vanhustenhoidossa tapahtuneet laimin-

lyönnit ja säästöt, joukkoliikenne kuin satoja miljoonia maksava Rantaväylän tunnelihankekin.

Tamperelaisten mitta vihdoin täyttymässä

Kokoomuslaisen pormestarin Timo P.Niemisen ja häntä tukevan XL-ryhmän politiikka on johtanut tamperelaisten heräämiseen. Alkuisa sai 15. tammikuuta 2010 Pelastetaan Tampere asukkaille - liike, joka on heti alusta lähtien yhdistänyt kuntalaisia puolue- ja vakamuseroista piittaamatta.

Liikkeen puuhamiehen Markku Huhtalan mukaan liike kritisoi voimakkaasti kaupungin rahankäytön suuntaamista ja tahtoo lisää lähipalveluja niiden leikkaamisen sijaan. Liike tekikin näyttävän ensiesiintymiseen Tampereen keskustorilla 21. tammikuuta, kun suuri joukko kuntalaisia kokoontui vastustamaan kaupungin suunnitelmia leikkauksista ja vaatimaan avoimempaa ja demokraattisempaa päätöksen tekokulttuuria.

Parhaillaan liikkeessä keskustellaan sen tulevista toimintavoivoista- ja periaatteista. Samalla liike ryhtyy etsimään yhteistyötä muista tamperelaisista liikkeistä.

Lisätietoa Pelastetaan Tampere asukkaille-liikkeestä: www.tampereasukkaille.fi

Kansanääni/Antti Siika-aho

Unelman kuolema Helsingin vallankäytön rattaissa

Vuosaaren Skatan tila oli takavuosina umpeenkasvanut ja rakennukset huonossa kunnossa. Tilanne muuttui kun sinne tuli laiduntamaan kyyttökarja. Keväen maaseutumaisema ja laiduntava karja palauttivat elämän ja tilaa voitiin kehittää maisemallisesti ja kulttuurisesti arvokkaana maatilakokonaisuutena, jossa on pieni-muotoista maatilatoimintaa. Se oli Utelan virkistysalueen sydämessä ja sopi hyvin monipuolistamaan Helsingin ilmettä. Tämän sai aikaan Miina Äkkijyrkkä, joka oli pelastanut itäsuomalaisen kyyttökarjan

viimeisiä edustajia pohjoisvalaiselta Helvi Tossavaisen tilalta vanhan emännän kuoltua. Kyyttöt olivat taulujen ja veistosten aihe ja osoittautui myös että kyyttötilassa ja sen maidosta tehdyssä juustossa oli sellaisia hyviä ominaisuuksia, joita ei pitkälle jalostetuissa tuontikarjassa ollut.

Syksyllä 2007 poliisit toivat häätöilmoituksen. Jossain vaiheessa Miina pantiin käsirautoihin. Häädön perusteet olivat tekaistuja kuten puiden kaato. Sopimuksen lähtökohtahan oli tilan raivaaminen

laitumeksi. Eräs syytös oli rakennusten kunto ja lehtikuvissa näytettiin romahtanutta aittarakennusta. Kyseisen rakennus ei huonon kuntosaa takia edes ollut Miinan käytössä, vaan romahti kaupungin huonon hoidon jäljiltä. Miina käytti varoja päärakennuksen ja navetan kunnostamiseen, mitä omistaja, kaupunki ei korvannut. Perusasia oli, että kaupungin puolelta ei koskaan panostettu tilan kehittämiseen ja selvienkään ongelmakohtien korjaamiseen, vaikka sopimuksen lähtökohta oli tilan kehittäminen ja kaupungin mukana olo siinä.

Häätöpaperista seurasi pitkäaikainen oikeusprosessi erilaisine vaiheineen. Asiaa hoidettiin ohi lautakunnan, kaupunginhallituksen ja valtuuston. Mitään kunnallislain mukaista irtisanomis päätöstä ei ollut tehty. Silti käräjätuomari päätti hyväksyä irtisanomisen toimeenpanon, vaikka ei ollut lainmukaista irtisanomista eikä Helsingin konservatiivisesta linjastaan tunnettu hovi oikeus edes järjestänyt päätöksenteleyä. Asia on tältä osin edelleenkin Korkeimmassa hallinto-oikeudessa Pekka

Tiaisen jättämän valituksen perusteella ja silti häätö ollaan viemässä päätökseen huhtikuussa 2010.

Kummalliseksi on demokratia mennyt, kun kunnan luotamuselimet eivät tee ratkaisuja, vaan niiden tehtäviin kuuluvat asiat käsittelee tuomioistuinalaitos. Kun kokoomuslainen kaupunginjohtaja Jussi Pajunen oli hyväksynyt häädön, vaikei päätöstä tehnytään, kaupunginvaltuuston suuren kokoomusryhmän enemmistö ei lähtenyt tekemään asiassa mitään

ja parin yksittäisen demarivaltuutetun lipeäminen ryhmän pääosan näkemysistä aiheutti, että kaupunginvaltuusto ei alistanut päätöstä itselleen. Tampereen kaltainen pormestari malli olisi erityisen huono, koska jos pormestari, kuten Jussi Pajunen, jos olisi pormestari, ei otta asiaa käsitteilyyn, sitä ei saada käsitteilyyn. Kyyttökarjasta on sentään pieni kanta jäljellä Miina Äkkijyrkän ansiosta.

Pekka Tiainen

VAPPU TULEE-OLETKO VALMIS

Hajanainen vasemmistolainen työväenliike tarvitsee kipeästi yhtenäistymistä. Tätä edistää yhtenäinen vapunvietto. Muistaaksemme Vapun ja luokkataistelun merkityksen, järjestämme vappu valmistavan tilaisuuden

sunnuntaina 11.4.klo 13.00

Hermannin kerholla, Hämeentie 67

-Aikaisemmista vapuista tarinoi Timo Kangasmaa

-Runoja lausuu Teuvo Kauhanen (KTP)

-Laulaa ja lauluja säestää: Tommi Lievemaa (SKP)

-konnakööri ja muuta

-lisäksi käymme läpi tulevan vapun tehtäviä

Tarjoilussa kahvia ja voileipiä

Järjestää Helsingin Työväen vappumarssiyhdistys ry.

Liittoutumaton Suomi ei tarvitse Natoa

Naton kannattajana tunnettu Suomen ulkoministeri Alexander Stubb (kok.) on vahvasti mukana Suomessa järjestettävänä Nato-seminaarin promootiossa. Stubb ei pidä poikkeuksellisenä sitä, että Nato haluaa järjestää seminaarin Suomessa, joka ei kuulu sotilasliittoon. Tällä tavalla sotilasliitto Nato yritetään arkipäiväistää.

Samaan aikaan Christoffer Taxelin johtama perustuslakikomitea ehdottaa presidentin vallan kaventamista siten, että eduskunta ja hallitus voisivat tarvittaessa yhteisellä kannalla jyrätä presidentin. Tämä tarkoittaisi esimerkiksi sitä, että Suomesta voi tulla Naton jäsen vastoin presidentin tahtoa. Kokoomusta komiteassa edustanut Ulkopoliittisen instituutin johtaja Teija Tiilikainen vahvistaa asian. Näyttää siltä, että valtion eliitti on päättänyt viedä Suomen väkisin em. sotilasliittoon, vaikka selkeä enemmistö suomalaisia vastustaa liittymistä Natoon.

Suomen mahdollinen liittyminen Natoon vaikuttaisi olennaisesti turvallisuuspoliittiseen tilanteeseen koko alueella, koska silloin Itämeri olisi käytännössä Naton sisäinen meri, ja Venäjä kokisi joutuneensa saarroiksi. Venäjän uudessa sotilasdoktriinissa Nato on luokiteltu uhkaksi numero yksi, samalla kun terrorismin uhka on vuorostaan pudonnut uhkien arviointilistalla toiseksi viimeiselle sijalle. Venäjän doktriinissa erityisesti kritisoidaan Naton laajenemista itään sekä pyrkimykset tehdä Natosta globaalitoimijaa kansainvälisen lain vastaisesti.

Venäjän turvallisuusneuvoston sihteeri Nikolai Patrushev on myös korostanut, että Naton laajentaminen on vakava uhka Venäjälle. Patrushev mm. huomautti, että sotilasliiton johto on luvannut olla laajentamatta järjestöä (viittaus sopimukseen, joka oli tehty Gor-

batshovin kanssa neuvosto-joukkojen vetämisestä Itä-Euroopasta). Tästä huolimatta Naton johto ei kuitenkaan pitänyt kiinni lupauksistaan: jos sotilasliittoon alussa kuului 12 maata, niin nyt niitä on 23.

Venäjän uudessa sotilasdoktriinissa epäilemättä sisältyy Venäjän naapureille osoitettu viesti, jota ei voi olla ottamatta huomioon turvallisuuspoliittisissa ratkaisuissa. On ilman muuta selvää, että turvallisuuspoliittiset ratkaisut tulevat myös vaikuttamaan valtioiden välisiin suhteisiin, mm. kaupan käyntiin. Esimerkkinä tästä ovat Baltian maat, joilla on hyvin ongelmalliset suhteet Venäjään ja joiden talous on hälyttävässä tilassa. Naton kannattajat usein tuovat esiin Venäjän ja Nato-maan Saksan läheiset suhteet. Tässä yhteydessä pitää kuitenkin huomauttaa, että Saksasta tuli Naton jäsen ökyilmän sodan aikana, lisäksi Saksa on vielä miehitetty maa (amerikkalaiset joukot ovat py-syneet alueella toisesta maailmansodasta asti).

Siinä mielessä Suomen kannalta olisi hyvin tärkeää lähestyä kysymystä varovaisesti, provosoimatta itä-naapuria ja vaarantamatta hyviä suhteita, joita on rakennettu useiden sukupolvien aikana.

Suomen vierailulla Venäjän presidentti Dmitri Medvedev ehdotti uudenlaista turvallisuusjärjestelmää öVancouverista Vladivostokiinö. Suomalaisessa mediassa on esiintynyt erilaisia tulkintoja asiasta, jopa eräiden öVenäjän asiantuntijoiden öoletuksia, että Venäjä haluaisi länsimaisiin koviin ytimiin, eli Natoon. Venäjän uusi sotilasdoktriini tyrmää em. spekulaatiot.

Nato perustettiin Neuvostoliittoa vastaan. Venäjä nähdään Neuvostoliiton seuraajana, eli siinä mielessä Nato on Venäjän vastainen organisaatio. Blokkiajattelu on

selvästi kylmän sodan jälle. Nykyisessä Euroopassa ei ole ideologista vastakkainasettelua. Eli Natoa, joka edustaa länsimaiden blokkia, ei tarvita. Lisäksi, Nato on USA- vetoinen organisaatio, eli Nato-maat joutuvat jatkuvasti Yhdysvaltojen sotiin, mm. laitomiin sotaoperaatioihin kuten Naton Jugoslavian pommitukset ilman YK:n man-daattia.

Naton lobbaajat yrittävät luoda sotilasliitosta rauhan sekä länsimaisten arvojen puolustuksen brändiä. USA:n jatkuvat sodat eri puolilla maailmaa eivät tue em. mielikuvaa. Tällä hetkellä Suomi osallistuu Naton Afganistan-opeeraatioon, koska nykyinen porvarihallitus haluaa osoittaa uskollisuutensa sotilasliitolle. Äskettäin julkaistussa kirjassaan öVorraajaö Juhani Suomi, jolla on laaja kokemus työskentelystä ulkoministeriössä, toteaa, että önөөneillään on Nato-ralli halki maan. Kapakaväelle todistellaan kaulusnappi avattuna ö mitä tässä nyt työvö-

puolueessa herrastelemaan ö että kunnan kundit eivät Natosta niuhota. Ne ovat lököpökösi, jotka eivät uskalla tunnustaa, että sinne vain ja kiireimmiten. Näytetään iivanoilleö (s. 104). Juhani Suomi huomauttaa, että YYA-sopimukseen verrattuna, Nato-jäsenyyden myötä Suomi joutuu taistelemaan vieraisa maissa.

Nato-option toteuttamiseksi eräät tahot Suomessa pyrkivät luomaan Venäjistä uhkakuvia turvautumalla revanssisiin ja russiafobiaan. Monilla on varmasti muistissa puolustusministeri Häkämiehen (kok.) väinöharhaisia lausuntoja öVenäjä, Venäjä, Venäjä. Todellisuudessa Venäjä ei millään tavalla uhannut Suomea, vaan päinvastoin, Venäjän pääministeri Putin on nimennyt Suomen merkittäväksi kumppaniksi.

Nykyinen maailman kehitys osoittaa, että USA:n hegemonia ei ole enää mikään itsestäänselvyys ja esimerkiksi BRIC- maiden (Bra-

silia, Venäjä, Intia, Kiina) merkitys vahvistuu. Mikään BRIC ö maista ei ole Natossa. Eli maailmanlaajuisesti Naton rooli pienenee ja järjestö muutoksen alkuvaiheessa konservoituu pienen vähemmistön blokiksi, joka yksipuolisilla toimilla vain ärsyttää sotilasliittoon kuulumattomia maita, erityisesti suurmaita, mm. EU:n naapurina. Myöhemmin n. 10-15 vuoden kuluttua poliittikan tutkijan ja Innsbruckin yliopiston professorin Gerhard Mangottin arvion mukaan Nato lakkaa olemasta.

Venäjä on ehdottanut Suomelle erityistä roolia yhteisen Euroopan puolustuksen uudistuneen turvallisuusjärjestelmän suunnittelussa ö eränlaista Helsinkiin plussa-sopimusta. Suomen kannattaa parhaalla mahdollisella tavalla hyödyntää liittoutumattomuuttaan suunnitteilla olevassa Euroopan turvallisuusjärjestelmän rakentamisessa.

Evgenia Hilden-järvenperä

Valtaosa kansaa vastustaa Nato-jäsenyyttä. Tästä huolimatta ääriporvarit eivät ole luopuneet tavoitteistaan. Olkaa valmiina.

Suomea natoutetaan hivuttamalla

Vaikka Suomi ei virallisesti kuulu Natoon, on maamme sotakoneisto jo niin yhdenmukaistettu, että voisi väittää Suomen olevan muodollisesti sotilasliittoihin sitoutumaton, mutta teknisesti Natoon valjastettu valtio. Poliittisessa retorikassa tästä ilmaistaan Suomen kuulumisena sekä poliittisesti että sotilaallisesti ölantiseen kontekstiinö. Jo 20 vuotta jatkuneen poliittisen konsensusen, jonka muodostaa porvarillinen ja vasemmistoporvarillinen valtapääpiiri, seurauksena maamme puolueettomuus on muodostunut lähes illusioksi. Tuota harhakuvaa ruokitaan kansainvälisessä diplomaatissa vieläkin ahkerasti, mutta todennäköisesti Venäjän suhtautuminen maamme puolueettomuuteen on lähinnä

diplomaattista kohteliaisuutta.

Suomen tekninen yhdenmukaisuus Natoon alkoi Hornet-hankinnoilla, jonka eräänä paljastavana yksityiskohtana voidaan pitää sitä, että eräänä valintakriteerinä oli ilmatankkausmahdollisuus. Tuo ominaisuus ei palvele kotimaan puolustusta millään järjellä tavalla, mutta sitäkin paremmin suuria kansainvälisiä ilmalvontaopeeraatioita ja sotilasoffensiiveja. Toinen ilmavoimissa toteutettu muutos oli käytöksen vaihtuminen englanniksi. Muita maamme puolustusvoimien merkittäviä Natouttamistoimia olivat mm. sotilasjärjestelmän muuttaminen yhteensopivaksi Naton kanssa, Naton taktisten kartamerkkien ottaminen opistotallalla opetusohjelmaan, ehdotetun korkeasti kehitetyt ilmatorjuntajärjestelmän vaihtaminen Nato-yhteensopivaan sekä risteilyohjusten hankinta.

Näitä huomattavia muutoksia ja ehdotuksia on tapahtunut hiljalleen 90-luvun puolivälistä lähtien ja voisikin väittää, että

Suomi on natoutettu virkamies-työnä kullisien takaisella poliittisellä päätöksellä. Suomen natouttaminen demokraattisten kullisien takana muistuttaa huomattavasti sitä prosessia, jonka seurauksena maamme todellinen poliittinen varjovalta taloudellisen eliitin tukemana toisen maailmansodan alla liitti Suomen natsi-Saksan sotaponnisteluihin sosialistisen Neuvostotasavaltion liiton tuhoamiseksi. Tuota päämäärää pidettiin länsimaisen sivistyksen säilyttämisen kannalta kiistattoman välttämättömänä. Naton päämäärä näyttää olevan tismalleen sama. Nykyään kun Neuvostoliiton aiheuttama poliittinen uhka on syrjäytetty, voi Nato keskittyä tarjoamaan sotilaallista potentiaalia maailman johtaville talouspoliittisille eturyhmittymille. Toisin sanoen Nato on edelleenkin kapitalistisen yhteiskuntamallin sotilaallinen tukiverkosto.

Natoa käsittelevässä debatissa on huomaittava myös julkutulleet väitteet, joiden mukaan Nato (ACC, CPC) ja USA sekä Ison Britannian tiedusteluelimet (CIA,

DIA ja MI6) ovat sotilaallisena verkostona ideologisen sodan (kylmän sodan) aikana syllistyneet Euroopassa: 1) Itsenäisten valtioiden itsemääräämisoikeuden loukkauksiin, 2) Ihmisoikeus loukkauksiin, 3) Sotilasvallankaappauksen tukemiseen ja mahdollisesti jopa organisoimiseen, 4) Poliittisen terrorin tukemiseen ja mahdollisesti myös organisoimiseen sekä 5) maailmansodan jälkeen fasistien sekä natsien tukemiseen, joka

rikkoo räikeästi Nürnbergin sota-tuomioistuimen päätöksiä.

Nato on perustettu ensisijaisesti poliittista uhkaa vastaan ja on näin ollen sotilaspoliittinen verkosto, joka palvelee kapitalistisen ideologian päämääriä. Tämä fakta ei ole muuttunut miksiäkään ja edelleenkin tämä päämäärä on Naton olemassaolon perusta.

Janne Rahikainen
30.01.2010

Mielenosoitus 4.3.2010 Helsingissä Rauhan puolesta, Natoa vastaan - Nato no way!

Suomen poliittinen eliitti harjoittaa väärää politiikkaa toimimalla Naton kokosmaana. Sotilasliitot eivät luo turvallisuutta, päinvastoin. Mielenosoituksessa mukana olevat tahot ja yksittäiset ihmiset vastustavat Suomen mahdollista Nato-jäsenyyttä

Tervetuloa suunnittelemaan Naton vastaista mielenosoitusta 26.2. kello 16.00 Kirjasto kymppin ryhmähuoneeseen. Mielenosoitus Natoa vastaan järjestetään 4.3.2010. Aika ja paikka ovat vielä avoimia, koska Naton strategiaseminaarin paikka ei ole vielä julkisesti tiedossa.

Naton vastaiset ruohonjuuriyhdyt.

EI NATOLLE
Kuopion tori la. 27.2.10 klo 10.30
Hanna Era - Heidi Komulainen - Juhani Tanski Keskustelutilaisuus KTY:n kokoustilassa (Käsityökatu 24 B) klo 11.15
Naton vastustajat

ELÄKKEET HALLITUKSEN HAMPAISSA

Seppo Ruotsalainen
14.2.2010
Kirjoittaja on eläkkeellä oleva sosiaaliturvan erikoistutkija

Suomessa on viime aikoina käyty jälleen kiivasta keskustelua eläkkeistä. Laineet olivat tuskin ennättäneet laskea vuoden 2005 eläkeuudistuksen jälkeen, kun työmarkkinajärjestöissä ja hallituksen piirissä alkoi uudelleen kova väantö eläkeiästä ja kansalaisten työurista. Varsinaisen lähtölaukauksen tälle uusimmalle hässäkälle antoi pääministeri Matti Vanhanen, joka vuoden 2009 keväällä, **öRukan** hangilla, sai kuulemma päähänsä vaatia eläkeiän nostamista nykyisestä 63 vuoden alaikärajasta 65 vuoteen. Maan hallitus ei siis näytä olevan lainkaan tyytyväinen vuoden 2005 eläkeuudistuksessa hyväksytyyn ja työnantajaleirisäkin aluksi suitsutusta saaneeseen öjoustavaan eläkeikään, joka nykyisellään vaihtelee 63 ja 68 ikävuoden välillä

Työmarkkinajärjestöt nousivat tuolloin vuosi sitten Vanhasen vaatimusta vastaan ja hallitus joutui perääntymään aikeistaan. Asia ei kuitenkaan jäänyt siihen, vaan työurien pidentämistä pohdimaan asetettiin hetimiten kaksi työryhmää. Toinen näistä kahdesta oli Eläketurvakeskuksen toimitusjohtajan **Jukka Rantal**an vetämä eläkenuotte-luuryhmä, jossa työmarkkinajärjestöjen edustajien tuli etsiä keinoja juuri eläkkeelle jäämisiin nostamiseksi ja työurien pidentämiseksi. Tämä ryhmä ajautui sekavissa pyrkimyksissään sitemmin jokskeenkin täydelliseen pattitilanteeseen.

Toista ryhmää veti Elinkeinoelämän Keskusliiton (EK) toimitusjohtaja **Jukka Ahelta** ja tämän ryhmän tehtävä oli pohtia työurien pidentämistä työkyvyn edistämiseen, koulutukseen ja työhyvinvointiin liittyvien näkökohtien suunnalta. Ryhmän kerrottiin päässeen omassa keskustelussaan yksimielisyyteen, mutta se mistä yksimielisyyteen päästiin oli loppujen lopuksi jokskeenkin vähäistä. Ahelan työryhmän ehdotukset todettiin jo syntyessään vanhentuneiksi ja joitakin osin (pyrkinessään suosiimaan työvoimamuiden väestöryhmien kustannuksella terveydenhuollossa) jopa kansalaisten oikeustajun vastaisiksi.

Molempien edellä mainittujen työryhmien toimeksianto päättyi kuluvan vuoden tammikuun lopussa.

Mistä tässä väännössä on kysymys?

Tuo on aiheellinen kysymys jo pelkästään siksi, että koko ajan on ollut jokskeenkin epäselvää, miten työnantajapuolen mielestä eläkeikä pitäisi nostaa ja työuria pidentää. Syksyllä 2009 EK:n toimitusjohtaja **Leif Fagnern** lausui, että Suomen julkisen talouden ongelmat ratkeaisivat, jos eläkeikä olisi sama kuin muissa Pohjoismaissa eli 67 vuotta. EK:n lakiasiajohtaja **Lasse Laatonen**

on puolestaan ollut erityisesti 63 vuoden alaikärajan kimpussa. Hänen mukaansa eläkkeelle pääsisi 63-vuotiaana vain, jos työura olisi 40 vuoden mittainen. Palkan-saajajärjestöt ovat perustellusti tyrmanneet Laatusen kaaavailut. Eläketöryhmien tavoite kiteytyi pyrkimykseksi nostaa eläkkeelle-siirtymiskäkiä nykyisestä 59,4 (joka todellisuudessa on jo nyt 59,8) vuodesta kolmella vuodella vuoteen 2025 mennessä.

Eläkeiän mekaaninen nosto ei ratkaise työurien pituutta

Eläkeiän mekaaninen nostoyritys kompastuu siihen, että kun ihminen ei jaksa, niin hän ei jaksa. Eläketurvakeskuksen johtaja **Hannu Uusitalokin** myönsi äskettäin (Helsingin Sanomat 20.12.09, vieraskynä), että vanhuuseläkeiän nosto kahdella vuodella eli takaisin 65 ikävuooteen vaikuttaisi todelliseen eläkkeellesiirtymiskäkiän vain puoliuon vuotta.

Samassa kirjoituksessaan Uusitalo muistuttaa, että suomalaisten työurat ovat jo nyt kolme vuotta pidempiä kuin muissa EU-maissa keskimäärin. Työurien pituuden osalta muut pohjoismaat ovat kylläkin Suomea edellä, mikä johtuu toisaalta suuresta työttömyydestämme ja toisaalta siitä, että Ruotsissa, Tanskassa ja Norjassa osa-aikatyötä tekevien osuus on paljon suurempi kuin meillä.

Työnantajapuolen tavoitteiden epäloogisuus ja suoranainen järjetömyys tulee esiin siinä, että samalla kun he vaativat työurien pidentämistä, he vaativat myös mm. **osa-aikaeläkkeen** lakkauttamista, siis sen elementin lakkauttamista, joka kaikkien tutkimusten mukaan on yksi tehokkaimmista työurien pidentämiskeinoista.

Työnantajapuoli ylitti valtuutensa

Huolestuttavaa on, että työnantajapuoli ei tyytynyt edes työryhmän varsinaiseen toimeksiantoon eli eläkeikä- ja työurakysymyksen pohdiskeluun, vaan alkoi esittää yhä tiukempia vaatimuksia koko eläkejärjestelmän heikentämisen suuntaan. Rantalant työryhmän jäsenen, SAK:n projektipäällikön **Kaija Kallisen** mukaan ötyönantajat hakevat vain eläkeleikkauksia, eivätkä pitäydy työryhmän alkuperäisessä tavoitteessa (Helsingin Sanomat 22.1.10). Työnantajapuoli on vaatinut tiukasti mm. ansiosidonnaisen työttömyysturvan lisäpäivistä luopumista eli ns. eläkeputken tukkeamista ikääntyneiltä työttömiltä.

Työnantaja yrittää heikentää eläkeläisten asemaa entisestään

Koko tämän hässäkän taustalla on ilmeisesti työnantajapuolen pyrkimys sekoittaa eläkepolitiikan kortit uudelleen itselleen mahdollisimman edullisella tavalla. Asia on nimittäin niin, että jo vuoden 2005 eläkeuudistukseen sisältyi palkan-saajien kannalta aikaisempaan nähden merkittäviä heikennyksiä ja elementtejä, jotka eivät ainakaan houkuttele ötyöntekijöitä lyhentämään työuriaan, vaan monessa tapauksessa suorastaan pakottavat jatkamaan niitä.

Tuollainen pakkoelmentti on moneen kertaan parjattu ns. **taitettu indeksi**, jonka mukaan eläkeitä tarkistettaessa niitä korotetaan 80-prosenttisesti hinta-kehityksen ja vain 20-prosenttisesti ansiökehityksen mukaan. Tämä pakottaa monet jatkamaan työelämässä yli voimiansa, sillä eläkkeen lähtötaso on hyvin yleisesti matala ja sen ostovoima heikkenee palkkoihin verrattuna eläkkeellä ollessa pelottavan nopeasti.

Toinen nykyisen eläkejärjestelmän sisältämä ja työuraa väkisin pidentämään pyrkivä elementti on ns. **elinaikakerroin**, joka tulee vaikuttamaan ranskasti ja raagasti erityisesti 1970-luvulla ja sen jälkeen syntyneiden henkilöiden tuleviin eläkkeisiin. Nykyisen eläkejärjestelmän suunnittelijat ovat puolustelleet elinaikakerroimen aiheuttamaa eläkealenumeraa juuri sillä, että ötyöntekijä voi korjata eli kompensoida menetyksen **jatkamalla työuraansa** eli tekemällä lisää työtä.

Elinaikakerroin on alkanut purra vuoden 2010 alusta ensimmäisenä uhrina olevaan eli vuonna 1948 syntyneiden alkaviin eläkkeisiin noin yhden prosentin alenemalla. Vuonna 1950 syntyneiden alkavista eläkkeistä nipistetään jo kolme prosenttia, mikä Eläketurvakeskuksen laskelmien mukaan voidaan korvata jatkamalla ötyöntekoa neljän kuukauden ajan. Kerroin syö siten vuosi vuodelta yhä nuorempien ikäluokkien eläkkeitä yhä enemmän niin että vuonna 1980 syntyneiden alkavista eläkkeistä otetaan päältä pois 17 prosenttia, minkä voi korvata tekemällä lisätyötä 25 kuukautta eli runsaat kaksi vuotta.

Ei olla kovin kaukana totuudesta, jos sanotaan, että tässäähän on kysymys monessa tapauksessa suoranaisesta pakkotyöjärjestelmästä.

Eläkeikä ei ole kaikille joustava

Niille (Lasse Laatonen ja kumppani), jotka vaativat nykyisen eläkkeelle pääsyn alaikärajan nostamista 63 vuodesta 65:een, on syytä palauttaa mieleen, että vaikka väitetään, että eläkeikä on joustava 63 ja 68 ikävuoden välillä, niin tämä ei pidä paikkaansa sellaisten henkilöiden kohdalla, jotka saavat kansaneläkettä ja pientä työeläkettä. Tällaisten henkilöiden kohdalla öjoustetaan kylläkin 65 vuoden ikärajasta alaspäin, mutta se tapahtuu melkoisen kovalla hinnalla.

Jos kansaneläkettä ja pientä työeläkettä saava henkilö jää eläkkeelle ennen 65 vuoden ikää, siis 63-64 -vuotiaana, hänen kansaneläkkeeseensä tehdään **psyyvä varhennusvähen**nys, jonka määrä on 0,4% kuukaudessa eli 4,8 prosenttia vuodessa eläkkeen määrästä. Jos henkilö jää eläkkeelle heti 63 ikävuootta täytettyään, hän menettää lopullisesti kahden vuoden alennuksen verran eläkkeestään eli 9,6 prosenttia.

Mainitun käytännön johdosta pienituloiset (erityisesti pienituloiset ikääntyvät naiset, joiden työura on aikoinaan katkeillut lasten syntymän ja muiden perhesyiden takia) eivät katso hevillä voivansa käyttää hyväkseen eläkeuudistuksen lupaamaa öjoustavaa elä-

keellesiirtymiskäkiä 63 -vuotiaana, vaan joutuvat jatkamaan työuraansa taloudellisen pakon sanelemina ja usein terveytensä kustannuksella.

Lisäksi on syytä muistaa, että pelkkää kansaneläkettä saaville ei 63 vuoden joustovaraa ole lainkaan sallittu, vaan heidän vanhuuseläkeikärajansa on 65 vuotta.

Eläke karttuu epätaasesti ja epäoikeudenmukaisesti

Toimitusjohtaja Rantalant vetämässä eläketöryhmässä kiisteltiin myös työeläkkeen karttumiskysymyksestä. Vuoden 2005 eläkeuudistuksen mukaan ötyöntekijän eläke karttuu 18 ja 52 ikävuooteen välillä 1,5 prosenttia palkasta vuodessa, ikävuooteen 53-62 välillä 1,9 prosenttia sekä ikävuooteen 63-68 välillä niin sanotulla superkarttumalla eli 4,5 prosenttia vuodessa.

Eläketöryhmästä tihkuneiden tietojen mukaan ötyönantajat olisivat nyt vaatimassa 1,5 prosentin karttumaa aina 60 ikävuooteen saakka, 61-62-vuotaiden kohdalla työnantajille ökelapaisiö kaksi prosenttia vuodessa ja superkarttuman he alentaisivat 4 prosentin vuodessa. Palkan-saajapuolen kanta työryhmässä näytti pysyvän suunnilleen nykykäytännön mukaisena.

Eläkekarttuman käsittely ja toteuttaminen oli ötyöntekijäpuolelle kitkerää juotavaa jo vuoden 2005 uudistusta valmisteltaessa. Esimerkkinä todettiin, että nuori ötyöntekijä, joka 18-vuotiaana alkaa kartuttaa työeläkettään ja kartuttaa sitä 40 vuotta (mikä esim. fyysisesti raskassaa töissä on tosi pitkä aika) on sen jälkeen vasta 58-vuotias, mutta varmasti monessa tapauksessa valmis eläkkeelle. Hänen eläkkeensä on kuitenkin koko ajan karttunut vain reilusti alle kahden prosentin vuosivauhtia. Mistään superkarttumasta hän ei voi tuolloin eläkkeelle jäädessään tai joutuessaan vielä uneksiakaan.

Sen sijaan edellä mainitun henkilön akateemisesti koulutettu kohtalotoveri voi aloittaa työnteon vasta 28-vuotiaana ja superkarttuma voi palkita hänet viimeisten työvuosien osalta aina 68 vuoden ikään saakka hyvinkin muhkeilla eläkekehyksillä (sitä suuremmilla, mitä suurempi on palkka). Ensiksi mainitulle työn raskaan raatajalle jää monessa tapauksessa vain supereläkkeiden rahoittaminen työeläkevakuutusmaksujen muodossa.

Järjestelmä luo eriarvoisuutta myös eläkeissä

Superkarttuma tuo oikeastaan osuvasti esiin koko nykyisen työeläkejärjestelmän perusluonteen. Se on hyväntuloisia ja vakinaisen työpaikan omaavia ötyöntekijöitä ja toimihenkilöitä voimakkaasti suosiva ja eriarvoisuutta myös eläkeiässä säilyttävä ja lisäävä järjestelmä. On myönnettävä, että eläkekarttuma koskevassa kiistassa tunsin ensi alkuun jonkinlaista viehtymistä työnantajan vaatimukseen superkarttuman alentamisesta.

Samalla tekisi vielä jälkikäteenkin mieli kysyä (sama kysymys, jonka kansanedustaja **Mikko Kuoppa**

muistaakseni aikoinaan esitti tämän asian eduskuntakäsittelyssä), eli että kuinka ay-liikkeen ja työväenliikkeen edustajat ovat voineet hyväksyä superkarttuman kaltaisen eriarvoistavan elementin eläkejärjestelmän piiriin.

Tällä hetkellä asia on kuitenkin niin, että ötyönantajan esitykset myös eläkkeen karttumista koskevassa asiassa tähtäävät kauttaaltaan eläkkeiden leikkaamiseen ja eläkkeiden alentamiseen. Myös superkarttuma on ötyöntekijäpuolen kannalta katsoen saavutettu etu ja jos sen tai muunkaan eläkekarttuman osalta lähdetään lipsumaan, niin tuolle lipsumiselle ei ole takarajaa.

Tämänhetkinen tilanne

Nyt näyttää siltä, että meneillään oleva eläkeitä koskeva öpuliiveivaus on sotkermassa vuoden 2005 eläkekuviota vielä entisestään ja vie koko eläkekysymyksen kohti suuria epävarmuutta. Tämän epävarmuuden keskellä on suomalaisessa yhteiskunnassa tapahtumassa todellinen eläketöryhmä ns. suurten ikäluokkien jättäessä työelämän taakseen. Vuoden 2009 aikana eläkeläisten riveihin ilmestyi 80 000 uutta eläkkeensaajaa ja heidän lisäksi lähes 10 000 osa-aikaeläkeläistä. Vauhti ei tässä suhteessa tule lähivuosina hiljenemään, pikemminkin päinvastoin.

Taustalla on vielä kuutama perunana kysymys mm. **eläkesäätiöistä**, joiden purkamisten seurauksena eläkejärjestelmästä on vaarassa siirtyä pois peräti miljardi euroa. Eläkkeelle siirtynyt STM:n vakuutusosaston ylijohdaja **Tarmo Pukkila** on äskettäin antanut haastattelun hälyttävällä otsikolla öeläkejärjestelmä jaauntu lausoksiin (ESY-tieto 1/2010).

Eläkejärjestelmä saattaa kriisiin ajautuakin, jos siitä poistetaan koottuja eläkevaroja miljardi sinne ja toinen tänne pääoman tarpeita silmällä pitäen. Jo muutamana vuodena ajan on herättänyt huolestumista myös se, että suuret eläkeyhtiöt ovat sijoittaneet eläkevaroja suuremman tuoton toivossa mm. amerikkalaisiin hedge- eli suojarahastoihin, jotka toimivat myös ns. veroparatiiseissa. Prössikursien alenemisen johdosta Työeläkevakuuttajat TELAn työeläkevarojen markkina-arvo allei vuosina 2007-8 useilla miljardoilla euroilla.

Mitä on edessä?

Eläkesäätiöiden purkaminen ja eläkevarojen riskisijoittaminen eivät tunnua huolestuttavan maan hallituksen, joka on ottanut eläkepolitiikan keskeiseksi tavoitteekseen eläkkeiden tason alentamisen ja eläkeiän kohoittamisen. Juuri kun kirjoitan näitä rivejä, Kansan radiossa joku naishenkilö kyselee, että mikä idea siinä on, että eläkeikää vaaditaan nostettavaksi samanaikaisesti kun maa on täynnä nuoria työttömiä (Radio Suomi. Kansanradio 14.2.2010). Siinä on kysymysten kysymys, jota pohditaan ei ole valtiovalan toimesta asetettu ai-noatakaan työryhmää.

Mitä edellä puheena olleisiin kahteen eläkenuotte-luuryhmään tulee Vanhasen johtama hallitus ei ole tyytynyt vain seuraamaan niiden toimintaa.

..jatkuu sivulle 8

Kiristys taivutti irlantilaiset

Kansa vastusti EU-perustuslakia Suomessa ja Irlannissa. Vallankäyttäjät ei anna äänestää asiasta tai äänestystä siksi kunnes saadaan "oikea" tulos.

Espanjan ja Luxemburgin kansanäänestyksessä kesällä 2005 EU:n perustuslaki hyväksyttiin, mutta ranskalaiset ja hollantilaiset kaatoivat sen samana vuonna ja irlantilaiset viime vuonna. Kun kolme kansakuntaa oli äänestänyt väärin, tulokset hylättiin ja uusien äänestysten järjestäminen kiellettiin. Irlanti ei kiellosta piittänyt, vaan pakotti kansan äänestämään uudestaan 6 hirmuisten uhkausten saattamana.

Kiristys taivutti irlantilaiset Uusintäänestyksen tulokset ratkaisi suuri raha, huijaus ja kiristys. Rahapiirit ja eliitti käyttivät kampanjan valtavia rahasummia; Irlannille luovuttiin näennäisiä ömyönnötyksiä ja uhkailtiin maan pahenevalla taloustaantumalla, työpaikkojen ja sosiaalietuuksien menetyksellä sekä EU:sta erottamisella ja eristykseen jäämisellä. Irlantilaiset ovat ehkä EU-myönteisimpiä kaikista kansoista: he ovat ehkä jopa hyötynyt EU:sta 6 toisin kuin lähes kaikki muut kansat. EU övoitti polkemalla demokratian.

Miksi EU:n perustuslain sisällyttö oli salattava?

Lissabonin sopimus on EU:n kaikkein salaisimmia ja nopeimmin laadittu asiakirja. EU-maiden kansalaisille se on selitetty vain unionin sopimusviidakkoa selventäväksi, toimintaa uudistavaksi ja kansalaisten perusoikeudet vahvistavaksi asiakirjaksi. Todellisuudessa se antaa EU:lle ylikansallisen Euroo-

pan liittovaltion perustuslaillisen muodon ja tekee jäsenmaista tämän liittovaltion provinssieja.

Lissabonin sopimus ratifioitiin viime vuoden keuhällä - sammutein lyhydin. Eduskunnassa asiasta käytiin mielenkiintoinen keskustelu, joka osoitti sopimuksen sudenkuopat ja sen sisällön salailun, kansalaiskeskustelun puutteen jne. Ratifiointi mainittiin yhden palstan pikkuuutisena esim. Hesarissa, mutta keskustelusta ei ollut mainintaakaan valtamedioissa. Mediat vaikenivat. Sen sijaan vaalirahakohusta kirjoitettiin palstatmetreittäin. EU:n perustuslain jääminen vaalirahakandaanin varjoon voi olla sattuma. Mutta yhteys näillä asioilla on. EU on todellinen lobbauksen ja korruption paratiisi, ja EU:lla on monia yhteyksiä suomalaispolitiikkoihin.

Salailu on monimutkainen: - sopimusta ei voi lukea, eikä ymmärtää - sopimus tuli päätöksentekijöillekin luettavaksi vasta vähän ennen päätöshetkeä - sopimuksen sisällöstä on erilaisia tulkintoja Suomessa ja muissa maissa.

Kaiken kukkuraksi sanotaan: - öEU antaa kansalaisille lisää vaikutusmahdollisuuksia. Sen takaa mm. kansalaisaloite. Ö Siihen tarvitaan vain miljoona nimeä. Keräys on helppo nakki! - öPolitiisesti arkaluontoiset kohdat muotoiltiin uudelleen niin, että vain juristit pystyvät niitä enää tulkitsemaan. Sopimuksen hyväksyminen sen tekstiä näkemättä on

kun avoimen shekin allekirjoitus ja sen sisällön salaaminen on petos kansakuntaa kohtaan.

Mitä perustuslain hyväksyminen merkitsee?

Lissabonin sopimukseen sisältyy mm. seuraavia ongelmia:

1. Se siirtää lisää valtaa kansallisesta päätöksenteosta EU:lle - sen avulla vahvistetaan EU:n keskusjohtoisuutta ja sen yhteistä ulkopoliittikkaa. Meille on kerrottu, että EU päättää, kuka Suomen edustaja on Eurooppa-neuvostossa!

2. EU on kaventamassa kansalaisten oikeuksia julkisten dokumenttien saatavuuteen. Saatavilla olevista dokumenteista monet tosin ovat jo nykyisellään niin vaikealukuisia, että niiden saatavuus ei takaa asian ymmärtämistä.

3. Sopimuksen koukeroihin sisältyy kuolemanrangaistuksen mahdollisuus sodan ja mellakan hallitsemiseksi. Mellakaksi voidaan käsitellä esimerkiksi Tanskan poliisin hyökkäys mielenosoittajien kimppuun Kööpenhaminan ilmastokokouksen aikana.

4. Sopimus mahdollistaa lakko-oikeuden rajoitukset.

EU-tuomioistuimien antoi pari vuotta sitten kaksi ennakkoratkaisua, joista toinen koski Viking Linen ja Suomen Merimies Unionin kiistaa ja toinen latvialaisen Laval-yhtiön ja Ruotsin rakennustyöläisten liiton välistä kiistaa. Ratkaisusta tunnustetaan ay-liikkeen lakko-oikeus sinänsä EU:n perusoikeudeksi, mutta yritysten vapaa sijoitautumisoikeus mihiin tahansa maahan ja työvoiman vapaa liikkuvuus asetetaan ay-oikeuksien edelle. Kansallisen työläinsäädännön mukaan sallittu työttaistelutoimi oli yrityksen sijoitautumisvapauden vastaisena kielletty. Lakkoilla ei saa estää yrityksen siirtymistä toiseen eikä toisen maan työehtosopimuksen käyttöönottamista.

5. Sopimus laajentaa entisestään unionin valtaa. EU:n perustuslaki ja muu lainsäädäntö syrjivät jäsenmaiden perustuslait ja muut säädökset. Käytännössä se merkitsee suurten jäsenmaiden hallitusten vallan kasvattamista kansalaisten ja pienten maiden vaikutusmahdollisuuksien kustannuksella. Samalla kun EU:sta kehitetään liittovaltiota siitä muovataan sotilasliitto. Sopimuksen mukaan unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa kehitetään yhteistyössä Naton kanssa. Se

romuttaa lopullisesti Suomen liittoutumattomuuden. Markkinoiden ja pääomaliikkeiden vapaus julistetaan unionin perusarvoksi. Sille alistetaan työntekijöiden oikeudet, julkiset palvelut ja ympäristönsuojelu. Talous- ja rahaliiton uusliberalistiset normit halutaan ikuistaa.

Militarismin ja kuolemantuomion paluu

EU-maiden kansalaiset eivät halua liittovaltiota, sotilasliittoja eivätkä kuolemantuomiota. Kyselyssä 83 % suomalaisista vastusti perustuslakia, johon EU:n militarisoiminen (natottaminen) sisältyy ja vain 11 % hyväksyi sen. Sivustysvaltiona pidetään maata, jossa ei ole kuolemantuomiota. Suomi poisti sen sodan jälkeen. Nyt rangaistus on voimassa EU:n 27 jäsenmaassa.

EU:n liittovaltiolaki lopettaa jäsenmaiden itsenäisyyden

Lissabonin sopimus eli EU:n uusi perustuslaki tuli voimaan 1.12.6 juuri ennen Suomen itsenäisyyspäivää. Uuden perustuslain myötä EU:sta tulee oikeushenkilö eli käytännössä liittovaltio. Eurooppa-neuvostosta tulee virallinen toimielin. EU siirtyy määränenmistö-päätöksiin, joilla pienten jäsenmaiden ennestäänkin vähäinen vaikutusmahdollisuus poistetaan. EU:n lainsäädäntö käy Suomen lainsäädännön yli. Perustuslaki vähentää kansallisten parlamenttien valtaa poistamalla jäsenmailta veto-oikeuden 516 federalistien mukaan jopa 776 uudessa asiaryhmässä, vie niiltä täysivaltaisuuden ulko- ja puolustuspolitiikassa ja tekee niistä kumileimasimia oikeusasioissa. Perustuslain myötä EU:n sosiaalisen hävityksen politiikka laajenee.

Lissabonin sopimus vie valtaa Suomesta vastoin perustuslakiamme

Lissabonin sopimuksen keskeinen sisältö on räikeässä ristiriidassa Suomen voimassa olevan perustuslain kanssa. Suomen perustuslain mukaan valtiolta kuuluu kansalle. Vallan siirrostä ei ole edes säädöksiä. Lissabonin sopimus määrää, että EU:n lainsäädäntö on jäsenmaiden lakien yläpuolella. Sopimus velvoittaa jäsenmaita lisäämään sotavoimia. Oikeushenkilönä EU voi solmia kansainvälisiä sopimuksia jäsenvaltioiden puolesta. Käy-

tännössä EU voi toimia valtion tavoin. Valtion toimivallasta puuttuu enää oikeus sodan aloittamiseen ja verotus-oikeus.

Paavo Lipponen kehu Lontoossa 14.2.2002 EU:n perustuslakihanke: *öei tule olemaan yhtään itsenäistä valtiota Euroopassa, täysivaltaisine hallituksineen ja parlamenteineen, jotka edustavat kansalaistensa laillisia intressejä. Sen sijaan on jäljellä vain yksi valtio.ö*

Suomen kansalle kuuluva perustuslaillinen valta on luovuttamaton. Vallan siirto ja kansalaisten muuttaminen alamaiksi rikkoou Suomen perustuslakia. Perustuslakivaliokunnan mukaan kansalle tai eduskunnalle kuuluvaa valtaa voi siirtää maasta pois 2/3 enemmistöllä.

EU:n ylivalta torjuttii Saksassa

Saksan perustuslakituomioistuimen syksyllä tekemän päätöksen mukaan EU:n perustuslain nojalla tehtävässä päätöksessä on otettava huomioon Saksan perustuslain kansalaisille takaama oikeus päättää omien maansa asioista. Saksan liittopresidentti **Horst Köhler** ei saa allekirjoittaa Lissabonin sopimuksen ratifiointi-asiakirjoja ennen kuin perustuslakituomioistuimen vaatimat muutokset on tehty. Lehtien mukaan on häpeällistä, että perustuslakituomioistuimien palauttaa liitopäiväedustajille vallan, mikä he ovat luovuttaneet EU-asioissa Saksan edustajille EU:ssa. EU-lait on hyväksyttävä liitopäivillä ja liittonuovostossa ennen kuin Saksan edustaja saa allekirjoittaa paperit Brysselissä.

Saksassa eletään Suomen malliin 6 kuin sika vatokussa! Poliittiset päättäjät eivät piitänneet tuomioistuinten päätöksistä pätäkään.

Mitä tämän jälkeen?

Tuntemattomien Herman Van Rompuyn nimitys EU:n presidentiksi ja kaupppamissaari parronitar Catherine Ashtonin ulkoministeriksi viittaa siihen, että suurvallat pitävät päätöksenteon ohjauksessaan. Fanaattinen federalisti Van Rompu kannattama maailmanhallituksen perustamista, EU:n yhteiseen verotukseen siirtymistä sekä jäsenmaiden lippujen ja hymnien poistamista. Ota ja puserra!

Juhani Tanski

Eläkkeet hallituksen hampaissa ..jatkoa sivulta 7

Josilloin kun nuo työryhmät vuosi sitten asetettiin hallitus varasi itselleen mahdollisuuden tarkastella jälkikäteen, ovatko työryhmien esittämät keinot riittäviä. Saatuaan nyt helmikuun alussa käsiinsä työryhmien esittelemät ötulokset maan hallitus ei ilmisevästi ole ollut niihin tyytyväinen.

Hallitus on varannut itselleen kuukauden ajan miettimisaikaa eläketöryhmien saavuttamien tulosten övaikutusarviointien tekemiseen. Tätä kirjoittaessa tuosta miettimisajasta lienee pari viikkoa jäljellä. Palkansaajien päiden yläpuolella liikkuu kuuluisa Damokleen miekka eli hal-

litus saattaa toteuttaa uhkaussensa eläkeiän nostamisesta giljoitineratkaisuna.

Jäisikö Matti Vanhasen viimeiseksi öuroteoksi ö pääministerinä ötyöurien pidentäminen eli eläkeiän alarajan mekaaninen nostaminen väkivaltaisella päätöksellä? On esitetty arveluja, että hallitus ei tällaiseen ratkaisuyritykseen ryhtyisi eduskuntavaalien läheisyyden vuoksi. Tämän hallituksen kyseessä ollen mikään ei kuitenkaan ole eläkeläisten, palkansaajien ja pienituloisten kohdalla varmaa. Paitsi epävarmuus.

Turun budjetista

Turun budjetin käsittelyssä todettiin jälleen v. 2009, että velkaannumme 90 miljoonaa Euroa. Kaupungin velka kasvaa 110 miljoonaan Euroon. Selvisi myös, että kaupunki leikkaa 7 miljoonaa Euroa peruspalveluista. Kaupunginvaltuuston mukaan lisävelkaantumisen merkitsee, että joudutaan vähentämään 200 työpaikkaa vuodessa. Turussa on harjoitettu täysin väärää politiikkaa. Tämä meno lisääntyi entisestään kokoomuksen Mikko Pukkisen tulleessa kaupunginjohtajaksi. Vaikka oikeistoenemistöinen valtuusto ja hallitus hyväksyykin kunnallisten palvelujen ja toimintojen yksityistämisen, ei tätä silti voida hyväksyä. Turun talous- ja raha-asiat ovat täysin

retuperällä. Budjetti on ollut vuositain miinuksella kymmeniä miljoonia euroja. Tätä meno olemme miinuksella satoja miljoonia euroja. Joka vuosi valtuusto toteaa, että ilman lisävelanottoa emme pärjää. Kokoomuksen johdolla tehtiin viime vuonna lehmänkauppa ja perustettiin Valtuustoryhmien ötyöryhmä, jossa yhteisesti sovitaan eri asioista. Tähän ei olisi pitänyt suostua, koska aina oikeiston kanssa tehdyt sopimukset merkitsevät, että kunnallisia etuja ja palveluja leikataan Turussa. Tämä koskee erityisesti vähävaraista kansanosaa. SDP ja osaksi Vasemmistoliittokin suostuivat tavallisten kuntalaisten etujen ja palveluiden leikkauksiin ja maksujen

korotuksiin. Samalla kuntalaisten palveluja on yhä enemmän yksityistetty eli myyty yksityisille firmoille. Tämän johdosta on lakkautettu kouluja, kirjastoja, päivä- ja vanhainkoteja, sekä terveyskeskuksia. On selvää, että kunnissa, kuten Turussakin pärjätään vain siten, että ryhdytään harjoittamaan nykyiseen nähden täysin päinvastaista politiikkaa. Tulee lopettaa töiden ja palvelujen siirtäminen yksityisille firmoille ja vaaditaan takaisin mm. vanhuskotiapalvelut, sekä menettämämme siivouspalvelut. Kuntien tulmie tarjota työikäisille kuntalaisille töitä ja eläkeläisille kaikki aikaisemmat palvelut ja edut.

Esko Luukkonen

Väestön ikääntyminen – uskomaton huijaus

Suurella vakuuttavuudella ja vakavuudella selitetään, että suurten ikäluokkien jäädessä eläkkeelle työvoima loppuu. Siksi eläkkeelle siirtymistä on myöhennettävä ja tyouria pidentettävä. ETK sanoo, että eläkkeelle siirrytään 59,4 vuotiaina. Jos niin on ollut ja on, silloin ei enää ole suurten ikäluokkien eläköitymisen ongelmaa, kun ennen vuotta 1951 syntyneet suuret ikäluokat ovat jo eläkkeellä.

Näyttää siltä, että meillä on omaksuttu propagandaministeri Joseph Göbbelsin ajattelu. Muistaakseni Göbbels oli natsi-Saksan propagandistina sitä mieltä, että mitä suurempi valhe sitä uskottavampi se on. Nykyään tärkeisiin tilastoihin pumpataan valtavat määrät ilmaa tai istutetaan haamuja.

Viimeksi syyskuussa 2009 julkaistu väestöennuste on kokenut kovia. Siinä vuonna 2010 on yli 64 vuotiaita 943 985 henkeä. Luku tulee väestötalastoista ja on oikea. Sen jälkeen alkaa tapahtua. Ennusteeseen ujutetaan haamuja. Syntyy väite, että väestö muka-

ikäntyy nopeasti. Ennusteen mukaan vuonna 2020 yli 64-vuotiaita olisi 1 290 143 henkeä, 2040 peräti 1 607 768 henkeä ja 2060 huimaiti 1 786 917 henkeä.

Ennusteen luvut ovat pötyä, ne on vedetty turkin hihasta.

Väestötalastojen perusteella tiedetään kaudella 193062005 vuosittain syntyneiden, vuosiluokasta kuolleiden ja maasta pois muuttaneiden määrät. Luvuista tiedetään 65679-vuotiaiden määrät aina vuoteen 2070 saakka. Ne ovat enimmäismääriä, sillä kukaan ei tiedä 2005 jälkeistä, mutta sitä ennen syntyneiden ikäluokkien tulevaa kuolleisuutta, eikä maasta muutttoa. Mutta se tiedetään, että molemmat pienentävät ikääntyvien lopullista lukua. Sitäkään ei tiedetä, millaisiksi vuoden 2005 jälkeiset 80-vuotiaiden ja sitä vanhempien määrät muodostuu. Vuonna 2008 heitä oli 238 352 henkeä. Tämä joukko on riippuvainen mm. nuorempien ikäluokkien kehityksestä. Osuus voi kasvaa vaikka määrä supistuisi.

Ikäluokkatilastojen enimmäismäärään verraten vuoden 2025 ennusteessa on 65-vuotiaita ja sitä vanhempia 208 774 henkeä liikaa. Heitä ei kerta kaikkiaan ole, jäivät syntymättä. Vuoden 2040 kohdalla heitä on liikaa 974 483 henkeä, vuonna 2055 on liikaa ainakin 904 488 henkeä ja 2070 vähintään 996 828 henkeä liikaa. Ikääntyneiden, yli 64-vuotiaiden määrää on suuresti liioiteltu, se on harkittu valhe. Väestötalastojen ja ennusteen välillä on todella huikea ero!

Haamut ovat siis vallanneet väestöennusteet. Totuus on, että 1960 jälkeen alentuneen syntyvyyden vuoksi vuodesta 2025 myös ikääntyneiden määrä vähenee, vähenee jopa jyrkästi. Ikääntyneitä ei voi olla enempää kuin aikanaan syntyi!

Olkoon ikääntymishuijaus tahaton tai tahallinen se on suuruudeltaan uskomaton.

Raju ennuste muistuttaa Saksan 30-luvun propagandaa 6 mitä suurempi valhe sitä helpommin se uskotaan! Mutta jos sen, että syntyvyys 1960 jälkeen

Vuosikohdat	Vuosi	Tilastot			Ennuste*	Eroitus	Tilasto maahan tulotusta
		Eläköitä syntyneet	Kuolleet	Maasta lähteneet			
Kausi 1930-1945		1 290 453	482 408	30 000	693 985		
2010 = 66 - 79 vuotiaat					693 985		
Yli 79 vuotiaat					250 000		
Yli 64 vuotiaat	2010				943 985		0
Kausi 1946-1960		1 403 821	350 000	172 808	881 213		
2025 = 66 - 79 vuotiaat					881 213		
Yli 79 vuotiaat					317 162		
Yli 64 vuotiaat	2025				1 407 143	208 774	2 710
Kausi 1961-1975		1 069 672	268 670	331 858	499 130		
2040 = 66 - 79 vuotiaat					499 130		
Yli 79 vuotiaat					164 150		
Yli 64 vuotiaat	2040				1 607 768	974 483	163 916
Kausi 1976-1990		950 991	191 228	181 882	636 881		
2055 = 66 - 79 vuotiaat					636 881		
Yli 79 vuotiaat					222 408		
Yli 64 vuotiaat	2055				1 733 777	904 408	166 677
Kausi 1991-2005		890 803	161 895	157 750	580 940		
2070 = 66 - 79 vuotiaat					580 940		
Yli 79 vuotiaat					209 141		
Yli 64 vuotiaat	2070				1 786 917	996 828	241 466

* Vuodet 2025 ja 2055 ovat Tilastokeskuksen 2009 ennusteen vuosien 2025-2055 ja 2060-70 kasvu. Ennuste 2070 on ennusteen 2060 luku. Eroitus kasvaa luvusta 24 %:sta 107 %:n!
Lähde: Tilastokeskus.

laski, piti soittaa median kelloja ja herättää perustellun epäilyn ennusteen oikeellisuudesta. Ei, kellot eivät soineet. Minkä vuoksi kukaan ei asettanut ennustetta kyseenalaiseksi?

Oliko syy siinä, että se oli poliittisesti hyvä ja mielekäs perustelu suunnitelmille korottaa tel-maksuja ja leikata sosiaaliturvaa sekä eläkkeitä?

Kai Kontturi

PAMdemia

PAMdemiaksi nimitän palkkadeffloratorista ilmiötä, jossa pienemmällä palkalla tehdään samoja töitä kuin aikaisemminkin.

PAM on Palvelualojen ammattiliitto, joka edustaa pienipalkkaisimpia ammattiryhmiä kuten siistijöitä. Yksinkertaisin esimerkki asiasta on Helsinki-Vantaan lentoaseman turvatarkastusten siirtäminen siivousfirmalle tai matkatavaroiden käsittely siirtymistä työvoimaa vokraavalle yritykselle.

Kirjoitimme 6 keväällä kuolleen 6 Olavi Jukaraisen kanssa vuonna 2007 otsikolla, *öWallmartilaista urkintaa* kehityskeskustelun nimellä, siitä kuinka matalapalkka-alat alkavat hallita globaaleja työmarkkinoita. Kysymys oli siitä kuinka Yhdysvaltojen BKT:llä mitattujen merkittävimpien alojen vaikutukset ovat vuosisadan ajan ulottuneet koko teollistuneen maailman sosiaaliseen ja työmarkkinoiden kehitykseen. Viime vuosisadan ensimmäiset vuosikymmenet olivat terästeollisuuden johdolla ammattiyhdistysliikkeen kieltämistä ja palkkojen polkemista.

Toisen maailmansodan jälkeinen aika, amerikkalaisen autoteollisuuden johdolla, johti siellä keskiluokan syntynyt ja Euroopassa keskiluokkaisuun hyvinvointivaltion syntyyn. Sota vähensi tekeviä käsiä, mikä turvasi suotuisan palkkakehityksen ja ay-liikkeen toimivaltuudet. Kolmannen vaiheen globaalini kapitalismin kehityksessä voi katsoa alkaneen 70-luvun alusta, ns. wallmartilaisen ajan, joka on levinnyt Eurooppaan 80- ja 90-lukujen aikana taidiksi, jota ay-liike ei ole kyennyt analysoimaan ja torjumaan vaan ainoastaan alistamaan. Työväenliike ei ole pystynyt esittämään selkeää vaihtoehtoa kuluneiden vuosikymmenten vaaheissa ja on hävinnyt öwallmartilaisille konservatiivisille voimille.

PAMdemin globaaliin taudin kuvaan kuuluu, että maailmassa on yhä useampi suu ilman ravintoa tai puutteellisella ravinnolla, työpäivät ovat entistä pidempiä, töitä joudutaan tekemään useammalle työntantajalle, harmaa talous leviää ja Suomessakin tehdään ylitöitä korvauksetta. Tulonjako toimii omistavan luokan ja suurituloisimpien ehdoilla. Verotuksella ei pystytä enää synnyttämään riittävää uudelleenjakoa, vaan varallisuus keskittyy yhä harvempiin käsiin, jonka ay-liike (työväenliike) vaietonaisena hyväksyy.

Kapitalistinen järjestelmä elää vaihetta, jota voidaan kutsua hyperkapitalismiksi, jossa kansakuntien hyvinvoinnit, kuten eläkkeet, työttömyysturva ja muu sosiaal- ja vakuutusala on sijoitusten kautta kytketty globaaliin ns. ökehitytneeseen rahoitusjärjestelmään. Valtiot eivät voi antaa näiden järjestelmien ja yritysten kaatua kuten 30-luvun lamassa, jolloin rahoitusjärjestelmä oli ns. ökehittymätön, jolloin harvalukuisen omistajien joukon kulutuskyky halvaantui, mutta ei koko kansankunnan, vaikka työttömyys ja sen tuomat ongelmat lisääntyivät. Emme näe enää ilmiötä, jossa omistaja nalkkaa arvottomat osakekirjat kerrostalon ikkunasta ja hypää itse perässä.

Yhteiskunta pyrkii turvaamaan järjestelmän toimivuuden, suuren edunsaajien joukon kulutuskykyä ja samalla yksityisten omistajien sijoitukset. Todellisia yrittäjäsiijoittajia ovat enää pienyrityttäjät, omalla työllä ja lainarahalla puurtajat.

Hannu Ikonen Porvoo

SAK:n jäsenistössä on poliittista voimaa

Eläkeläisten joukkotapahtumat kiellettiin 1980-luvulla SDP:n mahtikäskyllä, koska ne vaikeuttivat SDP:n hallituspolitiikkaa. Sama tapahtui SAK:n osalta. Auttaisivatko joukkotapahtumat nyt eläkeläisten asiaa.

Maassamme on lähes vuoden päivät työstetty kullisien takana ikääntyvien työläisten eläkkeelle pääsyn vaikeuttamista kasvavan työttömyyden oloissa. Työttömyyseläkeputki on haluttu poistaa, vaikka juuri ikääntyviä työläisiä on ensimmäisenä potkittu töistä pois. Myös varhennettu vanhuuseläke ja osa-aikaeläke on haluttu romuttaa kokonaan, vaikka työelämän uuttamien ihmisten määrä on koko ajan lisääntynyt. Myös eläkekeräytymistä eläkkeellä tehdyn työn aikana on haluttu päästä eroon. Vanhuuseläkkeelle siirtymisen ikäraja on haluttu nostaa vähintään kolmella vuodella nykyisestä 63 vuoden ikärajaan josta 66-69 vuoteen saakka.

Kullisien takainen työryhmän muodostivat Elinkeinoelämän Keskusliitto, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö ja Suomen Hallitus. Työryhmälle annettu määräaika umpeutui tammikuun 2010 lopussa. Asetelma oli jo lähtötilanteessa EK ja Hallitus vastaan SAK. Työurien pidentämisvaatimus oli lähtöisin EK:sta. Ministerit Katainen ja Vanhanen pistettiin asialle vuoden 2009 alussa. Viikkoa ennen määräajan

päättymistä alkoi loppurutistus. Jo tuossa vaiheessa SAK:n hallitus torjui EK:n esittämät työttömyysturvan leikkaukset työurien pidentämisen nimissä. SAK:n mielestä ns. lisäpäiväoikeuden poistaminen ei pidentäisi tyouria, ainoastaan poistaisi työntajien rahoitusosuuden ikääntyneiden työttömyysturvasta. Lisäpäivällä ikääntynyt työntäjä pysyy ansiosidonnaisella päivärahalta, kunnes eläke alkaa juosta. ÖSAK:n mielestä työttömyysturvaa olisi työttömyyden kasvaessa parannettava, ei heikennettävä, sanoi neuvotteluihin osallistunut Kaija Kallinen lausunnossaan medialle viikkoa ennen määräpäivää. Myös PAMin 1. varapuheenjohtaja Anssi Vuorio piti Hallituksen ja EK:n pyrkiä erittäin vaaralliseen.

SAK:n neuvottelijat säilyttivät jämän asenteensa loppuun asti, vaikka painostus oli kova. Oikeistolta poliittinen sirkustemppu epäonnistui tällä kertaa. Se osoitti, että maan muodolliselta hallitukselta on laman hoito karannut käsistä. Myös varsinainen hallitus eli Elinkeinoelämän Keskusliitto on avuton, kun SAK miljoonine jäsenineen oli toista mieltä ja myös osoittaa sen käytän-

nössä. Ikääntyneisiin työläisiin, työttömiin ja eläkeläisiin suunnattu kapitalismin ongelman hämäysisku ei mennyt sisään, vaan kilpistyi suojuksiin. Tietenkin SAK olisi voinut ohjata ennalta ehkäisevän vasemman suoran heti alussa, jotta varhennetusta vanhuuseläkkeestäkään ei olisi tarvinut luopua. Kyllä sillekin olisi ollut käyttöä edelleen. Saataahan olla, että tämä osamenetys ei tule voimaan, kun otelu kokonaisuutena voitettiin. Sirkustemppu opetti ainakin sen, että mikä asia ei ole SAK:n vaikuttamisalueen ulkopuolella. Näinhän toimii aina myös Elinkeinoelämän Keskusliitto.

Myönteisenä asiana on huomioitava nuorisotyöttömyyden esille nousu. Tämä oli ensimmäinen hapuileva yritys puuttua nuorisongelmaan, ja niinpä myös keinoit olivat hapuilevia. Neuvotteluissa sovittiin, että peruskoulusta valmistuva koko ikäluokka pyritään kouluttamaan tai ohjaamaan työelämään jonkin muun väylän kautta, jos koulutusväylä ei johda tuloksiin. Yksikään peruskoulun päättänyt ei siten saisi jäädä ajeltamaan työtöiksi, sanotaan neuvottelijoiden sopimustekstissä. Tällä linjalla nuorisoon syrjäytymistä yhteiskunnasta ei vielä estetä. Oltiin pitänyt olla rohkeutta tarttua perusongelmaan eli koulujärjestelmän remonttiin. Peruskoulun, lukion ja ammatillisen perusopetuksen yhdistäminen olisi pitänyt saattaa nyt alkuun. Se on ennen pitkää kuitenkin tehtävä. Koska peruseromontti on aikaa vievä, niin hyväksytyt hätäpuu on joka tapauksessa tarpeellinen. SAK:n täytyy ymmärtää, että juuri sen oman jäsenistön lapset tarvitsevat kaiken kipeimmin koulujärjestelmän uudistamista. Ihmettelen syvästi SAK:n sokeutta tässä asiassa.

Heikki Typpö Pertteli

On keskeyttävä kansanli

Työttömyys on kasvanut ja työttömien työnhakijoiden määrä oli joulukuussa 301 000. Jos tässä olisivat mukana myös ryhmälomautetut, olisi luku 340 000. Ryhmälomautetut ovat työttömiä, jotka työnantaja ilmoittaa kassalle suoraan ilman, että tarvitsee kirjautua toimistossa työttömäksi työnhakijaksi. Siksi työttömien työnhakijoiden luvuista puuttuvia ryhmälomautettuja oli mm. joulukuussa 40 000. Työttömyyslaskelmissa oli lisäksi noin 50 000 ja monilla oli työtä vähemmän kuin olisi halunnut tehdä. Työhallinnon työvoimapolitiisten toimien piirissä oli 75 000 henkilöä. Siten kokonaistyöttömyys nämä toimenpiteet ja eläkeläiset mukaan lukien oli 465 000. On myös työttömäksi itsensä kokevia, jotka eivät ole työttöminä työnhakijoina työvoimatoimistoissa.

Tilanteen huononeminen ei kaikilta osin näy luvuissa, koska esimerkiksi nuorten kohdalla on yleistä opiskelu, kun töitä ei ole. Tämä on tietenkin järkevää.

Siten laaja työttömyys ilman työvoimapolitiikan toimia nousi lähelle 400 000 ja kokonaistyöttömyys ja luvuissa näkyvät työttömyys mukaan lukien lähelle puolta miljoonaa. Se lähes joka viides työelämässä olevista (työvoimaan kuuluvista). Luvut olivat vielä paljon suuremmat 1990-luvun laman ollessa pahimmillaan, mutta se ei poista sitä tosiasiaa, että Suomi ajautui finanssikriisiin myötä pahaan työttömyyskriisiin. Työttömyys jäi vielä vuoden 2008 keväällä korkeasuhdanteen huipussa kauaksi täys-työllisyydestä, mutta nyt otettiin jyrkkä takapakki. Päätyöt ovat oman lisäongelmansa.

Julkisuudessa esitettiin tilastokeskuksen luvuin työttömyys oli alempi. Ero syntyy siitä, että tilastokeskuksen haastattelu tehdään joulun edellä muun muassa nuoria työllistävän kaupan sesongin aikaan. Lisäksi tilastokeskuksen työvoimatutkimusluvussa eivät ole kaikki etenkin pitkäaikaistyöttömät, joilla työnhauksuuteen on ymmärrettävästi vähentynyt, mutta 1990-luvun lopulla otetun käytännön jälkeen työttömyydestä poistetaan tilastokeskuksen luvuista työttömät, jotka eivät ole kuluneet kuukauden aikana hakenneet työtä, vaikka olisivat työttömyyspäivärahan saajia. Tilastokeskus kysyy erikseen piilotyöttömiä, jotka tarvitsevat työtä, mutta joita ei opiskelun, lasten hoidon tai muun tällaisen synn takia lasketa työttömiksi tai eivät voi ottaa työtä heti vastaan. Kun heidät lasketaan mukaan, ollaan lähellä työhallinnon lukuja.

Kevättä kohden työttömyys tilastokeskuksen luvuin edel-

leen pahenee, koska joulun alus- sesonki on ohi ja oppilaitoksista valmistuvat ja kesätyötä hakevat ovat kesän kynnyksellä työttöminä. Juhannuksen alla julkaistavat toukokuun lopun luvut tilastokeskuksenkin luvuin nousevat jonkin 350 000:een. Sen jälkeen tämä alenee, kun lomien takia avautuu lisää kesätyöpaikkoja, mutta vähemmän kuin paremmassa taloustilanteessa. Oppilaitosten aloittaessa elokuussa luku taas alenee. Työttömien työnhakijoiden määrä nousee syksyn mittaan ja on mahdollista, että luvut nousevat

edelleen vaaran merkkejä maailman finanssiylläilyksen jatkuessa ja työttömyys leikkaa ostovoimaa ja kysyntää. Valtion kasvanut velka on johtamassa siihen, että menoja karsitaan ja veroja korotetaan pian eduskuntavaalien jälkeen ja se vaikeuttaa toipumista ja väärin toimimalla huonontaa tilannetta. Työllisyyden parantamisesta ja työttömyyden alentamisesta sekä tulojaosta tulee koko seuraavien vuosien 2011-2015 eduskuntavaalien pääkysymys. Siitä riippuu eläkkeiden ja sosiaali- ja terveyspalveluiden rahoitus. Onnis-

paljon muuta. Kun lapiotyö koneistui, työllistävyys väheni ja valtio alkoi palkkaamaan enemmän muihin valtion töihin. Lisäksi otettiin käyttöön palkkatuki, jossa valtio maksaa osan palkasta, jotta työllistytään.

Pääväite on ollut, että tämä on tempputyöllistämistä, koska tukityöstä ei työllistytä tarpeeksi tuettomaan työhön, avoimille markkinoille, niin kuin sanotaan. Perustelu on virheellinen, koska tuettua työtä ja suoraa työllistämistä tarvitaan, kun työtä ei muutoin ole tar-

työnhakijoidenkin kohdalla kolmessa vuodessa. Sitten kesti 15 vuotta vuodesta 1993 vuoteen 2008 kun luvusta saatiin pois 100 000 ja vielä oltiin 40 000:ssa. Suuri osa vähenemisestä johtui siitä, että 15 vuoden aikana vuonna 1993 50 vuotta täyttäneet siirtyivät vanhuuseläkkeelle ja osa nuoremistakin erilaisille eläkkeille. Lamanuorista osa syrjäytyi pysyvästi. Laman pitkä varjo ulottuu tähän päivään ja kauemmin, koska työttömien lapset kantavat läpi elämänsä laman seuraamuksia. Näissä asioissa tulee asiallisesti yhteiskuntamme pimeä puoli ja piittaamattomuus kakkien hyvinvoinnista. Paljon on ihmisiä, jotka ovat ilman asianmukaista arvostusta tehneet kiitettävää työtä näissä ja vastaavissa asioissa, mutta yhteiskuntapolitiikan valvika ei ole saatu korjattua, koska ylivalvan on saanut suuntaus, joka suosii eriarvoisuutta.

Tulevaisuus riippuu kuitenkin siitä, mitä tehdään tässä ja nyt ja tästä eteenpäin. Viime laman pahimpina virheinä voidaan listata keskeisimpiä.

Pankkien pelastaminen yhteiskunnan varoin perimättä pankkitukea takaisin oli viime laman suurvirhe. Norja teki viisaasti ottamalla tuen vastineeksi pankkien osakkeita. Pankkien pelastaminen nosti niiden kurssuja ja toi valtiolle pankkituet takaisin vieläpä voitolla. Suomessa rahat lahjoitettiin. Pääopetus tästä on, että nyt on pankkien voitoista verotettava yhteiskunnalle. Nyt pankit kertoivat huipputuloksista lamaanuodelta. Wahren Sampo ja Nordea jakavat bonuksia puoli miljardia. 200 miljoonalla voitaisiin järjestää 9 kuukauden tukityöpaikka 30 000:lle ja verot ja työttömyyden kustannussäästöt huomioon ottaen kustannus olisi vain osa tästä ja sekä raha tulisi pienituloisten toimeentuloon. Pankit ja finanssiala aiheuttivat talouskriisin. Valtioiden maksivat niiden tappiot ja velkaantuivat. Voitot saaliistaan plutokarkialle, rahaylimystölle, pankkiaatelistolle. Kaikkein eivät nämä rahat riittäisi, mutta räikeä rahaylimystön röhkyys on maailmanmittainen suuttumuksen aihe.

Oikeudenmukaisuus edellyttää, että varallisuusveron poistaminen perutaan suurista varallisuusluista. Pääomaveron tulee saada progressiiviseksi niin, että suurista pääomatuloista peritään suurempi veroprosentti. Tämä poistaa räikeyden, joka tehtiin vuoden 1993 alussa tullessa veromuutoksessa, joka mahdollisti, että suurituloisimmat nostavat palkkansa pääomatuloina ja välttyvät tulo-erotukselta ja maksavat pääomaveron, joka silloin oli 25 % ja on nyt 28 %. Eriarvoisuuden yhdeksi symboliksi nousut Björn

STP on valmis rakentamaan yhteistyötä vaihtoehdon rakentamiseksi nykyiselle kovalle poliittiselle. Tilanteen hoitaminen vaatii tehokkaita toimia politiikan kääntämiseksi

ensi talvena tämän talvisia korkeamiksi tai ainakin lähelle samaa.

Työttömyys tulee olemaan korkeaa koko vuoden ja ensi talvena eduskuntavaalien edellä, vaikka on kuukausittaista vaihtelua.

Maailman tuotannon aleneminen ja maailmankaupan romahdus sekä Suomen ulkomaankaupan ja tuotannon romahdus aiheuttivat tilanteen, että jos kaikki olisi heijastunut suoraan työttömyyteen, luvut olisivat nousseet yli 400 000:lla. Työllisyys kuitenkin laski tuotannon laskua vähemmän ja työajat lyhenivät ja esimerkiksi nuoret valitsivat opiskelun työttömyyden sijaan. Työllisyys laski noin 100 000:lla, mutta tuotannon lasku alhaiseksi aiheuttaa että tänä vuonna työllisyys uhkaa edelleen laskea. Vaikeus on siinä, että kun talouden sukellus ei romahduttanut täydellä painolla työllisyyttä, vastaavasti talouden tulee kasvaa 10 %, ennen kuin työllisyys kunnolla paranee.

Työttömyyden alentamista auttaisi se, että suurten ikäluokkien siirtyessä parhaillaan ja lähivuosina eläkkeelle, tilalle tulevat nuoret ikäluokat ovat pienempiä, jolloin työn tarvisijoiden kokonaismäärä pienenee. Taloustilanteessa on

tumisesta riippuu, missä tilanteessa Suomi on maamme 100 vuotisitsenäisyyden päivänä 6.12.2017.

Tilanteesta on eräitä vakavia lisäseurauksia. Velkaperinnässä olevien määrä nousi viime vuonna 300 000 ihmiseen ja masennuslääkkeitä syö 300 000 ihmistä samaan aikaan, kun meillä on 300 000 työtöntä. Yhteiskuntamme sairastaa. Sairausten synnän on jyrkästi lisääntynyt eriarvoisuus.

Nykyisellä vaurauden tasolla kaikista voitaisiin huoletta. Satakomitea päätyi farsisiin, kun pienimpiä etuuksia ei lähdetty korottamaan asianmukaisesti. Ongelma ei ole komitean vaan se, että rahaa ei käytetä pienten etuuskien korottamiseen.

Palkkatuella työllistämistä ei ole lisätty kun viime lamassa sentään lisättiin 35 000:sta yli 70 000:een. Kyseessä ei ole tempputyöllistämisen kun työt ovat mielekkäitä. Palkkatukityöllistämisen on jatkoa entisajan hätäapuille, joilla yhteiskunta järjesti töitä, kun niitä ei muutoin ollut tarpeeksi. Hätäaputoilla rakennettiin rautatiet, länsiväylä ja Helsinki-Vantaan lentokenttä ja

peeksi. Lisäksi työttömyyden pitkiytyminen vaikeuttaa työn saantia ja tarvitaan tukea, kuten monissa muissakin tilanteissa. Tosiasiassa työllistämisen on valtion kannalta öhölääpuuhaa sillä kustannuksista osan kattaa, kun työstä peritään veroja työttömyyden enemmän ja työttömyyspäivärahoja ei makseta, kun työstä maksetaan palkkaa ja vähemmän myös toimeentulotukia.

Työttömän käteenjäävä tulo kuitenkin nousee työllistyessä, kun palkka on asianmukainen. Se parantaa toimeentuloa ja poistuu muita ongelmia. Ulosotot ja velkaperinnät vähenevät. Perheet voivat paremmin. Ihmisarvo säilyy. Työssä opitaan ja pysytään kehityksessä mukana. Monilla ajautuminen pitkiytyyään työttömyyteen johtaa ajan oloon terveydellisiin seurauksiin. Työ hyvinvoinnin yhteiskuntaan ja ihmisten elämään ja työ ja turvattu toimeentulo tuovat yhteiskuntaan inhimillisyyden. Ei saa toistaa viime laman virhettä, että pitkäaikais-työttömyyden annettiin nousta jyrkästi eikä sitä sittemmin hoidettu tehokkaasti. Vuoden yhtäjaksoisesti kestänyt työttömyys nousi alle 3000:sta 140 000:een työttömien

Kansanliikkeen rakentamiseen

Wahlroos maksoi jättituloistaan tällaista veroa joka on alempi kuin tavallisella palkansaajalla. Lisäksi hänet vapautettiin varallisuusverosta, hän saa Suomen suurimmat maataloustuet ja sai Mandatumin osakkeet valtiolle myydessään kaksinkertaisen hinnan 100 miljoonaa euroa entisen lisäksi. Nyt hänestä 280 miljoonan euron pankkibonuset eivät ole suuri summa. Erityistä ärtymystä ovat aiheuttaneet hänen lausuntonsa, joilla hän torjuu rahalaitosten yhteiskuntavastuuta sanoen ainoaksi tavoitteeksi osakeenomistajien edun. Ei yhteiskuntavastuun torjuminen ole pienosakkeenomistajien edun mukaista eikä yhteiskuntavastuun torjuva ökyitsekkyys ole hyväksyttävää. Venäjällä on puhuttu oligarkeista.

Rahaylimyksen ökyitsekkyystä on tullut yhteiskuntamoraalin tekijä ja siihen kohdistuvista lisäveroista keino rahoittaa yhteiskuntien menoja. Se ei ole hyväksyttävää, että finanssikiriin laskun maksamisesta vapautetaan finanssikiiriin aiheut-tajat ja joku rikkain ja suuri tuloisin prosentti tai viisi prosenttia väes-töstä ja kansalla maksetaan finanssikiiriin lasku arvonlisäveron korotuksen ja palveluiden leikkauksin. Talousasioissa on tehty useita muitakin pahoja virheitä. Stora Ensin miljardien tappiot Yhdysvaltojen tehdasosastoissa ja UMTS-lupien ostot ja vieläkin suuremmat tappiot ja Espoon Sähkölaitoksen myynti, Espoon pysyvien tulojen menetys ja eläke-rahastojen vuoden 2008 jätti-tappiot, joita vuoden 2009 tuotot eivät paikanneet, ovat lähihistorian esimerkkejä. On tärkeää että sellaiset tahot eivät pääse päättämään valtion omaisuudesta ja aiheuta sen hukkaantumista yksityisbuksin käsiin. Suuri vaikeus jatkossa on, että korot ajan

oloon nousevat ja se kasvattaa valtioiden velkataakkaa.

Tarvitaan oikeudenmukaisuusremontti ja talouspoliittikan linja, jossa tavoitteena on täystyöllisyys, jokaiselle työtä haluavalle oikeus tehdä työtä ja opiskelumahdollisuuksien turvaaminen kaikille. Ja mikä tärkeää 2000-luvun maailmassa ympäristön kannalta kestävällä tavalla. Tällainen suunnanvalinta ei tapahdu ylhäältä tulevalle komentamisella, vaan koko kansan panoksella. Se edellyttää kansanvallan vahvistamista rahanvallon sijasta. Suunnan muutos edellyttää Suomen irrottamista Afganistanin sodasta sodan osapuolena. Suomen on

mista. Ymmärrämme, että ihmiskunnalla on valtavia haasteita köyhyyden, ympäristöongelmien ja monien muiden ongelmien poistamisessa ja siksi sodat on saatava maapallolta loppumaan, että voidaan keskittyä tulevaisuutemme vaikeisiin asioihin ja huolehtia kaikesta ihmisistä, yksilöistä ja perheistä. Tarvitsemme tervettä yritys- ja elinkeinotoimintaa ja finanssialan likainen business on siirrettävä historiaan varoittavaksi esimerkiksi väärästä toiminnasta. **Euro on onneksi hieman heikentynyt** erityisesti Kreikan ja muiden Etelä-Euroopan maiden velka-ongelmien takia. Se auttaa Suomen vientiä. Kävi kuitenkin niin

ja tarvitaan suunnitelma, miten markka on otettavissa uudelleen käyttöön. Jos euroalue hajoaa euro maiden erilaisuuden takia, markan käyttöönottossa on toimitettava ripeästi. Viron ei kannattaisi liittyä euroon, vaan pitää oma rahansa.

Yhdysvaltain presidentti Obama ensimmäisen vuoden jälkeen on kohdistunut kasvavaa arvostelua aiheellisesti. Afganistanin sodan kiihdyttäminen oli hänen virheensä. Heikkous finanssivallan edessä paljasti vallan rajat. Terveydenhuolouudistus ajautui vaikeuksiin, kun Massachusettsin vaalissa meni senaatista paikka ja 2/3:n määränemmistö, jolla saattoi estää sen,

perusteltua arvostella väärästä asenteesta sotaan ja puolustusbudjetin kasvattamisesta ja antautumisesta sotahaukkojen vietäväksi. Mutta ei saa antaa tyrmäyskikua, koska toivo sammuisi ja tilalle tulisi suorainen sotahaukka, vaan on vaadittava häntä korjaamaan kursiaan siihen, mitä hän vaaleissa lupasi. Samalla on tarpeen luoda painetta pankkien vallan rajoittamiseen, jota hän yrittää, muttei pysty, jollei luoda riittävän laajaa painetta kaikkialla, niin myös Suomessa. Yhdysvaltain terveydenhuollon uudistaminen, suhteiden rakentaminen Kuubaan jne. ovat asioita, joita on tarpeen tukea.

Me emme ratkaise Yhdysvaltain politiikkaa, mutta on nähtävä, että todellista toivoa on, kun maailmaa ei nähdä mustavalkoisena jakaantuneena pahaan ja hyvään. Asialinja tarkoittaa, että yhteistyötä rakennetaan vastakaisuuksien rajojen yli aina silloin, kun on asioita, joita voidaan yhdessä edistää. Se on samalla selkeiden kansalaisliikkeiden ja laajemmän kansanliikkeen rakentamisen lähtökohta, joka tuo muutosta. Se edellyttää erilaisuuden ja erilaisten mielipiteiden hyväksymistä ja suvaitsevaisuutta ja toisten kunnioittamista ja yhteistoiminnassa keskittymistä yhä tärkeisiin tavoitteisiin ja toimintaan niiden puolesta.

Tilanteen hoitaminen vaatii tehokkaita toimia ja talouspolitiikkaan käännettä, jossa työllisyys ja työttömyyden alentaminen nostetaan ykköksi-aksi eikä sitä voida millään tavoin vähätellä.

Pekka Tiainen 12.2.2010

Tampereelle on aloitettu kansanliikkeen kehittäminen. Vaaditaan mm. huolehtimaan vammaisista ja vanhuksista

tärkeä rakentaa kansainvälinen maineensa siten, että olemme maa, joka edistää rauhaa aina ja kaikkialla. Emme ole osapuoli suurvaltojen eturistiriidoissa tai muissa konflikteissa vaan olemme edistämässä sovitteluratkaisujen saa-

kuin euroa käyttöön otettaessa osaltanikin yrittäjä sanoa, että vahva euro laskusuhdanteessa on paha asia työllisyydelle. Vahvan markan virheet 1990-luvun laman alussa toistuvat vahvan euron politiikkassa. **Euro natsie liittoksisiaan**

että joku jarruttaa loputtomalla puheella asian käsittelyä. Vaikka sotilaallisen voiman käytön näkökulmasta Obaman linja on kuin suoraa jatkoa Bushin linjalle, tehtäisiin virhe samaistamalla hänet suoraan edeltäjänsä. **Häntä on**

Vanha radikaali rätisee viinasta ja väkivallasta

Kun Joulurauha Turussa vuonna 2009 julistettiin, osa meistä kuunteli ja noudatti sitä. Osa meistä ei toisaalta tunne vastaavaa käsitettä ötoverirauha, rauha tovereiden kesken, kun koko työväenluokan tulisi tehdä konkreettista yhteistyötä kansan kurrjumista vastaan taistellessamme. Seurauksena on henkinen aatekuihdutus keskuudessamme.

Olemme reagoineet viime viikkojen otsikoihin, kuten:

- Itella heikentää yli 75-vuotaiden postipalveluita

- Paula Kokkonen, KOK:öKunnan tehtävä ei ole palkata vanhukille seuraneitejä

- Hallitus työnantajien taustatukena (SAK:n Nikolas Elomaa ihmettelee hallituksen tukea työnantajien vaatimuksille työuranuottelussa.)

Todettakoon, että Itellan suunnitelma nostatti niin paljon myrskyä kansan parissa, että sen oli pakko luopua suunnitelmastaan.

Suunnitelma ehti kuitenkin kertoa paljon nykyhetken kapitalistisesta arvomaailmasta ja huononnonusten kohdistumisesta yhteiskuntaamme vähäväkisiin.

Käsi sydämellämme miettikäämme yhdessä, olemmeko me itse reagoineet moisiin otsikoihin muulla tavoin kuin puristamalla kättämme nyrkkiin ja ottamalla toisenkin mukillisen? Reagoimmeko vastaavien otsikoiden edessä vuonna 2009, jonka vuoden olisi pitänyt jäädä mielimme nimenomaan valtaeliitin ajojahtina övallattomanö kansanosan etuja tai elinoloja kohtaan. Mikä on, maamme toverit, sammuttanut vastarintamme? Janoko?

Osavastaus henkiseen vetelyteemme on siinä, että toverit, jotka eivät ymmärtäneet Joulurauhasta mitään, olivat tällöin humalassa ja näistä humalikoista osa halusi vain tehdä pahaa, aiheuttaa inhimillistä kärsimystä lähiympäristölle. Turvakodit olivat täysiä joulunpyhinä. Puhuttaessa työväenliik-

keen lamasta, hajanaisuudesta ja vaalien kiinnostamattomuudesta, niin muistettakoon, ettei humalasta kansalaista paljoakaan kiinnosta mikään muu, kuin omien lisäpäätöiden saanti.

Mieleeni on jäänyt vuodesta 2009 suomalaisten raju päihteiden kasvu, yhtä raju, tuntemattomien ihmisiin, samanluokkaisiin henkilöihin, tovereihin, kohdistuvan silmittömän väkivallan lisääntyminen, pelko ja turvattomuus oman fyysisen koskemattomuuden puolesta ja vasemmiston yleinen hampaattomuus, hiljaisuus ja väkijoukon tästä perusturvallisuuttamme pahasti repivästä asiasta. Naisten ja jopa lasten oma silmittömän väkivalta on samalla lisääntynyt ja raa istunut. Puhuessani häiriköistä, on puhuttava valtaosin omaan luokkaamme kuuluvista syrjäytyneistä ja siten myös syrjäytyneistä ihmisistä ja on puhuttava myös yhä enemmän naisista ja nuorista päihteidenkäyttäjistä, oman ja toisten elämän

turmelijana, kapitalistin tahdottomana ja vastarinnattomana unelmana. Suomalaiset naiset juovat itsensä humalaan huomattavasti aiempaa useammin, kertoo tuore tutkimus. Vuoden 2008 juomatapatutkimuksen mukaan humalajuomien kasvu on ollut rajua kaikissa naisten ikäryhmissä. Vuonna 2008 naiset joivat jo 42 prosenttia viikossa nauttimastaan alkoholimäärästä humalassa. Humalakeraksi lasketaan tilanne, jolloin veren alkoholipitoisuus on yli yhden promillen. Miehet joutuvat perheensä törkeän pahoinpitelyn ja henkirikoksen yrityksen uhriksi useammin kuin naiset. Nainen on myös väkivallan tekijä, ei pelkästään uhri.

Vuonna 2008 miehet kärsivät perheen sisäisestä vakavasta väkivallasta jopa naisia enemmän: törkeän pahoinpitelyn tai henkirikoksen yrityksen kohteeksi joutui 116 miestä ja 111 naista. Nämä ovat poliisin tietoon tulleita tapauksia. Suurin osa Suomen henkirikoksista on työelämän

ulkopuolella olevien keski-ikäisten miesten alkoholin käyttöön liittyviä tapauksia. Tilastojen mukaan vuosina 2002 - 2008 molemmat, sekä uhri että tekijä, olivat humalassa 70 prosentissa tapauksista. Ainakin yksi osallisista oli humalassa 85 prosentissa tapauksista. Viinako siis kuuluu ehdottomasti elämään?

Tiedon pelkoa aiheuttavasta jatkavasta väkivaltaisuudesta työväenliike on ilmeisesti hylännyt ja unohtanut, kun ei ole reagoinut millään tavalla asiaan Näin ollen vasemmistostamme ei tavallinen toveri ole saanut turvaa, ei puolustajaa, vaan vain hänen äänensä antaminen vaaleissa on riittänyt vasemmistolle. Miksi näin on, miksi 1970 ö luvulla uhrista tehtiin syyllinen ja turvattomuuden lietojasta väärinymmärretty uhri?

Jo Työmies - lehti vuodelta 1908 oli ottanut kantaa asiaan, joten tilanne ei ole uusi. Tämä kirjoitus on yhä ajankohtainen!

Juhani Valo

Haitin katastrofi ja pimennetty historia

Tammikuun 12. päivänä sattunut maanjäristys oli valtava isku läntisen pallonpuoliskon köyhimmälle maalle, Haitille. Valtavirran tiedotusvälineissä on sittemmin paiskittu hiki hatussa töitä, kun niissä on yritetty pimentää tämän kohtuuttoman kovia kokeneen maan lännen kannalta häpeällistä historiaa. **Haiti kun on menneinä vuosikymmeninä ja -satoina ajettu nykyiseen hirvittävästi köyhyteen yhdenomaan länsimaiden, Yhdysvaltojen ja Euroopan suurvaltojen, toimesta.**

Ottaen huomioon Haitin kohdistuneen riiston ja väkivallan länsimaiden taholta, on selvää ettei maalla ole juurikaan mahdollisuuksia selviytyä tämänkertaisen maanjäristyksen kaltaisesta hirvittävästä luonnonkatastrofista ilman ulkopuolista apua. Pelkästään valtamediaa seuraamalla ei voi kuitenkaan ymmärtää juuri mitään Haitin köyhyyden ja kurjuuden taustatekijöistä.

Miehitystä, vallankaappauksia ja diktaattoreita

Entisen siirtomaaisännän Ranskan vauraus juontuu pitkälti Haitin säälittömästä riistämisestä. Haitin itsenäistyttyä vuonna 1804 se joutui välittömästi Euroopan suurvaltojen ja Yhdysvaltojen saartoon vuosikymmeniksi. Yhdysvallat hyökkäsi Haittiin 1915, ja miehitti maata vuoteen 1934. Presidentti Woodrow Wilsonin masinoiman hyökkäyksen verukkeena oli, yllätys yllätys, demokration edistäminen Haitissa. Todellisuudessa Yhdysvaltojen hyökkäys raunioitti maan pahoin.

Haitia hallitsivat pitkään Yhdysvaltojen tukemat veriset diktaattorit, ensin isä **Papa Doc** (1956-1971) ja myöhemmin poika **Baby Doc Duvalier** (1971-1986). Maan ensimmäisissä vapaissa vaaleissa vuonna 1990 presidentiksi nousi köyhien puolustaja, slummien pappi **Jean-Bertrand Aristide**.

Yhdysvallat oli alun alkaen vastustanut voimakkaasti ajatusta vapaiden vaalien järjestämisestä. Kun se ei niitä kyennyt torjumaan, piti turvautua toisiin keinoihin nousevan demokration torjumiseksi. Yhdysvallat junaili lokakuussa 1991 vallankaappauksen, jolla ensimmäinen vapailla vaaleilla valittu presidentti Aristide syöstiin virastaan. Yhdysvallat on torjunut nousevaa demokratioa Haitin lisäksi useissa muissakin maissa viimeisten vuosikymmenien aikana, mm. Chiessä vuonna 1973, jolloin se murhatti sen ajan Latinalaiselle Amerikalle poikkeuksellisesti vapaissa vaaleissa presidentiksi nousseen vasemmistolaisen **Salvador Allenden**.

Presidentti **Bill Clinton** taipui lopulta Aristiden paluuseen Haitin presidentiksi loppukaudeksi, vuosiksi 1994-1996, sen jälkeen kun tämä oli pakotettu taipumaan Washingtonin sanelemin uusliberalistisiin talousudistuksiin. Aristide valittiin presidentiksi jälleen vuonna 2001, kunnes hänet syrjäytettiin Yhdysvaltojen järjestämällä vallankaappauksella vuonna 2004, ja ajettiin maanpakoon. Haitin vuoden 2004 vallankaappaus oli yksi kolmesta Yhdysvaltojen 2000-luvulla tukemasta kaappauksesta Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueella. Vuonna 2002 Venezuelan laillinen presidentti **Hugo Chavez** yritettiin syöstä vallasta epäonnistuneessa kaappausyrityksessä. Viime vuonna, 2009, syrjäytettiin Hondurasin laillinen, vapaissa vaaleissa valittu presidentti **Manuel Zelaya** presidentin virastaan sotilasvallankaappauksessa.

Haitilla myös todellisia auttajia

Muun muassa Bolivian presidentti **Evo Morales** ja Venezuelan presidentti **Hugo Chavez** ovat syyttäneet Yhdysvaltoja Haitin avustustoiminnan militarisoinnista ja Haitin miehittämisestä. Yhdysvallat on lähettänyt

Haitiin tuhansia sotilaita, ja se on ottanut maan monella tapaa täydelliseen kontrolliinsa. Yhdysvaltoja arvosteltiin maanjäristystä seuranneina päivinä laajalti siitä, että se esti avustuskoneiden laskeutumisen, koska se oli varannut pääkaupungin lentokentän pääasiassa omiin sotilaskuljetuksiinsa.

Presidentti Chavez huomautti pian järjestyksen jälkeen, että Haitissa ei ole pulaa aseista, vaan lääkäreistä, kenttäsaaraloista ja polttoaineesta. Sekä Chavez että presidentti Morales ovat syyttäneet Yhdysvaltoja Haitin miehittämisestä avustuseroatation varjolla. Bolivaariseen kansojen yhteistyöjärjestöön ALBAan kuuluvat maat, etenässä Kuuba ja Venezuela, ovat sen sijaan auttaneet Haitia monin tavoin jo ennen maanjäristystä.

Kuuba on kouluttanut köyhiä haitilaisnuoria lääkäreiksi jo vuosien ajan. Heistä on nyt korvaamatonta

hyötyä maanjäristyksen jälkeisissä vaikeissa olosuhteissa. Lisäksi Haitissa työskentelee yötä päivää 400 kuubalaista vapaaehtoista lääkärää ja sairaanhoitajaa. Heidän toiminta-alueensa kattaa lähes koko maan. Venezuela on puolestaan luvannut toimittaa Haittiin kaiken öljyn, mitä maa tarvitsee toipuaan tästä katastrofista.

Myös Kiina, joka oli ensimmäisten joukossa paikalla välittömästi maanjäristyksen jälkeen, on tehnyt tarmokasta työtä Haitin avustamiseksi. Kiina on tehnyt omaa työnsä itsestään melua pitämättä ja median parrasvaloilta piilossa. Haitissa onkin kiitelty Kiinan kansan vapautusarmeijan kriisiryhmän ponnisteluja ihmisten auttamiseksi. Kiinan - toisin kuin kilpailevan suurvallan Yhdysvaltojen - avustuseroatilla ei ole piilotettuja geopolittisia tai sotilallisia tavoitteita. Yhdysvaltojen on epäilty olevan kiinnostunut

Haitin maaperästä löytyvästä öljystä ja kullasta.

USA:n läsnäolo ei teruttanut

On hyvä muistaa Haitin tapahtumien jälkimainingeissa, että Yhdysvallat on parhaillaan kasvatamassa sotilallista läsnäoloaan Latinalaisen Amerikan alueella, muun muassa Kolumbiassa. Yhdysvaltojen tuki manöövereille, joilla Hondurasin presidentti Manuel Zelaya syrjäytettiin virastaan, kertoo niin ikään sen kasvavasta halusta sekaantua eteläisten naapuriansa asioihin. Useat Latinalaisen Amerikan johtajat ovatkin esittäneet - jo ennen Haitin maanjäristystä - huolensa Yhdysvaltojen kasvavasta sotilallaisesta uhasta alueella.

Tommi Lievema

Monet kehitysmaat ovat osallistuneet Haitin katastrofin jälkihoitoon todellisina auttajina mm. Kuuba, Venezuela. Kuvassa Kiinalaiset lääkärityöntekijät Haitin tuhoalueella

AVATAR, Vatikaani, Haiti ja paholainen

Vatikaani on tyrmännyt täysin James Cameronin ohjaaman ja käsikirjoittaman Avatar-elokuvan. Avatar on niiden mukaan mitään sanomaton, yksinkertainen ja siirappinen elokuva. Vatikaani arvostelee elokuvaa myös siitä, että se markkinoi luonnon palvontaa vaihtoehdona uskonnolle. Avatar tapahtuu vuonna 2154, jolloin ihmiset ovat lähes tuhonneet maapallon. Elokuva onkin luonnon ja luonnonmukaisen elämän vahva puolustus. Siinä alkuasukkailla on aito yhteys luontoon, ja he muun muassa kuuntelevat kasvien puhetta. Vatikaanin edustaja painottaa, että vaikka kyseessä ovatkin vain elokuva-arviot, heijastelevat ne paavi Benedictus XVI:n näkemystä vaaroista, jotka liittyvät luonnon nostamiseen uudeksi jumalaksi.

Kiinalaisviranomaiset ovat kieltäneet Avatar-elokuvan 2d-

versioiden esittämisen maassa. James Cameronin ohjaamaa menestyselokuvaa saa esittää vain 3d- ja Imax-elokuvateattereissa. Elokuvan kansalaisten pakko-muuttoa kuvaavat kohtaukset saattaisivat aiheuttaa väkiväkivaltaa. Aihe on Kiinassa poliittisesti arka.

Aiemmin esimerkiksi Bolivian presidentti Evo Morales on keuhunut juuri Avatarin lähettämää viestiä luonnon suojelemisesta hyväksikäytöltä.

Vatikaanin ohella Avatarta ovat arvostelleet yhdysvaltalaiset konservatiivibloggaajat, jotka tuomitsevat sen antimilitarismia.

Yksi tällainen kansanvalistaja, joka paljastaa meille asioiden syvempiä yhteyksiä, on USA:laisen tv- saarnaaja ja evankelista Robertson, jonka mukaan haitilaiset yhdistivät aikoinaan voimansa ja pysyivät

sielunviholliselta apua päästäkseen pois Ranskan vallan alta. He lupasivat palvota Saatanaa, jos tämä vapauttaa heidät ranskalaisista. Tämä on totta. Sielunvihollinen piti tätä sopimuksena, Robertson sanoi päivittäisessä tv-ohjelmassaan. Haitissa, samalla saarella, on toivottoman paljon köyhyyttä. He kieltäytyvät kääntymästä Jumalan puoleen, Robertson mainitsi ja antoi ymmärtää, että maata kohdantun tuhoisa maanjäristys olisi voitu välttää rukouksella Jumalalla.

Saarnamies jätti mainitsematta, että Haitin tosiasiallinen köyhyyden syy johtuu juuri täydellisestä saarrosta sekä siitä, että maa pakotettiin vuonna 1833 maksamaan entiselle siirtomaaisännälleen Ranskalle jättikorvaukset Ranskan menettämiseen katsomasta omaisuudesta eli orjista. Korvausten maksu johti Haitin pysyvään

velkataakkaan.

Useat valtiot ovat puuttuneet Haitin olemassaoloon. Esim. Yhdysvallat on lähettänyt Merijalkaväen tukemaan sotilaskapinaa, joka pyrki kaatamaan

laillisen hallinnon vuonna 1888. Tammikuussa 1914 Englanti, Saksa ja Yhdysvallat miehitti yhdessä Haitin väittäen tulevansa turvaamaan kansalaistensa turvallisuutta.

Psalin mämmiveikot

Iranin kommunistisen puolueen järjestö komala 40 vuotta

Iranin kommunistisen puolueen jäsenjärjestön Komalan 40. vuosijuhla pidettiin Turussa 13.2.2010. Komala-nimi tarkoittaa Iranin Kurdistanin vallankumouksellisen työkansan järjestöä. Komalan perustivat shaahin aikana sivistyneistö ja työläiset. Aluksi Komala toimi maan alla, julkisen toiminta alkoi vuonna 1979.

Komala oli perustamassa Iranin kommunistista puoluetta 26 vuotta sitten. Puolueen perustaminen oli tarpeen, koska papisto kaappasi imperialismin ja shaahin vastaisen työväen vallankumouksen ja rämet-

ti sen islamilaiseksi pappisval-laksi. Komala toimii kurdikansan keskuudessa avoimesti: sillä on useita lehtiä ja radioasema öfranin vallankumouksen radioo.

Kulttuuripitoiseen ja taisteluhenkiseen tilaisuuteen osallistui arviolta 150 kurdia. Kansan äänen julkaisijajärjestöjen edustajina mukana olivat **Matti Järvinen** Raisiosta, **Anne** ja **Esko Luukkonen** Turusta sekä **Juhani Tanski** Kuopiosta.

KÄJT

Bolivaarisen vallankumouksen tilanne, osa 1

Latinalaisen Amerikan poliittinen punertuminen ja sen myötä tapahtuva irtautuminen USA:n vaikutuspiiristä 2000-luvulla on edistänyt yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden leviämistä maanosassa sekä tiivistänyt alueen yhdenytymistä. Tämä integraatio on merkinnyt Monroeopin etenevää murenemistä.

Alueen valtiot vapautuvat asteittain USA:n harjoittamasta taloudellisesta, poliittisesta ja sotilaallisesta holhouksesta. Ne saavuttavat vihdoin niille kuuluvan valtiollisen itsenäisyyden ja itsemääräämisoikeuden.

Yhteiskunnallisessa kehityksessä on koettu viime aikoina myös tappioita Hondurasin sotilaskaappauksen ja Chilen oikeiston vaalivoiton muodossa. Takaiskut ovat tapahtuneet nimenomaan Obaman valtakaudella. Bolivian varapresidentti **Alvaro Garcia** totesi, että **öBarack Obaman politiikka on aivan samanlaista röhkeää sotapolitiikkaa kuin, mitä juuri tästä syystä hänen luonoon maineeseen joutuneen edeltäjänsä George W. Bush noudattama politiikka oli.**

Bolivaarinen vallankumous on vaihtoehto uusliberalismille

Ylikansalliset yhtiöt muodostivat 1970-luvun lopulla kapitalistisen pääoman kasvun ja riiston päävälineiksi koko maailmassa. Tuolloin niitä oli yhteensä 11 000 ja niillä oli n. 82 000 ulkomailla toimivaa tytäryhtiötä. Niiden hallussa oli lähes 40 % teollisuustuotannosta ja 50 % kehitysmaiden ulkomaan kaupasta. Ylikansalliset yhtiöt aiheuttivat hintoja manipuloimalla köyhille maille 506100 miljardin dollarin menetyksiä vuosittain. Lisäksi ne puuttuivat suoraan tai välillisesti isäntämaansa sisäisiin asioihin mm. kontrolloimalla niiden luonnonvaroja, olemalla noudattamatta paikallista lainsäädäntöä ja painostamalla hallituksia.

YK:n kauppa- ja kehitysjärjestön (UNCTAD) tilastojen mu-

Pallomme vallankumouksellisen liikehdinnän painopiste on siirtynyt Latinalaiseen Amerikkaan. Julkaisemme **Matti Laitisen** aiheesta **Rosebud -kirjakaupassa 22.1.2010 pitämän luennon.**

Imperialismin vastainen mielenosoitus Caracasissa

kaan maailmassa toimi v. 2008 yhteensä 78 000 ylikansallista yhtiötä, joilla oli yli 780 000 tytäryhtiötä. Niissä työskenteli v. 2006 jo 73 miljoonaa työntekijää ja niiden varat ylivät 51 triljoonan dollarin tasoon. Maailman 100 suurimmasta taloudesta 51 on yrityksiä ja vain 49 valtioita. Maailman 200 suurinta yritystä tuottaa yhteensä suuremman liikevaihdon kuin maailman kaikkien maiden bruttokansantuote on pois-lukien 10 suurinta maata. Niiden päämajat sijaitsevat pääosin EU:ssa, Japanissa ja USA:ssa. Ne ovat laajentaneet toimintaansa viime vuosina palvelualueille ö tele-viestintään, sähköntuotantoon, kaason ja talousveden jakeluun ö aloille, jotka olivat aikaisemmin valtioiden tuottamia palveluita. Monikansallisten suuryritysten taloudellinen etu ajaa kansallislavallisten etujen ylitse. Tämä ilmenee uusliberalistisena talouspolitiikkana, piittaamattomuutena ihmisoikeuksista ja sotilaallisina aggressioina.

Latinalaisessa Amerikassa uusliberalismin vastaisuus on todennut kansallisten luonnonvarojen haltuunottona ja niiden hyödyntämisenä kansan hyväksi sekä avaintoimien kansallistamisena ja alkuperäiskansojen aseman kohentamisena. Tämä suuntaus

ilmenee hyvin Bolivian, Ecuadorin ja Venezuelain nykyisessä kehityksessä. Venezuelassa köyhyys on supistunut **Hugo Chávezin** valtakaudella 55 % à 24 %.

Heikoin lenkki petti

Vuonna 1988 yhdysvaltalainen Latinalaisen Amerikan kurinpöydä (Inter-American Dialogue) varoittelee raportissaan, että Latinalaista Amerikkaa kohtavista uhkista suurin oli se, jos kansa ja armeija yhdistyvät jossain mantereella maassa puolustamaan omaa kansallista etua. Näin on tapahtunut jo useassa maassa. Tämä tapahtumakehitys alkoi Venezuelassa ensin uusliberalismin ja sitten kansallisen kapitalismin kyseenalaistamisena sekä suuntautui tavoitteeseen tämän jälkeen osallistuvan demokratian perustavaan ja yhteisönuostojen hallitsemisiin sosiaalisiin tuotantosuhteisiin. Bolivaarisen vallankumouksen synnyttämät ajatukset levisivät Venezuelasta sittemmin omina kansallisina sovellutuksina naapurimaihin. Prosesseille on ollut ominaista myös laajan demokraattisen rintaman ja presidentin perustuslaillisen aseman hyödyntäminen rauhanomaisesti tapahtuvassa yhteiskunnan muutos-

työssä. Bolivaarisesta vallankumouksesta on kehittynyt vuosina 1998-2009 realistinen vastavoima ja vaihtoehto ylikansallisten yhtiöiden vallalle ja ryöstökäpälismille.

Boliviassa, Ecuadorissa ja Venezuelassa sisäistettiin käytännössä **Chen** ajatukset siitä, että *ökan-sanliikkeen voimat voivat voittaa sodan armeijaa vastaan* ja että *öaina ei ole välttämätöntä odottaa, kunnes olosuhteet vallankumoukselle ovat olemassa, kapinalliset voivat luoda tällaiset olosuhteet.* Bolivaarinen vallankumous käynnisti uuden vaiheen Latinalaisen Amerikan vapauttamisessa. Se edustaa jatkoa Kuuban vallankumoukselle.

Kysymys on vallasta

Tarkastellessamme Latinalaisen Amerikan kehitystä on syytä muistaa, että kaikkien yhteiskunnallisten ongelmien keskiössä on aina kysymys vallasta. Marxilaisen käsityksen mukaan yhteiskunnissa esiintyy taloudellista, sosiaalista, poliittista ja ideologista valtaa, jotka nivoutuvat toisiinsa muodostaen vallitsevan todellisuuden joustavan ylläpito- ja säätelykoneiston. Valta voi ilmetä yhteiskunnassa vastustuksen murtamisena, toimintavaihtojen rajoittamisena, suostuttelujärjestelmänä kuten irlantilainen taistuva kansanäänestys sekä vallan muuttamisena laissa kirjatuksi oikeudeksi ja toteuttamisen ehdottomaksi velvollisuudeksi.

Taloudellinen, sosiaalinen ja poliittinen valta

Kapitalistit omistavat tuotantovälineet ja kapitalistinen yhteiskunta oikeuttaa lainsäädännöllään

työläisten riistämisen. Yhteiskunnassa toimivat sosiaalihuoltojärjestelmä ja terveydenhuolto ovat olemassa työvoiman uusintamista varten. Niiden hyvyys ja kattavuus ovat suoraan verrannollisia työväenluokan aseman vahvuuteen yhteiskunnassa. Hyvinvointi ei ole siis sidoskissa kapitalistien armeliaisuuteen vaan luokkataistelun voimaperäisyyteen. Sosiaalinen valta ilmenee myös perusturvaan ja työvoimapolitiikkaan liittyvänä pakotejärjestelmänä. Nämä asiat ovat todennettavissa jokaisen Latinalaisen Amerikan maan verisessä historiassa. Boliviassa ja Ecuadorissa otetaan vasta nyt koko kansaa koskevan perusturvan ensiaskeleita. [Venezuelan sosiaaliturvan etuudet on saavutettu valtion öljytuloilla kajoamatta kapitalistien omaisuuteen. Kansallistaminen on kohdistunut lähinnä sementti- ja terästeollisuuteen.](#)

Poliittinen valta muodostuu valtiollisesta ja puolueiden ja etujärjestöjen vallasta. Poliittinen valta ajaa yhteiset. Se käyttää sen nimissä pakkovaltaa. Se langettaa tuomioita ja säätää lakeja. Poliittinen valta hyödyntää perinteitä, nationalismia, institutionaalisuutta ja historiaa. Se on oikeutettu esiintymään ja toimimaan valtiollisten toimintojen alueella. Sillä on rajattomat toimintaoikeudet kriisi- ja muissa erikoistilanteissa. [Val-lankumouksessa on kysymys poliittisen vallan kumoamisesta ja sen korvaamisesta laadullisesti uudenlaisella yhteiskunnallisella vallalla.](#)

Matti Laitinen
osa 2 KÄ:ssä 2/2010

Suomi-Korea-Seura vierailulla KDKT:n lähetystössä Tukholmassa

KDKT:n suurlähettiläs Ri Hui Chol (vas.) selosti tarkasti maansa tilannetta. Vierellä lähetystön konsuli ja monille suomalaisillekin tuttu Paek Sung Chol.

Suomalaiset Korean ystävät vierailivat lauantaina 13. helmikuuta 2010 Korean Demokraattisen Kansantasavallan Tukholman suurlähetystössä lähettiläs Ri Hui Cholin vastaanotolla. Paikalla tilaisuudessa olivat myös Ruotsi-Korea-Ystävyysseuran edustajat.

Puheessaan KDKT:n pohjoismaiden suurlähettiläs Ri teki katsauksen maansa tämänhetkiseen tilanteeseen ja selosti mm. hiljattain KDKT:ssa toteutettua valuuttadistusta. Hän kertoi sen olleen vaikeaa ja herättäneen kansalaisissa ärtymystä. Ri kuitenkin totesi tämän uudistuksen olevan välttämätöntä kansantalouden

parantamiseksi ja korruption kitkemiseksi.

Ri Hui Chol selosti myös maansa uusinta ehdotusta sen ja USA:n välisen lopullisen rauhansopimuksen toteuttamiseksi.

Vain lopullinen rauhansopimus maidemme välillä voi toissaan edistää ydinasetonta Koreaa sekä niemiä riippumattomasti ja rauhanomaisesti jälleenyhdistämistä, Ri totei.

Suurlähettiläs Ri kiitti samoin suomalaisia Korean ystäviä työstä Koreoiden jälleenyhdistämisen hyväksi ja välitti teurensä kaikille Suomi-Korea-Seuran jäsenille seurun 40 toimintavuoden kunniaksi.

KÄ:n toimitus

Koivusalo tuo verisen historian 2000-luvulle

Ensi-iltansa joulukuussa 2009 saanut usintafilmitoiminta Väinö Linnan romaani *Täällä Pohjantähden alla* herätti keskustelua jo kauan ennen ensiesitystään. *Tuttu Jutusta* ja Pekko-elokuvista tunnetuksi tulleen ohjaajan Timo Koivusalon ilmoitus lähteä tekemään elokuvaa tästä yhdestä Suomen suosituimmasta teoksesta herätti paljon ennakkoluuloja ja kysymyksiä. Epäiltiin, kykeneekö Koivusalo tarpeeksi hyvin muokkaamaan Linnan suurteoksesta version 2000-luvun katsojille. Monet epäillään joutuvan varmasti nieleämään epäilynsä viimeistään teatterisaleissa. Alkuminuuteista aivan viimeiseen hetkeen asti elokuva pysyy uskollisena Linnan alkuperäiselle romaanille. Valkokankaalle tuijottaessa olo on kuin lukisi itse teosta.

Elokuvan näyttelijäkaarti on vakuo ja turvallista. Sellaiset vakiokasvat kuten Oiva Loh-tander, Niko Saarela, Hannu Pekka Björkman ja Sulevi Peltola

osaavat asiansa. Ainoa ongelma on, että katsoja saattaa liiaksi samaistaa heidät heidän aiempiin rooleihinsa muissa viime vuosina suosituiksi tulleissa elokuvissa. Erityisen suurituksen tekee pääroolia eli Koskelan Akselia esittävä Ilkka Koivula, joka onnistuu eläytymään osansa niin nuorena kuin aikuisenakin Akselina.

Täällä Pohjantähden alla edustaa monille läpileikkausta suomalaisen yhteiskunnan 1900-luvun alun murrosvuosista ja erityisesti köyhyydessä eläneiden suomalaisten yhteiskunnallisesta heräämisestä. Koivusalo onkin onnistunut kuvaamaan tuota aikakautta ilman minikäänlaista glorioaria tai peittelyä. Lavastus ja olosuhteiden kuvaus on realistista, ehkä jopa inhorealista. Elokuvaa katsoessa tosin tulee pohtineeksi, tekeekö Koivusalo tuon ajan torppareista ehkä liiankin öalkukantaisia. Räkä valuu yhden jos toisenkin poskilta ja monien henkilökehitysten hoksottimet eivät ole parhaasta päästä. Yrittääkö Koivusalo sanoa, että haave työvä-

envallasta oli vain tulosta tietämättömyyden ja yksinkertaisten ihmisten harhakuvitelmissä?

KOIVUSALO EI KUITENKAAN OLE RYHTYNYT UDELLEEN RETUSOIMAAN SUOMEN LÄHIHISTORIAA. ELOKUVAN LOPUSSA TAPAHTUVAT PUNAKAARTILAISTEN LAHTAMISET JA KOHTELU VANKILEIREILLÄ MUISTUTTAVAT HYVIN KATSOJAA SIITÄ, KEIDEN VERELLÄ ITSENÄINEN SUOMI TAOTTIN.

KOIVUSALON OHJAAMA *TÄÄLLÄ POHJANTÄHDEN ALLA* TULI VALKOKANKAALLE TÄRKEÄLLÄ HETKELLÄ. LÄHMENNEISYTTÄME UDELLEEN KIRJOITAMINEN JA SUMENTAMINEN VÄRISTÄVÄT KUVAAN NIISTÄ OLOSUHTEISTA, JOISTA SUOMALAISET LÄHTIVÄT TAISTELEMAAN ITSELLEEN LEIPÄÄ JA PAREMPAA HUOMISTA. KOIVUSALO ON TEHNYT ROIKEAN TEON TUODESSAAN 2000-LUVULLE TEOKSEN, JONKA LUOKKASOTAA EDELÄNEEN KAUDEN MONI HISTORIAAN REMONTOIJA MEILLÄ TAHTOISI MIELUUSTI UNOHTAA.

KÄ/AS

Protesti Kaliningradissa ja skandaali Venäjän johtotasolla

Sergei ja Jelena Skvortsov Helsingissä kansainvälisen naistenpäivän tilaisuudessa 2008

Kuluvan vuoden tammi-helmikuun vaihteessa tapahtui kaksi tapahtumaa, jotka eivät tavallaan liittyneet toisiinsa, mutta jotka herättivät kuitenkin aktiivista kommentointia lehdistössä ja sen ulkopuolellakin. Ensimmäinen näistä tapahtumista oli valtiovaltaa voimakkaasti säikäyttänyt joukkomittainen kansankokous Venäjän läntisimmässä kaupungissa Kaliningradissa, jonka osanottajat yllättivät viranomaiset hyväksymällä jyrkän hallituskansainvälisten julkilausuman. Toisena tapahtumana oli valtavan skandaalin aiheuttanut Venäjän parlamentin ylähuoneen 6 Liittoneuvoston puhemies Sergei Mironovin lausunto siitä, että nykyään hän ei aina anna tukea Putinille.

Viime vuosien tapahtumien mittapuun mukaan Kaliningradin joukkokokous osoittautui todellakin epätavalliseksi. Ennen kaikkea

joukkomittaisuutensa takia kaupungin 400 tuhannen asukkaan väestöstä siihen osallistui 10 6 12 tuhatta osanottajaa, mikä vastaa historian ennennäkemättä 300 tuhannen asukkaan kokousta Moskovassa (yli 150 tuhatta osanottajaa ei Moskovassa ole koskaan osallistunut kokouksiin). Tuolloin kokous Kaliningradissa kokoontui sen jälkeen, kun sen ilmoitettu virallinen aihe o protesti liikenneveroa vastaan o lakkasi tavallaan olemasta ajankohtainen (siihen mennessä viranomaiset olivat jo antaneet periksi asiassa). 31. tammikuuta pidetyn kokouksen toisena erikoisuutena oli sen jyrkkä suuntautuneisuus hallitusta ja Putinia vastaan (myös valtuutus Yhtenäisen Venäjä sai kuulla kunniansa - mitä merkiksi esimerkiksi tunnus YhVe - likasankoon!) ja tuolloin tunnuslauseita Kaliningradin kuvernööri ja herra Putinin erosta toistettiin erityisellä innoituksella (silminnäkijöiden mukaan väkijoukko oli raivostumisen

partaalla). Ja näin tapahtui kaupungissa, joka ei enemminkin ollut koskaan kunnostautunut poliittisella aktiivisuudellaan, jossa Internet-forumien osanottajat kirjoittelivat vielä puoli vuotta sitten, että Kaliningradissa ei koskaan tapahdu sosiaalista protestia.

Kaikki tämä tuli täysellisenä yllätyksenä sekä paikallisille että myös liittovaltion viranomaisille. Kuinkas muuten o aluetta pidettiin hyvinvoivana, ja yleisestikin keskusvalta oli jostain syystä syvästi vakuuttunut siitä, että kriisi on päättynyt, väestö on täynnä optimismeja ja luottaa erityisen paljon maan johtoon ja ennen kaikkea kansalliseen johtajaansa Vladimir Vladimirovitsh Putinin. Ja nyt seurasi sellainen pettymys! Korkeimmat virkamiehet eivät tähän asti voi oivaltaa, että elintason jyrkän romahtamisen oloissa (mistä virallinen tilastotieto pysyy tieteenkin visusti vaiti) minkä tahansa maan kansa tuskinpa innostuu erityisemmin osoittamasta rakkautta johtajiaan kohtaan.

Se, että herra Putin ei pysty suoriutumaan pääministerin tehtävistään (olen jo useamman kerran kirjoittanut siitä, että tämä virka ei ole hänelle sopiva) ei ole enää pitkään aikaan ollut mikäään salaisuus Venäjän niin sanotun eliitin huomattavalle osalle. Mahdollisesti jopa opposition viralliset poliitikot ovat karttaneet tähän asti arvostelemasta henkilökohtaisesti Putinia, muistaen mm. Hodorkovskin kohtalon (joka istuu virallisesti vankilassa maksamattomista veroista, mutta tosiasiasa o riitautumisesta Putinin kanssa). Mutta kyse ei ollut pelkästään

Putinin pitkävihiisuudesta o kaupungin kansasta ja yleensä todellisesta elämästä elävä poliittinen hienosto muuttui virallisen propagandan uhriksi ja uskoi samoin kansallisen johtajansa korkeaan poliittiseen kannatukseen ja pelkäsi soutaa virtaa vastaan.

Kaliningradin tapahtumat osoittivat venäläisten huomattavan osan todellisen suhteen Putiniin ja politiikkaansa. Ja ensimmäisenä nykyisen poliittisen hienoston joukossa tämän asian tajusi ja arvioi Oikeudenmukaisen Venäjän puolueen johtaja Sergei Mironov, joka ju muutamaa päivää myöhemmin todellisuuksessa sanoutui irti Putinista. Itse asiassa skandaalin aiheuttaneessa tele-visiohaastattelussaan hän esiintyi hyvin varovaisesti toteamalla, että nyt hän ei aina anna tukea Putinille ja viittaamalla siihen, missä konkreettisesti heillä on nykyään erimielisyyksiä kriisinvaistaisesta politiikasta ja budjetista. Mutta siitä huolimatta tästä tuli sensaatio, koska tähän asti Mironovia pidettiin Putinin virkaan asettamana henkilönä ja hän tuki Putinia kaikessa; kun taas itse tavallaan vasemmistolaista Oikeudenmukaisen Venäjän puoluetta tarkasteltiin luonnollisesti toisena valtuutusalueena. Mahdollisesti nimenomaan tästä syystä Yhtenäisen Venäjä reagoi Mironovin sanoihin henkilökohtaisena loukkauksena reagoimalla äärimmäisen jyrkästi - vallan vasen jalka ottikin yllättäen askeleen väärään suuntaan. Eräs Yhtenäisen Venäjän vaikuttajista meni jopa niin pitkälle, että vertasi Mironovia rottaan, joka pakenee uppoavalta laivalta (osoittamalla samalla tahtomattakin

yksimielisyyttä siitä, että laiva on todellakin uppoamassa).

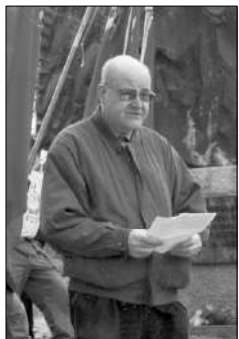
Opposition joukossa Liittoneuvoston puhemiehen sanoja päinvastoin tulkitettiin valtiovallan eräänlaiseksi viekkaaksi välistävedoksi, jonka tarkoituksena on yrittää sillä tavoin johtaa kansalaisten huomiota pois Kaliningradin tapahtumista. Sellainen arvio tuntuu aika kummalliselta o antoihan Mironov nimenomaan tuensa osalle siitä, mistä puhtiin Kaliningradin joukkokokouksessa ja teki tämän ilmeisesti ilman Putinin suostumusta, koska Putin suhtautuu hyvin herkästi kritiikkiin itseään kohtaan. Toisaalta nykyään ei enää voida puhua jostain yhtenäisestä vallasta. Kuten olen jo monta kertaa kirjoittanut, tandemi on hyvin epäluotettava poliittinen rakennelma. Siitä lähtien, kun herra Medvedev astui presidentiksi, entinen opistysuora valta o alkoi vääjäämättömästi rapistua. Tässä vaiheessa valtaryhmittymien väliset voimistuvat ristiriidat alkavat käydä ilmi jo julkisesti ja tämä on se tärkein johtopäätös, joka voidaan vetää koko tästä tapauksesta.

Mitä tulee taas protestimieliloihin, niin ne tulevat vain voimistumaan. Yleinen suhtautuminen valtiovallaan on erittäin negatiivinen ja syitä uusiin esiintymisiin tulee ilmestymään entistä enemmän. Onhan se niin, että raha jossain vaiheessa aina loppuu kesken.

Sergei Skvortsov

NKPN keskuskomitean ensimmäinen sihteeri

Koiton kasvatti Timo Kangasmaa 60 vuotta

Timo Kangasmaa syntyi kovien pakkasten paukuksessa Helsingissä 11.1.1950. Syntymäköti sijaitsee Aleksis Kiven kadun ja Kustaankadun kulmassa. Siitä muutettiin vuonna 1958 Hermannin, samaan taloon, jossa myös Hermannin kerho sijaitsee. Talon omisti silloin Sirola Säätiö. Siitä myytiin osakkeita paljon kansandemokraateille. Siksi taloa sanottiinkin Kremliksi. Hermannista siirryttiin Alppilaan Vesilinnakadulle, jonne tuli silloin jo lämmin vesi. Koulua Timo kävi ensin kaksi vuotta - siihen aikaan pohjoismaiden suurimmassa - Aleksis Kiven koulussa, sitten Vallilan maineikkaassa punatiili-koulussa ja

jatkoluokat Mäkelänrinteellä. Timo muistaa hyvin koulun päättäjät 31.5.1965, jolloin oltiin jo Vesilinnakadulla. Seuraavana aamuna hän meni ensimmäiseen työpaikkaansa ötsuppariksi Sähkö Siemensille.

Timon vanhemmat, Arvo- ja Esteri Kangasmaa olivat aktiivisia järjestöihmissä. Työväenliikkeen Timo peri siis jo "äidinmaidossa".

Pioneereihin Timo liittyi 1957 syksyllä samana vuonna, kun alkoi koulunkäynti. Mutta 60-luvulle tultaessa kansandemokraattisen liikkeen kahtiajako alkoi näkyä myös Vallilan pioneereissa. Osin tästä syystä pian Helsingin festivaalien jälkeen Timo siirtyi Sammon Takojiin, joka oli Kansan Raittiusliiton varhaisnuorisjärjestö. öSampparit toimivat Koitossa. Näin Timon tie kulki varhain Koittoon. Sammon Takojissa oltiin selvillä politiikan suunnasta. Heillä oli sosialististen maiden vastaaviin järjestöihin kiinteät yhteydet. öSampparista lähetettiin opiskelijoita mm. DDR:aan. Timon nuorisoliitto-vuosien aikaan nuorisoliitto oli hyvin hajalla, eikä silloin oikeastaan voinut toimia nuorisoliitossa. Siksi Timon toiminta jatkui tiiviisti Sammon takojissa ja Koitossa. Silloin järjestettiin ti-

laisuuksia ja kesäleirejä mm Lammassaareissa ja myöhemmin Vahermalla. Timo omaksui näin vuosina kaikinlaiset järjestötyön tehtävät. Organisoitiin leirejä ja erilaisia tapahtumia. Oli elokuvatilaisuuksia, joissa Timo toimi koneenkäyttäjänä yms. Faija kysyikin joskus, että öet poika muuta papereita ja paitaakin sinne Koittoon.

DDR:aan Timo lähti opiskelamaan 1.2.1968. Ryhmään kuului kaksi jäsentä Sammon takojista sekä neljä pioneereista. Hallen lähellä Droyssigin 2000 asukkaan "kyllässä" sijaitseva koulu oli DDR:n nuorisoliiton FDJ:n koulu. Se valmisti DDR:n nuoria pioneeri-ohjaajiksi ja pioneeri-ohjelmiksi. Sikäläisessä systeemissä tämän koulun käyneet saivat opettajan pätevyuden kahdelle ensimmäiselle luokalle. Täällä Timo oppi mm. saksan kielen toimien myöhempiin järjestövuosiensa mm. tulkin tehtävissä.

DDR:ssä opiskelun aikana Timo liittyi v. 1968 SKP:n Alppilan osastoon. Vuoden 1970 kesään saakka aika kului DDR:ssä ja siten heti lokakuussa oli vuorossa Suomen armeija. Työelämässä Timo oli ennen DDR:n keikkaa pidempään OTK:n varastolla. Armeijan

jälkeen Timolla oli useita työpaikkoja mm. sähköpissa ja kaupunginteatterissa. Mutta jo 70-luvun puolivälistä saakka pitkää aikaisiksi työpaikaksi muodostui Koitto, jossa pyritettiin tansseja, kokouksia yms. Järjestötyö jatkui edelleen Koitossa, Sammontakojissa ja Kansan Raittiusliitossa. Silloin rakennettiin ja raivattiin Vahermaa, järjestettiin leirejä ja tapahtumia ja otettiin vastaan sosialististen maiden valtuuskuntia.

Mutta järjestöelämän ristiriidat alkoivat nakertaa myös Koittoa, joka joutui liike-elämän paineen vuoksi perustamaan Simonkadun kiinteistöistään. Kun sitten jotkut alkoivat kuvitella, että kiinteistöbisnes on luokkatasitelua, katsoi Timo parhaimmaksi etsiä uutta leipätyötä. Tämän jälkeen Timo työskentelikin eläkkeelle siirtymiseensä saakka kiinteistö- ja isännöinti-alalla.

Puoluehajaannuksesta Timo näkee, että kaikki näkyi ensin ajatuksena siitä, että kaikki pitää "uudistaa". Timon kodissa asiasta keskusteltiin paljon. Peruskysymys oli, että lähdetäänkö tekemään "yhteistyötä" demarien ja porvarien kanssa porvarien ehdoilla. Silloin oli selvää, että hyvää

tällaisesta politiikasta ei tule. Timo tiesi paikkansa tässä liikehdinnässä.

Sodan- ja Fasiminvastainen työry, oli siihen aikaan suljettu. SFT:llä oli laaja hallitus, johon kuului lähes pelkästään vanhilassa istuneita fasismin vastustajia. Järjestön säännöt avattiin 70-luvun puolivälissä, jolloin myös Timo tuli mukaan järjestön sihteeriksi. SFT:n puheenjohtajaksi Timo valittiin 80-luvun loppupuolella. Tässä tehtävässä Timo tunnetaan merkittävänä asiantuntijana ja mielenkiintoisista puheistaan. Timon ansiot ilmenivät mm. äskettäin Kansan äänessä julkaistussa talvitosuoksena luopumaan Simonkadun kiinteistöistään. Kun sitten jotkut alkoivat kuvitella, että kiinteistöbisnes on luokkatasitelua, katsoi Timo parhaimmaksi etsiä uutta leipätyötä. Tämän jälkeen Timo työskentelikin eläkkeelle siirtymiseensä saakka kiinteistö- ja isännöinti-alalla.

Hyvät puhujan ja kertojan lahjat veivät Timon myös 90-luvun loppupuolelta saakka radiohommien ja pääkaupunkiseudun asukkaat tuntevat hänet monista lähiradioiden ohjelmista. SFT:n puheenjohtajuden ohella Timo hoitolee tänään myös Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistyksen puheenjohtajan hommia.

Järjestöväki onnittelee Timoa merkkipäivän johdosta.

Haastatteli Heikki Männikkö

Miten sotasylliset syyllistyivät sotaan

Tavallaan on ymmärrettävää, miksi sotasyllisten kilvenkiilottajat pyrkivät ohittamaan kysymyksen siitä, syyllistyivätkö Rytin & kump. jatkosodan syyttämiseen ja pyrkivät siirtämään huomion epäoleelliseen, kuten väitteeseen kuinka jatkosota olisi seurausta Erkon sodasta (talvisodasta). Siksi onkin tärkeää tutkia miten rosvo-rytillä & kump. sitoivat itsensä tulevaan sotaan.

Saksalaisilla oli Suomea kohtaan kaksi tarvetta: raaka-aineet (kuten esimerkiksi nikkeli) ja Suomen käyttäminen hyökkäyspohjana. Alun perin Suomen valtion tarve hyökkääjänä ei ollut suuri. Katsottiin, että pelkästään Suomen mobilisointi olisi sitonut noin 40 puna-armeijan divisioonaa. Mutta samalla kun saksalaisten suunnitelmat NL:oon hyökkäämisestä etenivät, samalla myös Suomen tarve NL:oon hyökkääjänä valtiona kasvoi, saavuttanut lopulta aseman, jossa Saksan sodanjohdon katsoi tarpeelliseksi määrittellä Suomen päähyökkäyksen suunnan (eli hyökätäkö Laatokan pohjois- vai eteläpuolelta). Saksa oli käynyt Suomen johdon kanssa elokuusta - 40 lähtien neuvotteluita alkaen lomajulkutuksista ja huipentuen Suomen johdon sitoutumiseen sotaan. Sitoakseen lopullisesti Suomen suunnitelmiinsa, Hitler lähetti Schnurren 20 toukokuuta 1941 Suomeen pyytämään useiden lähettämistä neuvottelemaan Suomen osallistumisesta hyökkäykseen.

Saltzburg 25.toukokuuta -41
Kokouksen aloittavassa epäpuheessaan Jodl antoi ymmärtää kuinka NL keskitti joukkojaan rajalle ja tämä olisi pakottanut Saksan samaan, mutta myönsi puolittain totuudenkin vedotessaan kuinka Englannin vastarinta perustuisi pitkälti NL:n olemassaoloon. Seuraavaksi käytiin neuvottelettu Suomen sotaan mukaantulon 13 kohdalla.

Kohdassa 3 saksalaiset esittivät kahden saksalaisen divisioonan hyökkäyksen Sallan kautta Kantalahteen ja pyysivät kahta suomalaista divisioonaa suojajoukoiksi. Suomalaisen edustaja Heinrichs

Viime vuonna Tampereella antifasistit vastustivat pyrkimyksiä rehabilitoida sotasylliset. Etualalla artikkelin kirjoittaja kädessään kopio lipusta, joka nostettiin Berliiniin valtiopäivätalon katolle merkiksi natsi-Saksan häviöstä.

viittasi niiden tarpeeseen etelässä. Kohdassa 4 saksalaiset esittivät, että Suomen armeija voisi sitoa NL:n sotavoimat Laatokan suunnalla. Heinrichs omassa muistiossaan muistelee kuinka Jodl oli jopa ehdottanut vain passivista odotamista ja Suomen armeijan liikkeelle lähtöä vasta, kun puna-armeija itse rupeaa vetäytymään. Heinrichs itse kuitenkin oli muistuttanut kuinka tammikuussa -41 Halderin luona hän oli ehdottanut hyökkäystä Laatokalle. Kohdassa 5 saksalaiset pyytivät saartamaan Hangon. Heinrichs vetoaa siihen, kuinka Hango on suunnattu Saksaa vastaan, kuinka se sitoo 2-3 suomalaista divisioonaa suomalaisten päähyökkäykseltä ja pyytää saksalaisia hoitamaan Hangon itse. Kohdassa 7 saksalaiset pyysivät Kemini ja Helsingin lentokenttää. Kohdassa 9 käsitellään Suomen armeijan liikekannallepanoa. Mielentoiseiksi kohdan tekee se, kuinka suomalaiset valittavat heikkoa huoltoa. Armeijan tarpeet kun voitoin täyttää vain muutamankuukauden ajaksi ja kansan ravitsemustilanne on retuperällä.

Berliini 26. toukokuuta -41.
Saksalaiset ehdottivat suomalaisjoukkojen keskittämistä niin, että suomalaisten päähyökkäys voitaisiin tarvittaessa ohjata joko Laatokan pohjois- tai eteläpuolelta. Lisäksi saksalaiset ehdottivat, että

Suomen armeijan liikkeellelähtö riippuisi saksalaisten etenemisestä Baltiassa, toisin sanoen suomalaiset lähtisivät liikkeelle kun saksalaiset olisivat saavuttaneet Väinäjoen. Suomalaiset vastustelivat aluksi, mutta päättivät tutkia asiaa. Liikekannasta saksalaiset totesivat, että koska Suomen armeijan tarvitsee aloittaa oma hyökkäykseensä noin 14 päivää saksalaisten päähyökkäyksen jälkeen, tarvitsee Suomen aloittaa liikekannan vasta saksalaisten päähyökkäyksen alettua (lukuunottamatta saksalaisille alistettuja suomalaisjoukkoja).

Suomalaiset vetosivat siihen, ettei armeijaa voi koota saman aikaan kun saksalaiset keskittävät omia joukkojaan Suomen rajalle 8-16. päivien välisenä aikana vähäisten liikennevälineiden vuoksi.

Näistä kohdista saa jo varsin hyvän kuvan siitä, kuinka Saksan armeijan tulevat suunnitelmat sisälisivät hyökkäyksen Suomen alueelta - eikä suinkaan puolustusta - ja kuinka Suomen sotilasjohto ei aikonut jäädä pekkaa pahemmaksi. Puuttumaan kuitenkin jäi poliittinen sitoutuminen, johon Heinrichillä ei ollut valtuuksia ja niinpä sovittiin, että 3. kesäkuuta -41 saksalaiset tulevat hakemaan Rytin sotakabinetin vastauksen Helsingistä.

Fasistinen Saksa oli levittänyt noihin aikoihin huhua, jonka

mukaan se neuvottelisi NL:n kanssa poliittisesta ratkaisusta. Rytin sotakabinetti selvästi pelkäsi tätä mahdollisuutta, sillä jos sopimus syntyisi, olisi Suomi vaikeassa välitilassa pyrittäessä rikkomaan Moskovan rauhan pykälää, jossa vaaditaan Suomea kieltäytymään liittoutumisesta Neuvostoliittoon vastaan. Vaikka ei tiedetäkään, mitä vakuuksia Rytin sotakabinetti päätti 30. toukokuuta -41 pitämässään kokouksessa Hitleriltä vaatia, niin 3-6. kesäkuuta -41 käydyissä neuvotteluissa seuraavat nousivat esille: Neuvostoliiton oletettu hyökkäys Suomeen olisi sota fasistista Saksaa vastaan.

Mahdollisissa neuvotteluissa NL:n kanssa fasistinen Saksa pyrki palauttamaan Suomen vanhat rajat (höystettynä lisillä Itä-Karjalasta) Fasistinen saksa toimittava viljaa Suomelle, joka jo muutenkin kärsii heikentyneestä ruokatilanteesta. Lisäksi esitettiin, ettei Suomi aloitaisi hyökkäystä, vaan se saataisiin jotenkin provosoitua NL:n puolelta. Kannattaa kuitenkin huomata, ettei tätä pidetty kuitenkaan yhteistyötä poissulkevana, vaan se esitettiin vain toiveena. Sen sijaan fasistisen Saksan pyrkimys kaataa Rytin hallitus ja korvata se jollain suomalaisella fasistilla - esimerkiksi IKL - hallituksella, olisi lopettanut yhteistyön.

Kesäkuun 3-6. päivinä käydyissä neuvotteluissa Rytin sisäpiiri oli

valmis hyväksymään kaiken 25-26. toukokuuta -41 neuvotteluissa ehdotetun ja lisäksi osoitti täyden tietoisuutensa natsien kelkkaan hypäämisestä pyytäessään vielä Saksaa pommitamaan Neuvostosteen lentokenttiä ja miinoittamaan Stalinin kanavaa & Nevaa. Mutta näillä takuuvaatimuksillaan Rytin tiputti pallon vielä kerran Hitlerille.

Kielissä 6. kesäkuuta -41 käytiin laivastojen välinen neuvottelu

Alkujorinoiden, joiden mukaan sota olisi teoreettinen, jälkeen saksalaiset esittelivät suunnitelmansa Suomenlahden miinoittamiseksi. Kaksi miinakenttää vedettiin Suomenlahden poikki (Hangon kummallekin puolelle) ja väliin vaarannoksia. Lisäksi esitettiin moottoritorpedo- ja sukellusvenneiden suunniteltua käyttöä. Suomalaisilta pyydettiin kahta miinalaivaa vaarankosin, saaristovesien käyttöä ja Hangon sulkemista tykkitallella ja miinoilla. Suomalaiset esittivät omat suunnitelmansa, joka oli Suomenlahden sulkeminen miinakentällä joka tarvitsi kolme reissua. Tultiin kuitenkin siihen tulokseen että sodan jo syyttyä, miinakentän vetäminen kolmella reissulla olisi riskialtista ja suomalaiset myöntivät saksalaisten ehdotukseen miinakentän vetämiseen saksalaisella tavalla sotaa edeltävänä yönä.

13. kesäkuuta -41 Erfurt saapui Suomeen Saksan sotavoimien edustajaksi. Heinrichs vaati silloin tietoa aikaisemmin esitettyihin Rytin ehtoihin ja kun Mannerheimkin vielä yski pääarmeijan liikekannallepanon suhteen, teki Erfurt kyselyn Saksaan. Keitelin 14. kesäkuuta -41 antama vastaus antoi ymmärtää, että Rytin pyyntöihin on suostuttu ja Hitler itsekin vahvisti tuon 21. kesäkuuta -41 sähköissään.

Keitelin vastauksen ja viimeistään Hitlerin sähkeen kautta oli Rytin sotakabinetti syyllistynyt sitoutumiseen sodan aloittamiseen NL:ää vastaan.

Ville Rahikainen

Suomi oli jatkosodassa Saksan liittolainen

Lehdissä ja TV:ssä yritetään todistella, ettei Suomi ollut jatkosodassa Saksan liittolainen ja että kävimme erillisotaa. Tällaisen näkemyksen tyrmäävät useimmat nykyiset historiantutkijat. On vaikea väittää, ettei Suomi ollut jatkosodassa Saksan liittolainen, kun yhteistyötä sodan valmisteluissa tehtiin koko välirauhan ajan.

Suomen Berliinin suurlähettilään T.M. Kivimäen Suomen ulkoministerille Rolf Wittingille kesällä 1941 lähettämä kirje, jonka jäljennös löytyi pari vuotta sitten Erkki Tuomiojan sisaren edenneen miehen papereista, vahvistaa emeritus professorin Heikki Ylikankaan näkemystä siitä, että talvisodan rauha tehtiin luottaen Saksan antamaan salaiseen lupaukseen idänsodasta, johon Suomi pääsisi mukaan ottamaan takaisin talvisodan menetyksensä. Syyskuusta 1940 Pohjois-Suomeen

alettiin kauttakulkusopimuksen nojalla kuljettaa saksalaisia sotilaita, joita jatkosodan alkaessa oli Lapissa lähes yhtä paljon kuin siellä asukkaita. Pohjoisessa Hjalmar Siilasvuon johtama III armeijakunta oli alistettu saksalaisten komentoon, ja noin puolet itärintamastamme oli Saksan armeijan vastuulla.

Kuusi suomalaista lentokenttää oli annettu Saksan ilmavoimien käyttöön pommituslentoihin Neuvostoliittoon vastaan, kun Saksan hyökkäys Neuvostoliittoon 22.6.1941 alkoi. Jo ennen hyökkäyksen alkua suomalaiset sukellusveneat ja suomalaiset ja saksalaiset laivat olivat aloittaneet Suomenlahden miinoittamisen.

Sodassa Suomen ja Saksan yhteinen tavoite oli kukistaa Neuvostoliitto. Suomen erillistavoitteena oli saada talvisodassa menetty Karjala takaisin ja siirtää

itärajamme Äänisjärven - Syvärin tasalle. Huimapäisimmät halusivat mennä pidemmällekin.

Oula Silvennoisen väitöskirja on tuonut uutta tietoa Suomen Valpon ja Saksan Gestapon kiinteistä yhteyksistä ja suomalaisten ottamien neuvostosotavankien luovuttamisesta saksalaisille teloitettavaksi ja suomalaistenkin osallistumisesta näihin teloituksiin. **Lars Westerlundilta** on ilmestynyt tutkimus noin sadasta saksalaisten vankileiristä Suomessa, joihin kuolemanleirihin tuotiin raskaisiin töihin vankeja myös Saksasta.

Edellä esitetyillä perusteilla on vaikea todistaa erillisodan puolesta. Yhteistyömme Hitlerin Saksan kanssa oli kiinteää. Suomi ei olisi jatkosotaan edes lähtenyt ilman Saksan tukea.

Taito Taskinen, Kuopio

Antikapitalistisen vasemmiston tulevaisuus

PUNAINEN LAUANTAI

27.3.2010 klo 10.00-18.00

Sosiaalikeskus Satama os. Kyläsaarenkatu 11, vanha Finnstevan liikenteenohjauskeskus radan vieressä, lähin bussi 68

Teemoina mm.

- Työelämä ja -kuolema - hukassa oleva

solidaarisuus

- Miehitys ja vastarinta - Afganistan ja Palestiina

- mitä on rasismi vastainen toiminta

- "Vihreän" kapitalismin kritiikki

- Antikapitalistisen vasemmiston tulevaisuus

Järjestää: Sosialistiliitto ym.

Järjestelmän muutos - ei ilmastomuutosta

Kööpenhaminan ilmastokouksen tulos sai monet aktivistit vaipumaan epätoivoon. Joulukuisessa Tanskassahan ei saatu aikaan mitään varsinaista sopimusta. Niin sanottu Kööpenhaminan sopimus (Copenhagen Accord) merkitsi vain kokouksen tiedoksi, koska tarvittavaa yksimielisyyttä ei löytynyt. Maailman suurimpien kivihiilen luhijoiden USA:n, Kiinan, Intian, Australian ja Etelä-Afrikan myötävaikutuksella syntyneen sopimustekstin myönteinen merkitys on jos sellaista ylipäänsä on, liittyy lähinnä siihen, että ilmaston lämmittämisen jatkamiselle saatiin vain huono oikeutus. Mutta oikea sopimus olisi kuitenkin öhiikerhonö asiakirjaa paremmin oikeuttanut nykyisenkaltaisen maapallon tuhoamisen jatkamisen.

Saarivaltiot ja köyhä Etelä kärsivät jo nyt ilmastomuutoksesta, kun maapallon keskilämpötila on noussut 0,8 astetta esteelliseen aikaan nähden. Tulvat, myrskyt, kuivuus ja metsäpalot tappavat ihmisiä. Kuitenkin Intia ja Kiina lukuun ottamatta köyhiä maiden historiallinen panos ilmastomuutoksen synnyttämisessä on mitätön. Niinpä saarivaltiot ja kaikki kehitysmaat (G77 + Kiina) vaativat yksimielisesti Kööpenhaminan kokouksen loppumetreille saakka, että lämpötilan nousu on rajoitettava 1,5 asteeseen ja teollisuusmaiden on maksettava valtavasta ilmastovelaastaan satoja miljardeja dollareita takaisin köyhille maille.

Vanhät teollisuusmaat Kööpenhaminan papereissaan hyväksyivät 2 asteen lämpötilan nousun. Niukoilla päästövähennyslupauksillaan ne käytännössä kuitenkin sinasivat ainakin 3 asteen nousun. Monet Kööpenhaminan ösopi-muksenö analyysit esittävät sen nostavan lämpötilaa 3,5-4 astetta. Toisaalta Pohjoisen vallanpitäjät ovat varmaankin mielessään ajatelleet, että köyhiä maiden alle 1,5 asteen vaatimukseen suostuminen johtaisi ainakin 50 % todennäköisyydellä talouden kasvun ja yhtiöiden voittojen hyttymiseen. Tähän ajatukseen on voinut vaikuttaa toinen Kevin Andersonin hijattainen lausunto: öTarvitsemme suunniteltua talouslamaa. Taloudellinen kasvu ei nykyisin sovi yhteen päästöjen vähentämisen kanssa.ö (The Times 2.10.09)

Kirstystä- lahjontaa

Rikkaat maat turvautuivat köyhiin rintaman hajottamiseen, lahjontaan, kirstyukseen ja kokousteknikkaan. Ensinnä Kiina, Intia, Etelä-Afrikka ja Brasilia otettiin samaan neuvottelupöytään USA:n kanssa. Kun nämä oli saatu hyväksymään näennäissopimus, vanhat

Sää on eri asia kuin ilmasto

Pakkanen on paukkunut ja hiihtokelejä riittänyt. Ilmatieteen laitoksen mukaan keskimääräistä kylmemmän sään alue ulottui nyt Itä-Aasiasta Euroopan yli Pohjois-Amerikan itä- ja eteläosiin samalla, kun sää oli tavanomaista lämpimämpää esimerkiksi Alaskassa, Pohjois-Kanadassa, Grönlannissa, Etelä-Euroopassa ja Pohjois-Afrikassa. Ilmastokeptiikkoja löytyy yhä paljon. Vaikka joku epäileekin ilmastomuutoksen puolesta puhuvaa todistusaineistoa, puhtaan energian tuotantoon ja ilmaston lämpenemisen torjumiseen sijoittaminen on silti ainoa oikea ratkaisu. Köyhät kehitysmaat tietävät ökantapään kautta mitä ilmaston muutos tuo tullessaan. Toiset ovat hukkumassa ja toiset palamassa karrelle. Julkaisemme Olli Tammilehdon aiemmin Voima/Fifi:ssä ilmestyneen Kööpenhaminan ilmastokokousta analysoineen artikkelin lyhennelmän (Välitöskot KÄ/AN). Jatkamme tulevissa KÄ:n numeroissa aiheen käsittelyä.

Antero Nummiranta

Kylmät ja lumiset säät eivät ole osoitus ilmastomuutoksen pysähtymisestä

konkarit yhdessä uusien rikos-kumppaniensa kanssa ryhtyivät lahjomaan ja uhkailemaan heikompiä köyhiä maita. USA ja Britannia ilmoittivat avoimesti, että avustusrahaa tulee vain sopimukseen suostuville. Joillekin luvatitiin sairaaloita, toisia uhattiin kaikkien Maailman pankin lainojen jäädyt-tämisellä. Mutta Bolivia, Vene-zuela, Kuuba, Costa Rica, Nica-ragua, Somalia ja Tuvalu olivat lahjomattomia: ne eivät suostuneet hyväksymään tyhjäänpäiväistä, ilmastotuhon jatkamisen siunaavaa sopimusta. Tuvalun edustaja Ian Fry totesi: öNäyttää siltä, että meille tarjotaan 30 hopearahaa, jotta kavaltaisimme kansamme ja tulevaisuutemmeö. Länsimaisen kulttuurin perusteksteistä vieraantuneille kerrottakoon, että Fry tässä vertaa rikkaiden maiden kokousedustajia Jeesuksen teloitamisen järjestäneisiin ylipappeihin. Vertaus ei herättänyt pahennusta virallisesti niin kristillisissä eurooppalaisissa ja pohjoisamerikkalaisissa.

Suorat sanat

Sen sijaan Sudanin edustajan Lumumba di-Apingin euro-amerikkalaisen tieteen uusimpia tuloksia siteeraannut puhe herätti kauhistusta. Oxfordissa koulutuksensa saanut diplomaatti ja vasta viisi vuotta sitten aseensa laskeneen Sudanin kansan vapautusliikkeen jäsen, jolle oli vielä päiviä aikaisemmin uskottu kaikkien kehitysmaiden pääneuvottelijan tehtävä, totesi rauhallisella äänellä: öTämä asiakirja uhkaa miljoonien

kehitysmaiden ihmisten elämää ja toimeentuloa sekä Afrikan mantereen nousu valtaan monissa Latinalaisen Amerikan maissa, kokemukset Amerikan ja Euroopan Yhdysvaltojen kaksinaamaisuudesta kaupan- ja sodan-käynnissä sekä rikkaiden maiden hienojen hotellien ruokasaleissa ja konferenssikeskuksen övihreissä huoneissaö pitämien kaappaus-palaverien paljastuminen kokouksen ensimmäisinä päivinä vaikuttivat asiaan.

not ilmastomuutoksen etenemisestä, vasemmistolaisten hallitusten nousu valtaan monissa Latinalaisen Amerikan maissa, kokemukset Amerikan ja Euroopan Yhdysvaltojen kaksinaamaisuudesta kaupan- ja sodan-käynnissä sekä rikkaiden maiden hienojen hotellien ruokasaleissa ja konferenssikeskuksen övihreissä huoneissaö pitämien kaappaus-palaverien paljastuminen kokouksen ensimmäisinä päivinä vaikuttivat asiaan.

Maailmanlaajuinen kansanäänestys ympäristökysymyksestä

Maailman kansat ilmaisivat pettymyksensä Kööpenhaminan ilmastokokouksen hampaattomasta julkilausumasta. Kuitenkin siellä tehtiin hyviä esityksiä. Merkittävin niistä oli Bolivian presidentin Evo Moralesin esitys maailmanlaajuisesta kansanäänestyksestä. Siitä kertoi Unzere Zeit 24. joulukuuta 2009 seuraavaa: Bolivian valtion päämies Evo Morales korosti teollisuusmaiden ja kehitysmaiden välisiä ilmastomuutoksia koskevia ideologioita eroja. On häpeä, että puhutaan vain seuraamuksista, mutta ei syistä, jotka aiheuttavat ilmastomuutokset.

YK:n mukaan kaikki valtiot ovat tasa-arvoisia. Siksi sen tulisi järjestää maailmanlaajuinen kansanäänestys seuraavista kysymyksistä:

Oletteko sitä mieltä, että sopuointi ja luonnon tasapaino palautetaan niin, että Äiti Maa sen hyväksyy?

Oletteko sitä mieltä, että ylikulutus ja resurssien tuhlaus, mikä kuuluu kapitalismin luonteeseen, tulee muuttua?

Oletteko sitä mieltä, että teollisuusmaat vähentävät ja puhdistavat päästöjä, niin että lämpötila ei kohoa yhtä astetta enempää?

Oletteko sitä mieltä, että ne rahat, jotka käytetään sotavaruusteluun, tulisi käytettävä ympäristön hyväksi?

Oletteko sitä mieltä, että on perustettava kansainvälinen ilmastotuomioistuin, joka rankaisisi niitä, jotka tuhoavat Äiti Maan?

Unzere Zeit-lehdestä kääntänyt
Wainö Pietikäinen

Vapaata ajattelua?

Kirjoitin 14.1 Vapaa Ajattelija -lehteen tarkoitettun jutun (alla) ajatuksella, että ateistit eivät ole rypyytönsä tiukkaipoja ja lähten sen sähköpostitse Van päätoimittajalle Jussi K Niemelälle (JKN). Hänen vastauksensa (alla) oli kielteinen. JKN harrastaa ennakkosensuuria. JKN on myös Suomen Humanistiliiton lehden Humanistin päätoimittaja sekä kuuluu Skepsiksen ja Darwin-seuran hallitukseen.

Punkkariateisti JKN pakotettiin rippikouluun. Hänestä tuli militantti ateisti. Liberaalin militarismin suosija JKN kannattaa Suomen liittymistä NATOon. Olin kauan hyvin Amerikka-kriittinen, mutten enää. Kun osallistuin Irakin sodan aikaan mielenosoituksiin, minussa

Ateistit olivat ensi kertaa "pappia kyydissä". Kirkkoherra Molarille vaadittiin oikeutta Espoossa

Ateisteja pappia tukemassa!

Erikoinen tapaus sattui Espoon tuomiokapitulin pihalla, jonne 12.1 puolelta päivin kerääntyi myös ateisteja (siinä luvussa minä) osoittamaan mieltään kirkkoherra Juha Molarin puolesta. Piispa Mikko Heikka on päättänyt erottaa virasta Pohjan kirkkoherra Juha Molarin. Mielestäni mielenosoitus oli verrattavissa työväen ammattiyhdistys-solidarisuuteen, kun koetetaan estää perusteetonta syrjintää ja työpaikkahäirinnän eli -kiusaamisen jatkamista.

Piispan määräämää tutkinta-asiamies 71-vuotias Jorma Back (kokonimus) vaatii Molarin erottamista pääperusteena ökritiikittöön suhtautuminen Venäjään. Molari matkustele Backin mukaan liian usein Venäjällä, mutta ei mainitse, että Molarin vaimo ja kaksi yhteistä lasta ovat Venäjän kansalaisia. Molari suhtautuu venäläisiin myönteisesti kuten suomalaisiin ja rakastaa Venäjää niin kuin Suomea.

Backin mukaan ainoa puute Molarin virantoimituksessa tapahtui neljä vuotta sitten, kun Molari mainitsi saarnassaan Fjodor Dostojevskin. Tämä venäläinen kirjailija on kuulema seurakuntalaisille liian vieras. Virkarvheita tai rikoksia ei ole. Vakavin seikka lienee, että Molari ei ole russofobi.

Molari oli seuraamassa Tampereella mielenosoitusta ProKareliajärjestöä vastaan ja osallistui asiaa käsittelevään asiantuntijaseminaariin. Molari kertoi mieli-

kyti jo epämiellyttävä tunne, että olen osa jotain laumaa. Michael Mooren elokuva Fahrenheit 9/11 sai minut huomaamaan, että tämä ei todellakaan ole enää minun juttuni. Ö Kääntymisestä mieleen nousivat kuuluisat heränneet skitsot Paavali ja Luther.

Vapaa-ajattelijain Liiton puheenjohtaja JKN (öSe liitto on pahin hörhölahko, johon olen elämäni aikana ajautunut, hän sanoo) ei näytä olevan tehtävänsä tasalla. Hän ei huomaa, että Suomen evankelisuterilainen kirkko jatkaa vuoden 1918 lahtariinjaa ja 1920-30-lukujen fasmia sekä potee russofobiaa. Vapaaajattelijoiden tulisi seurata kirkkojen ja uskonnollisten laitosten toimintaa, mutta JKN laiminlyö tämän tehtävän.

VA-lehdessä käsitellään usein islamia, mutta jutut eivät ole kriittisiä vaan panikoituneita kuten USAn johdon, Pentagonin ja sen psykologisen osaston kirjoitukset. Ne levittävät islamin vastaisuutta ja pelkoa eli isla-mofobia. Ihmiset aivopestaan hyväksymään USAn sota Afganistanissa ja Irakissa sekä mahdollisesti USAn tulevat hyökkäykset islamilaisiin maihin. Luuleeko JKN, että USA hyökkäsi Afganistaniin, jotta afganistanilaiset tytöt pääsisivät koulun penkille?

Persu Jussi Halla-Ahoa sananvapauden marttyyriina pitävä JKN ei kai ymmärrä, että Jyllands-Postenin Muhammed-pilakuvilla 2005 ei ole mitään tekemistä sanan- ja lehdistönvapauden kanssa, vaan niiden tarkoitus on leimata koko maailman muslimit väkivaltaisiksi terroristeiksi sekä tukea vastakkainasettelua ja imperialismin sotapolitiikkaa. Provokaatio suunniteltiin yhteistyössä USAn sionistisen ideologin Daniel Pipes kanssa.

Humanisti JKN ei näytä huomaavan, että Israelin sionistinen johto käyttää holokaustia propaganda-aseena. USAn johto ei välitä tästä, sillä USA on myös oppinut holokaustista keskitysleirien julmuuden, ja tukee Israelia. Gaza on verrattavissa nyt keskitysleiriin. On kiinnitettävä huomio juutalaisten toimiin varsinkin sionistifasistien. Israel on vaara Lähi-idälle. Kaikkia kirkkoja ja uskon-

nollisia laitoksia pitää arvostella, mutta on pyrittävä tieteellisyteen. Rasistikorttia ei heilutella, vaan tieteellistä.

Helsingin vihreiden jäsen JKN arvelee, että useille tahoille on pesiytynyt ennakkoluulo, jossa vapaa-ajattelu yhdistetään neuvostoliittolaiseen marxilaiseen ateismiin. Tätä ennakkoluuloa hänen mielestään levitetään kirkon toimesta. Jos kommunismin pelossa hylätään ateismi, unohdetaan, että uskonnot heijastavat todellisuutta vääristyneesti. JKN tuntuu olevan länteen kallellaan kuten VA-lehteen kirjoittava Iivi Anna Masso on länteen rähmällä. JKN näyttää ajattelevan mekaanisesti ja kaavamaisesti, ei dialektisesti. Hän on hävittänyt jumalan, mutta pyrkii säilyttämään kapitalismin.

Miksi JKN ei arvostele Yhdysvaltoja? USA on mielestään jumalan valittu kansa, vaikka on maallinen eli kirkko on erotettu valtios- ta. US-dollarissa lukee: in god we trust. Länestä tuleva uusateismi arvostelee islamia ja väittää, että uskonnot ovat uhka maailman rauhalle. Uhka on maailman heruuteen pyrkivä USA NATO-apulaisineen. USA tekee fasistisia hakaristiretkiä. Fundamenta- listisilla muslimilla ei ole maailman kattavaa verkostoa paitsi Pentagonin propagandassa.

Naistutkimusta vähättelevä JKN on esittänyt Suomessa käyttöön otettavaksi sanan bright, mikä

johtunee uudesta testamentista: ö.../joca meidän heicon ruumimma kircasta/ että se hänen kirkkan ruumins caltainen öisö (UT ...Philipperein tygö III 19-20, Biblia 1642). JKN selittää, että sana tulee länestä, ja tarkoittaa henkilöä, joka perustaa maailmankuvansa luonnon-tieteelliseen, naturalistiseen perustaan. Eikö siis materia- listiseen maailmankatsomukseen, joka pyrkii objektiivisuuteen? Vaikuttaa siltä, että JKN ajattelee idealistisesti.

USAssa saa ajatella vapaasti, kunhan ei ajattele kriittisesti. JKN on ilmeisesti tuomassa samaa käytäntöä Suomeen. JKN halusi raivata Vapaa-ajattelijoista puol- luepoliittiset ja sukupolviin liittyvät kikit: öSe oli naiivi tavoite. Vanhan liiton kommakat eivät ymmärrä nykyajan toimintaympäristöä. Kun yhdistykseen nyt liittyy vihreitä arvohaleraaleja, jotka esimerkiksi kritisoivat islamia, se aiheuttaa rasistikortin heiluttelua.ö

Aivan baby-Bushin tapaan JKN (nano-bush) vaikuttaa kunnan kristityiltä taistelussaan islamia vastaan. JKN tuntuu kuuluvan saman tapaiseen laumaan kuin roomalaiskatoliset älyllisesti velot laumatt, jotka muinoin kävivät ristiretkillä muslimien kimppuun.

Lähde: Vihreä Lanka 33/2009

Hannu Kautto

Nato nöyristelyä "Pantti-pataljoonalla"

Afganistanissa on sisällissota, jossa NATO:n johtamat ISAF-joukot tukevat yhtä osapuolta tässä sodassa. Suomi on osa ISAF-joukkoja, joten Suomi on sodan osapuoli ja on vaikea kuvitella, että afgaanit osaisivat tehdä eron suomalaisten ja muiden ISAF- joukkojen välillä.

Suomi lähti Afganistaniin ennen muuta korostaakseen tiivistä yhteistyötään ja yhteenkuuluvaisuuttaan NATO:n kanssa sekä hankkiakseen ansioita Yhdysvaltain silmissä. Kysymys on siis tavallaan suomalaisten SS-pataljoonasta, joka vuoden 1941 kevällä ennen jatkosotaa värvättiin Saksaan. Silloin pyrittiin kaikkiin tavoin miellyttämään Hitleriä. Kuten Mannerheimin muistelmissa lausutaan: öSuomen muodostamalla vapaaehtoispataljoonalla tähdenneettiin aatteellista yhdistymistä Saksaan Euroopanpolitiikkaan.ö (Mannerheim IIs.303) Nyt on vuorossa Yhdysvaltain mielitelty, USA:n piirittäessä Venäjää tukikohta verkostollaan, johon haetaan Suomea mukaan. Tätä ei tietenkään tohdita ötyhmälle kansalle paljastaa. Muistaa kuitenkin sopia, että esimerkiksi ulkopoliittisen instituutin johtaja kannatti keväällä 2009 Afganistan panostuksen vahvistamista vedoten siihen, että se lisää USAn Suomi-sympatioita. Yhtä hämmästyttävää ovat olleet ne julkisuudessa tarjotut selitykset Suomen motiiveista, joilla ei ole mitään yhteyttä perinteiseen rauhanturvatoimintaan. On koros-

tettu, että operaatio on tarjonnut Suomen puolustusvoimille mahdollisuuden hankkia hyödyllisiä kokemuksia sotilaallisesta yhteistyöstä muiden kanssa. Hämmästyttävää! Vuonna 1978 jo pelkkä ehdotus, yhteisistä sotaharjoituksista Neuvostoliiton kanssa toi päättäjille miltei pehmeät housuihin. On myös esitetty, että operaatio ja vastaavan kaltaiset tuovat suomalaispeereille mahdollisuuden tutustua syvästi yhteistoimintaan NATO:n piirissä, siis ikään kuin valmistautua tulevaan. Tämä taitaakin olla motiiveista olennaisin. Eri asia on, missä määrin se vastaa Suomen kansan enemmistön ajattelua. Mikäli amerikkalaisia on tarkoitus peesata, kannattaa vanikkaa pakata matkaan riittävästi. Koreassakin amerikkalaisjoukot ovat viipyneet jo runsaat 50 vuotta.

Itäläisten palstoilla Jyrki Katainen on ilmoittanut, että vuonna 2025 Suomi ilman muuta on Naton jäsen, koska kyse on kuulemma öihmisoikeuksienö puolustamisesta. Juuri samalla argumentilla

myös Hitler lähti sotaan bolsevismia vastaan. Eikö Jyrki tiedä, että hänen ilmoituksensa Natoon liittymisestä otetaan Venäjällä vastaan liki sodanjulistuksena. Maantiede ei ole muuttunut, Venäjä ei toivo Pietarin porteilleen vieraita keskeytyksittä Venäjän sotilaallisia tukikohtia.

Aseet puhuvat Afganistanissa ja vastustajia ötöteroristejaö, että omia kaatuu, mutta sodassa ei olla. Onkohan tässä nyt kyse ömyötösotjoistaö, kuten ennen vanhaan? Muutaman kymmenen vuoden kuluttua tämän päivän tyyppiset historianväärentäjät todistelevat kieli poskella, että Suomi kävi Afganistanissa omaa erillisotansa. Olisi syytä palata Paasikivi Kekkonen ulkopoliittiselle linjalle ja YK:n alkuperäisen arvovallan palauttamiseen, eikä asevarustelun linjalle. Joka aina on tuottanut meillä vihamieliset naapurisuhteet ja lopulta sodan.

Tuovo Taskinen
Siilinjärvi

ProKarelia on Akateemisen Karjala-Seuran jatke

SAFKA:n toimesta arkistojen kätöistä kaivettu lehdekielä todistaa ProKarelian fasistiset juuret. Suomen historian pahamaineisimmat fasistijärjestön Akateemisen Karjala-Seuran valajasen numero 1575, natsi-Saksassa aikanaan teologiaa opiskellut piispa Erkki Kansanaho toteaa vuonna 1991 julkaistussa haastattelussaan, miten kohtalo nyt toteuttaa AKS-läistä käsikirjoitusta ja miten önuoriemö pitäisi perustaa AKS:n jatkeksi uudenlainen organisaatio nimeltä ProKarelia. Sellainenhan sitemmin perustettiinkin, keulahomnonan toinen yhtä pahamaineinen AKS-jäsen Heikki A. Reenpää. Katso aiheesta lisää os. <http://antifasistit.blogspot.com/>

Hannu Kautto

Kansanääni kuuluu muutoksen puolesta

Paula Risikko tarjosi lämmintä kättä vaasalaisille

Perjantaina oli vaasalaisissa lehdissä, että peruspalveluministeri Paula Risikko tulisi lauantaina 12. joulukuuta klo 10 Vaasan torille. Vaasasta ollaan siirtämässä pois instituutioita ja palveluja. Se on tietysti selvää säästöä, kun palvelut viedään pois ulottuvilta. Hyvissä ajoin ennen kymmentä oli jo kokoomukselaisten perusporukka, noin parikymmentä henkeä, paikalla. Kenttäkeittiö höyräsi glögiä ja pipareita oli tarjolla. Lisäksi oli infopöydällä lento-lehtisiä, jotka eivät erikoisemmin tuntuneet kansaa kiinnostavan. Tämä perusporukka, kun jo tiesi ennestään kokouksen viisit.

Ajanoloon paikalle tuli myöskin vammaisia ja ohjukkoita. Enimmillään lienee ollut noin viisikymmentä.

Kävin potilasyhdistyksen toiminnan johtajan ominaisuudessa jututtamassa ministeriä. Ensimmäinen kysymykseni koski armomurhia. Hän sanoi olevansa murhia vastaan. Hän ei kuitenkaan perustellut kantaansa ja minulle jäi epäselväksi, että oliko se vain sen hetken mielipide. Toinen kysymys koski kansalaisten vaatimuksia ministerille paremmasta sairaanhoidosta. Kysyin, että mitä tapahtuu vaatimuksille. Tuleeko ne käsitellyn. Hän kertoi tulevan käsitellyn, kun hän ei maininnut esimerkiksi, niin minulle jäi epäselväksi, että kuinka todellisuudessa tapahtuu. Kolmas kysymykseni koski, että onko hän ministerinä tehnyt aloitteita sairaanhoidon parantamiseksi. Hän sanoi allekirjoittaneensa kaikki

ministeriölle kuuluvat lait. Sitähän minä en kysynyt, vaan peräsin hänen aktiivisuuttaan. Minulle jäi vaikutelma, että hän oli kuten ruotsalaiset virkaveljensä, jotka minun tietääkseni eivät koskaan syventyneet heille kuuluviin asioihin, vaan toimivat kumileimäsiminä.

Paikalla oli vammaisia, jotka olisivat halunneet hoitoa ja lääkkeitä, mutta ministerin luota he saivat lähteä tyhjin käsin.

Lehtien mukaan paikalla olisi ollut myöskin kansanedustajia. Järjestäjillä ei ollut kuitenkaan kaiuttimia ja kun tieto tapaamisesta tuli lehtien kautta päivää aikaisemmin, niin se oli ilmeisesti vaan tarkoitettu kohentamaan kokoomukselaisten uskoa.

Wäinö Pietikäinen

Í Ollako mine laiska?!

Jäi tuo intiaaninimen käyttö ilmeisesti sanalle, kun tuntui tuo otsikon sanamuoto soveltuvan vanhojen lännenelokuvien puhe-tyyliin. Myös ehkä olla. Heinälupomastakin on kehittynyt oppositiossa istuessaanövasemmis-tolaisempi kuin oli tarkoitus, vaikka SAK:ssa istuessaan ei niin nuukaa ollutkaan. Niin muuttuu maailma. Luin Kalle Vaaran arvostelun Timo Koivusalon versiosta Linnan mahtavasta Pohjantähdessä, ei pitänyt oikein uskottavana. En sano juuta enkä jaata, kun en ole nähnyt. Mutta epäilen, että saatata olla oikeassa siinä, ettei sitä voi esittää oikeudenmukaisesti olematta jommankumman puolella. Ja jos on väärällä puolella, ei tulos ole totta ainakaan Suojeluskuntalaisperinteisessä mielessä. Ainakin aika pitkän sanan sain väsästyä. Vaaroen Sanomat oli niin innostunut öTälvösodan ihmeenä käsitteystä, että vei Juuan kehitysvammaiset sota-harjoittelun Kontiorantaan. öOikein ekoaseammuntaakinö saivat harrastaa ja olivat vielä osuneetkin. Että silleen. Oli ollut pappikin

pitämässä rintamakirkkoa. Intoa tuntui riittäneen. Oli vaatineet kertausharjoituksia ja pian. Pikkuisen härskille tuntui. Luulisi terveellisempiäkin harrastuksia olevan vapaa-ajan luppoaikojen viettoon, vai olisiko puutetta vapaaehtoisista tukemaan tuota öHäkäpään ja Stubbin henkistä pääomaä. Kaiken kaikkiaan. Ei ole ihan äsken ollut tämän viikon kaltaista villitystä väärillä Suomen historiaa öTanneristienö ja öRytistienö mieleiseksi. Mitä kauemmaksi itsenäisyyttä viedään, sen kovemmaksi yltyy vanominen sen sotilaallisilla ansioilla, jotka muka sen takasivat. Toisinaan, öjos haluat itsenäisyyden, älä voita kansalais-, tai muutakaan sotaä, vaan kassa kiltisti sotakorvaukset. Jos sitten joskus riittävä paljon myöhemmin haluat riittävä asiaan, kannattaa tarkkaan miettiä kenen kanssa liittoutuu. Tähän asti Suomi on ollut aina vika poppoossa ja kun se nyt on luopunut itsenäisyydestä ökauppa-alistaiseksi liittovaltion osaseksi, on tulevaisuus pitkissä puissa katsoipa sitä vaikka minkä

väristen rillien takaa. Suomessa jopa lähinnä työväenpuoleista kansanosaa tavoittelee ovat neuvottomuksissaan sortuneet verkosukkiin ja Siimekseen. Eihän ne nimivaihdot taida pelkäästään asioita käännellä oikeammalle kantille, enkä tiedä auttaisiko öHarkimotö SKP:n ja KTP:n välisten öjäsen-tenvälisenö päättymiseen. Suuri joukko valmiita nuoria on tuhattu ja vieroitettu, kieroutettu noiden kovin hyvin Kommunismien rakensinopin ja sen tuottamien virheitte oikeinymmärtäjän pitäessä tove-ritä tiukassa herran nuhteessa odottamassa jostain varmaan öulkoavaruudesta singahtavaa puhdasta Kapitalistien hyväksymää Sosialismiaö.

Veijo Saarelainen
Joensuu

Haitin oudot ystävät

Harvoin suurvalta käyttää luonnonkatastrofia niin härskisti hyväkseen kuin Yhdysvallat on käyttänyt Haitin maanjäristyskatastrofia. Maan tärähtelyt eivät olleet kunnolla loppuneet, kun amerikkalaisotilaita alkoi tunkeutua Haitiin. Sotilaita on jo Haitissa 13.000 ja he ovat valanneet Haitin hallituspalatsin ja kongressirakennuksen ja valvovat myös kansainvälistä lentokenttää. Yhdysvaltain valtamedia ja sen uskolliset apurit myös Suomessa suorittavat aivopesua. Suomen televisionkin uutislähetyksissä näytetään haitilaisia kantamassa Yhdysvaltain lipulla koristeltuja avustussäkkejä. Koska jenkit valvovat Port ay Princes lentokenttää he eväävät laskeutumislupia tai hidastelevat niidenannossa. Tämä on koskenut etenkin venäläiskoneita. Kiinalaisten avustuksia eivät jenkit uskalla vaikeuttaa, sotaa Afganistanissa ja Irakissa käydään kiinalaisten antamalla velkarahalla. Amerikkalaisotilaita ei ole hu-

manitaarisen avun antajiksi. Se apu on osoittautunut eri puolilla maailmaa jopa hengenvaaralliseksi. Eikä se taito ole siviilipuolellakaan häviö päätellen jo 5 vuotta sitten tapahtuneen Katrina hirmumyrskyn korjaustöistä - kesken ovat vieläkin. Haitissa työskentelee 400 kuubalaista lääkärinä ja sairaanhoitajaa. Kuuban ja Yhdysvaltain välillä on suuri käyttäytymisen ero. Kuuba lähettää maailmalle lääkäreitä, Yhdysvallat sotilaita. Kumpiko apu on arvokkaampaa, sen voi jokainen mielessään päätellä.

Voidaan olla Hugo Chavezin kanssa samaa mieltä Yhdysvaltain asevoimien tunkeutuviseen Haitiin katastrofin varjolla olevan jälleen yhden osituksen Washingtonin valta-hegemoniapyrkimyksiä Latinalaisessa Amerikassa. Muita esimerkkejä ovat Hondurasin sotilaskaappaus ja tukikohtien rakentaminen Kolumbiassa.

Reino Welling, Jämsänkoski

Amerikkalaiskonsultteille likainen työ

Matti Vanhasen johtama hallitus on palkannut yhdysvaltalaisen McKinsey & Company-konsulttivan avustamaan seuraavan hallitusohjelman laadinnassa. Ilmeisesti porvarihallituksella on sisäpiiritietoa siitä, että se tulee jatkamaan vallassa myös seuraavien eduskuntavaalien jälkeenkin? Muodolliset vaalit on toki saatava pois alta tässä välissä. Konsulttivan tähänastiset neuvot hallitukselle ovat koskeneet mm. terveydenhoitojärjestelmän uudistamista ja kilpailupolitiikkaa. Porvarihallitus luottaa asiassa amerikkalaiseen apuun, vaikka kaikki tietävät, että amerikkalainen, yksityistetty ja ulkoistettu terveydenhoitojärjestelmä on tehoton, kallein ja epäoikeudenmukaisin järjestelmä maailmassa.

Porvarihallituksen tavoitteena näyttää olevan pohjoismaisen hyvinvointimallin hävittäminen maastamme hinnalla millä hyvänsä (tätä

tavoitetta on tosin menestyksekästä edistetty jo viimeiset parikymmentä vuotta, ja laajalla rintamalla). Olen harvoin Paavo Lipposen kanssa samaa mieltä mistään asiasta, mutta Lipponen oli kyllä oikeassa todettaessaan, että hallitus on öavoikuollutö. Tosin Lipposen mukaan se tulee olemaan sitä vasta, kun Matti Vanhanen jättää hallituksen kesällä. Onmasta mielestäni se on ollut sitä alusta asti.

Mitä virkaa on eduskuntavaaleilla? Mitä virkaa on eduskunnalla demokraatiolla ylipäätään, kun amerikkalaiskonsultit määräävät sen, miten maa makaa? Porvarihallituksen toinen käsi merkitsisi maamme lopullista tuhoa, puhuttiinpa sitten sisä- tai ulkopoliitika. Kokoomus on maamme suurin turvallisuusuhka.

Tommi Lievemaan blogita
http://
lievema.blogit.uusisuomi.fi

Lapuan liike tänään

Monet ihmiset hymyilevät, kun mainitaan Lapuan liike. Sitä pidetään huumos-vouhotuksena, mutta sitä ollaan vauhdilla reabilitoimassa, kuten muitakin fasisistia ilmiöitä. On totta, että monet vouhottajat olivat henkisesti häiriintyneitä, sadisteja, tuhopolttajia, varkaita jne. Kuitenkin äärioikeisto on aina käyttänyt näitä vinksahtaneita. Esimerkiksi Eugen Schauman, joka ampui Bobrikoffin ja Tandefelt, joka ampui sisäministeri Ritavuoren.

Nyt tarvitaan enemmän kiinnostusta, että saataisiin vinksahtaneet liikkeelle. Vuonna 1977 oli teknisten lakko keväällä, joka puri kapitalisteja eri tavoin. Silloin pari kiinteistöalan myyntimestä valisti minua, että eikö Suomesta löydy ketään isänmaallista, joka ampuisi Jorma Reinin. He kertoivat asiasta keskustellen Suomalaisuuden Seurassa. Olin silloin töissä Svinhuvudin kiinteistövalvutusfirmassa ja itse johtaja oli innokas ösuomalainenö.

Kävin Lapuan asemalla syksyllä ja tyhjässä odotussalissa oli tiskillä Lapuan kaupungin infokansio.

Sinää mainostettiin mm. sellaisia nähtävyyksiä kuin Lapuan liikkeen museo ja Vihtori Kosolan koti. Päätin, että kun on aikaa tutustua önähtävyyksiinö, käyn tutustumassa. 11 joulukuuta sattui olemaan hiukan aikaa ja läksin Lapualle. Katselin päivänvalossa asemarakennusta ja totesin oven pielessä suojeluskunnan muistolaatan, joten fasismin vaaliminen taitaa olla perustuslain mukaisesti övaltio-vallan erikoisessa suojeluksessaö. Tietävästi fasisistien järjestöjen kieltoa koskevaa lakia ei ole virallisesti kumottu, niitä oli mm. suojeluskunnat, lottajärjestöt, IKL ja Akateeminen Karjala Seura.

Lapuan liikkeen museo sijaitsee toisella puolen rataa teollisuusalueella Kustaa Tiitun tiellä. Se on lähellä asemaa ja sinne mennään alkikäytävän kautta, joka on ehkä 100 m etelään päin. Rakennuksessa on kolme huonetta museolla ja kel-

larissa, jokin käsityöliike. Siellä oli nuori tyttö vastaanotossa ja siellä myytiin matkamustioita mm. sinimustia paitoja. Kysyin, että onkos teillä myös sinivalkeisia paitoja. Tyttö ei ymmärtänyt kysymystä. Hän näytti elävän uskonnollisessa maailmassa. Pohjanmaaltaahan oli eräs höyrypää kokoomuksen listatoilla EU-vaaleissa. Ehkä kyseessä on uskonnollinen vouhotus, jossa eri lahkot kinaavat, että kuka on se oikeaoppinen. Sairaudealla on myöskin nimi. Sitä kutsutaan uskonnolliseksi vainoharhaisuudeksi.

Otin myös sisältä kuvia, jotka eivät ole kovin selviä. Suomen Lukko perustettiin 1930 ja 1931 se sai jatkeekseen Lapuan liikkeen, joka rekisteröitiin. Kun Mäntsälän kapinan jälkeen Lapuan liike lakkautettiin, niin seuraajaksi perustettiin IKL, joka puolestaan lakkautettiin 1944. Lapuan liikkeen tunnuskuna oli ötuhota kommunismi viimeistä piirtoa myötenö. Ohjelman mukaan se toteutettaisiin uhkauksilla ja väkivallalla. Nykyisin sitä kutsutaan ösuoraksi

toiminnaksi. Seinällä on kuvia, kun faktori Nieminen piestään ja vaatteet revittään käräjätalon pihalla oikeuden käynnin aikana. Oikeusjuttu käsitti öTyön Äänenö hävittämistä, jossa Nieminen oli päätodistaja. Myöskin oli kuvia, kun öTyön Äänenö asianajaja Asser Salo vedettiin avoimella kadulla muilutusautoon.

Kumma kyllä en pikavisiitillä huomannut mainintaa tunnetuimmasta ösankariryöstäö suutari Mätön murhasta. Siellä oli myös englannin kielen taulu, joten se osoittaa tiettyä jatkuvuutta. Tämä öviimeistä piirtoa myötenö tarkoittaa heidän mukaansa, että kun luokkasodassa vielä jäi jäljelle ökommunismien siemeniäö niin ne oli tuhoitava. Siis tämä öpuhdistustyöö jatkuu valtiovallan ja suurpääoman resurssilla edelleenkin. Luokkataisteluhan ei lakkaa edes sosialismissa.

Silloin vain kapitalistien mahdollisuudet ovat pienemmät. Kuvissa on myös vangittuja Lapuan liikkeen johtajia

mm. kenraali Wallenius ja Vihtori Kosola. Kosola loi käsitteen öLapuan lakiö. Organisaattoreissa paikallisesti, niin kuin johdossakin oli pappeja. Vielä sodan jälkeen yhdeksästä hippakunnasta kahdeksassa oli AKS:n jäseniä piispoina. Se selittää mustapaitojen suuren määrän pappeina. Minun synnyinseudullani Pielavedellä oli rovasti Castren ja Kiuruvedellä Eljas Simojoki. Castren kunnostautui muiden IKL:läisten kanssa myös asekatkijänä. Kirkosta löytyi 20 kivääriä. Johtoryhmässä oli pastori Olavi Kares ja pastori Malmiavaara, joilla oli suhteet mm. körttiliikkeeseen aikaisemmin. Medioissa on vain öykä totuusö sodista. Olen yrittänyt tarjota aineistoa, jonka aiotuuta ei ole kiistetty, mutta niiden käyttö ei kuulemma öole sopivaö. Siis näe arkipäivän fasisia ja matkusta Lapualle.

Wäinö Pietikäinen

STP työkansan vaihtoehto Tradekan vaaleissa

Sivan myymälöissä tulisi kehittää asiakaslähtöisyyttä ja ostajan toiveet tulisi ottaa huomioon. Myymälähenkilökunnalla tulisi olla mahdollisuus ottaa myyntiin paikallisia tuotteita.

Suomen Työväenpuolueen ehdo-kaslista Edistysmielisen osuustoiminnan puolesta Tradekan vaaleissa 5.-25.3.2010 tarjoaa vaikuttamisen väylän kaikille, joiden mielestä osuustoiminta on palautettava palvelemaan meitä tavallisia ihmisiä.

Tradekan jäsenillä on 5.-25.3.2010 ensimmäiseen kertaan kuuteen vuoteen pidettävissä vaaleissa mahdollisuus vaikuttaa siihen, jatkuuko kaupan keskitämisen linja vai kehitetäänkö lähikauppaa, sosiaalisesti ja ekologisesti vastuullista osuustoimintaa sekä jäsenten ja työntekijöiden vaikutusmahdollisuuksia. Seuraavat vaalit ovat vasta vuonna 2016.

Kaupallista voitontavoittelua ja suurten yksiköiden tehostamista korostava linja ei ole osuusliikkeen jäsenen, asiakkaiden eikä työntekijöiden etu. Se sivuttaa myös osuustoiminnan uudet haasteet osallistuvan demokraatin, lähipalvelujen, ruokaturvan, ekologian ja reilun kehityskaupan edistämiseksi. Uhkana on osuusliikkeen muodostuminen vain muodollisesti omaisuutta hallinnoivaksi yhtiöksi, joka ei tarjoa vaihtoehtoa kapitalistiseen voitontavoitteluun perustuville markkinoille. Elannon sulattamisesta S-ryhmään ei pidä tehdä mallia, jonka mukaan pyritään lopettamaan myös valtakunnallinen E-osuusliike Tradeka tai muuttua se osake-yhtiöksi, jossa jäsenet eivät ole tasavertaisia vaan äänioikeus määräytyy omistuksen suuruuden mukaan. On ollut virhe muuttua kaikki toiminta osakeyhtiöpohjalle. Tarvitaan osuustoimintaperiaatteilla toimivaa jäsenten vaikuttamista ja tasavertaisuutta.

Puolustamme työväen ja kuttajien itsenäisen, jäsenvaltaisen osuustoiminnan edistymisellisiä periaatteita, ja jäsenten ja työntekijöiden etuja ja vaikutusmahdollisuuksia. Mielestämme osuusliikkeen tulee kantaa vastuunsa myös yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden, tasa-arvon, solidaarisuuden ja rauhan edistämiseksi.

Vaihtoehto kaupan keskitämislle:

Tradekan linjana tulee olla lähikaupan palvelujen kehittä-

minen ja tätä varten tarvitaan osuustoiminnan periaatteiden mukaista toimintaa, jossa asiakkaat eivät ole vain kuluttajia ja äänestäjiä vaan hoitavat toimintaa ja monipuolistavat sitä jäsenoimikuntien kautta.

Jäsenetuja on parannettava. Esitämme, että 2000 euron vuosioستoksista maksetaan 100 euroa hyvitystä. Tällä tavoin pienituloisemmat saavat nykyistä paremmin ostohyvitystä ja jäsenmääräkin kasvaa tämän ansiosta. 3000 eurosta hyvitys olisi 130 euroa, 4000 eurosta 160 euroa jne. Ostohyvitysjärjestelmää on kehitettävä niin, että työttömät, opiskelijat ja muut vähävaraiset hyötyvät siitä nykyistä enemmän.

Jäsenten vaikutusmahdollisuuksia on lisättävä mm. jäsenoimikuntia muodostamalla. Osuusliikkeen lehteä ja internetsivuja tulee kehittää jäsenten ja työntekijöiden osallistumisen ja vaikuttamisen foorumina. On kehitettävä osuustoiminnallista valistus- ja koulutustoimintaa.

Osuusliikkeen tulee olla edelläkävijä työntekijöiden ja ay-liikkeen oikeuksien ja vaikutusmahdollisuuksien kehittämisessä. Työntekijöiden tulee saada valita edustajansa osuusliikkeen kaikkiin hallintoihin, myös hallitukseen. Myymälöiden ja muiden yksiköiden itsenäisyyttä tulee lisätä.

Pätkätöiden sijasta on lisättävä normaaleja kokoaikaisia työpaikkoja. Kaikille työntekijöille on taattava vähintään 4 tunnin yhtäjaksoinen työ samassa työpaikassa. Toisaalta on ryhdyttävä kokeilemaan työajan lyhentämistä ansiotasoa alentamatta esimerkiksi 6+6 tunnin työaikamallilla. Palkkahaitaria on kavennettava nostamalla pieni- ja keskituloisten työntekijöiden palkkoja.

Osuusliikkeen toimintaa tulee kehittää ekologisesti kestävän kehityksen periaatteiden mukaisesti. Tämä merkitsee lähikaupan kehittämisen ohella koko myymäläverkoston rakentamista niin, että joukkoliikenneyhteydet ovat hyvät eikä asiakkaiden ja työntekijöiden tarvitse turvautua yksityisautoihin. Osuusliikkeen on edistettävä terveellisten kotimaisten elintarvikkeiden ja luomu-

tuotteiden saatavuutta, materiaalien kierrätystä ja energian säästöä. Geenimuunneltuja elintarvikkeita ei pidä ottaa myyntiin, koska niiden terveys- ja ympäristö-vaikutuksista ei tiedetä tarpeeksi.

Eläinten hyvinvoinnista tulee huolehtia. On varmistettava, että myytävät broilerin- ja muu liha on peräisin kasvattamoista, joissa huolehditaan eläinsojelestusta ja kuljetus on asianmukaista.

Hankinnoissa tulee suosia tuotteita, jotka on tuotettu ympäristön kannalta kestävästi ja ovat käytöstä poistettaessa sellaisia, että ympäristövaikutukset otetaan huomioon. Tradekan työpaikoista tulee kehittää ympäristöasiat huomioon ottavia vihreitä työpaikkoja, joissa samalla kunnioitetaan työntekijöiden oikeuksia.

Kehityskauppojen ja kehityksmaiden osuustoiminnallisten tuottajien kanssa on kehitettävä reilua ja suoraa kauppaa ohi ylikansallisten suuryhtiöiden. Osuustoiminnallisen liikkeen kansainvälistä yhteistyötä on kehitettävä vaihtoehtona ylikansallisten yhtiöiden vallan kasvulle.

Osuusliikkeen tulee omassa toiminnassaan torjua kaikenlaisen rasismi ja muut syrjintä. Osuusliikkeen hankinnoissa tulee olla takeet siitä, että tuotteiden valmistuksessa ei käytetä lapsityövoimaa eikä poljeta työntekijöiden oikeuksia.

Osuustoiminnan tulee antaa tukea rauhan työlle sotaa vastaan.

Osuusliikkeen jäsenten vaaleilla valitsemaan edustajansa todellista päätösvaltaa on lisättävä niin osuusliikkeen kuin sen hallitsevien yritysten johtamisessa.

Tradekan piiristä tulee kitkeä pois korruptio ja epätasa-arvoisen kohtelu, joka toimii siten, että Tradeka jakaa vaalitukea kahdelle suurelle poliittiselle ryhmälle. Edustajiston vaaleja varten tulee määrittellä käytettävä kokonaissumma ja se pitää jakaa ehdokaslistoille ehdokaslusun mukaan ja läpinäkyvästi.

Osuustoiminnasta tulee rakentaa vaihtoehtoa yksityiseen voitontavoitteluun rakentavalle eriarvoistamiselle ja finanssipääoman ja suuren rahan vallalle! Tradekan edustajiston vaaleissa on kyse osuusliikkeen suunnasta. Jokainen ääni työväen ja edistysmielisen osuustoiminnan periaatteiden puolesta on tärkeä!

Nato ó no way -rauhan- konsertti Tavastialla (Urho Kekkonenkatu 4-6, Helsinki) 2.3 kello 20 alkaen. Liput ennakkoon Tiketistä 10 e ja ovelta 12 e. Konsertin järjestää Naton vastaiset ruohonjuuriryhmät.

Äänestä STP:n ehdokkaita Tradekan vaaleissa

Osuuskunta Tradeka-yhtymän edustajiston vaalit järjestetään 5.-25.3.2010 postivaalina. Äänestysaineista postitetaan jäsenille 5.3.2010 mennessä. Suomen Työväenpuolueen järjestöt ovat asettaneet vaaliin 8 ehdokasta. Näistä 6 ehdokasta on STP:n omilla listoilla uudenmaan vaalipiirissä ja kaksi ehdokasta SKP:n listoilla Varsinais-Suomessa

Auervuolle Esko, Helsinki Nro 20, Uudenmaan vaalipiiri Eläkeläinen, Betonirauhoittaja

"Eespäin eespäin väki voimakas, askeleet kohti Siwaan ja Valintataloon. Hinnat on suhteutettava ostokkyyn. Terveisin Esko".

Wahrman Kalevi, Porvoo Nro 21, Uudenmaan vaalipiiri Teleasentaja, Häräsdomare

"Osuuskauppaliikkeen palattava juurilleen työväen osuuskauppana tavoitteena edulliset ja laadukkaat tuotteet tavalliselle kuluttajalle. Oli virhe ajaa Tradeka kansainvälisten kapitalisti-sijoittajien syliin".

Koivisto Esko, Tuusula Nro 22, Uudenmaan vaalipiiri Muurari

"Osuuskauppa-ate kunniaan jäsenen etujen pohjalta. Ammattiyhdistys liike luonnollisessa vuorovaikutuksessa osuuskaupan yhteistyökumppaniksi. Osuuskauppa osaksi työväenliikettä markkinakapitalismia vastaan".

Männikkö Tarja, Helsinki Nro 23, Uudenmaan vaalipiiri Eläkekäsittelijä

"On irtauduttava keskusjohtoisuudesta. Myymälän henkilökunnalla oltava oikeus päättää myytävistä tuotteista asiakkaiden toiveiden mukaan, sekä ottaa myyntiin oman paikkakunnan tuotteita esim. hyvää leipää".

Nummiranta Antero, Helsinki Nro 24, Uudenmaan vaalipiiri Lähihoitaja

"Kohtuuhintaista lähiruokaa läheltä! Päämäärä, piapojuuhoja ja ruisleipää pöytästä kävelytäsyydeltä! Osuuskauppaliikettä jo kolmannessa polvessa".

Tiainen Pekka, Helsinki Nro 25 Uudenmaan vaalipiiri Valtiotieteen tohtori

"Ylijäämäruuat ennen vahentumista tulee jakaa työttömille, opiskelijoille ja eläkeläisille sekä muille pienituloisille. Bonus 2000 euron ostoista 100 euroon. Osuustoiminnasta vaihtoehto rahan vallalle".

Luukkonen Anne, Turku Nro 11 Varsinais Suomi Merkonomi

"Tradekassa palautettava E-liikkeen periaatteet. Ostohyvitys E-liikkeen tasolle. Myynnistä isoille kauppaketjuille luovuttava. Tradekasta kehitettävä tavallista kansaa palveleva osuusliike".

Kieksi Juha, Loimaa Nro 12 Varsinais Suomi Yitarkastaja

"Rehtiä kauppaa jäsenten ehdoilla. Oletava käyttöön järjestelmä, jolla asiakkaan toiveet liikkuvat liikkeen byrokratiassa ylöspäin. Myymälähenkilökunnalle päättävältä myymälän hoidossa".